ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК

БРОЈ 1199

4 динара

20.12.1974. • ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ • ГОДИНА XXXV

У овом броју поклон за вас: ВЕЛИКИ КАЛЕНДАР У БОЈИ!

КОМПЛЕТАН СТРИП ФАНТОМ

Ripley •

Веровали или не!

ВРАЧИ

У НОВОГВИНЕЈСКОМ ПЛЕМЕНУ ХУРИ НОСЕ **ПЕРИКЕ НАЧИЊЕНЕ ОД КОСЕ СВОЈИХ ПРЕМИНУЛИХ ПАЦИЈЕНАТА.**

РЕАЛ ДЕ КАТОРСЕ

— НЕКАДАШЊИ РУДАРСКИ ГРАДИЋ У МЕКСИКУ — ЈЕДИНО ЈЕ НАСЕЉЕ У ОБЕ АМЕРИКЕ У КОЈЕ **МОЖЕ ДА СЕ УЂЕ САМО КРОЗ ТУНЕЛ.**

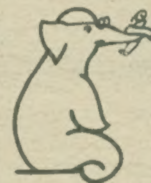

СЛОНИЦА КОЈА СРЕЋАН ДОГАЂАЈ ОЧЕКУЈЕ ЗНА ДА ЋЕ ПРОТЕЋИ ШЕСТ СТОТИНА ЧЕТРДЕСЕТ ЈЕДАН ДАН ПРЕ НО ШТО БУДЕ ЗНАЛА ОДГОВОР НА ВЕЧИТО ПИТАЊЕ: СИН ИЛИ КЋИ?

ТАБЛИЦА НА ПРЕБИВАЛИШТУ СЛОНОВА У ЗООЛОШКОМ ВРТУ У КОЛОМБУ (СРИ ЛАНКА).

ДОЛГАНИ

— НАРОД НА СЕВЕРУ СИБИРА — ПРОВОДИО ЈЕ НЕКАД ЗИМУ У ДРВЕНИМ **КУЋАМА-САНКАМА.**

КАМЕНИ ВИТЕЗ

У БЛИЗИНИ СИЊА, У ФРАНЦУСКОЈ, ВАЈАРСКО ЈЕ ДЕЛО ПРИРОДЕ.

ЗГРАДА БРИТАНСКЕ АМБАСАДЕ

У ИСТАНБУЛУ, КОЈУ ЈЕ 1843. ГОДИНЕ САГРАДИО НЕКИ ЕНГЛЕЗ, ВЕРНА ЈЕ КОПИЈА **РИМСКЕ ПАЛАТЕ БАРБАРИНИ.**

1199/2

ЈЕСТЕ ЛИ ВЕЋ ЧУЛИ ДА...

● у клекињама, плоду клеке, има два пута више шећера него у шећерној репи.

● возачи моторних возила који цео дан седе за воланом треба да једу пет пута дневно — сматра Кристијана Хасе, немачки стручњак за исхрану са универзитета у Гисену, у Западној Немачкој, која је са групом стручњака три месеца проучавала јеловнике у ресторанима дуж ауто-путева. Ова научница предлаже да са првим доручком возач треба да унесе у организам 550 калорија, са другим 200. Ручак треба да садржи 550 калорија, ужина (ка-

фа и колач) 200, а вечера 650 калорија. Још једно: на већим путевима треба избегавати пржене кромпире и масно месо јер та врста хране смањује способност концентрације.

● црвено контакт стакло — једно а не два — намењено далтонистима са успехом је испробао на око стотину пацијената очни лекар Хари Зелцер из

Волтема у америчкој савезној држави Масачусетс. Већина пацијената могла је да, захваљујући црвеном контактном стаклу, разликује боје на семафору или да се бави пословима које далтонисти не могу да обављају. Стакла се већ серијски производе и продају под именом стакла Х-Хром.

● међу свим птицама које „говоре“ свакако је најпознатији и најинтересантнији папагај. Стари Кинези су хватали ове птице у велике мреже и односили их у царске палате где

су их нарочити „учитељи“, с бескрајним стрпљењем, учили да говоре. Индијанци који су живели у данашњем Перуу сматрали су их светим птицама и њиховим перјем украшавали камене кипове својих божанстава. Стари Римљани су обожавали папагаје за које су њикови највештији уметници правили кавезе од слоноваче и злата. Италијани су ову шарену птицу назвали „пароукето“ (мали папагај) вероватно стога што њено живописно перје подсећа на свечану одећу свештеника. Наш назив папагај потиче, иначе, од арапске речи бабага.

● први светски рат трајао је 4 године и 3,5 месеци, а други 6 година и 1 дан.

● бомбоне су у Европи почели правити чим се појавио шећер — почетком 13. века.

Walt Disney

ПАЈА ПАТАК

1199/3

КАКО ТИ ЈЕ, ВЕСЕЛИНЕ?

Осећао се потпуно изгубљен у новој школи, сам међу тридесет и пет девојчица!

У разред је ушао старији професор, спустио дневник на катедру и погледом прелетео по клупама јер му је то био први час у овом одељењу. Задржао се нешто више на једном лицу пре но што се обратио будућим медицинским сестрама.

— Ја сам доктор Душан Ж. Петковић и предаваћу вам анатомију. Како видим код вас су све девојчице. — Сео је и ставио наочаре. — Суседно одељење има пет дечака...

Из друге клупе до прозора подигла се једна дугачка рука:

— Не, наставниче, ја сам мушкарац — чуо се глас Веселина Драшкићевића.

— Ооо! — тобоже се зачудио професор. — Сад и ја видим, али да знаш, признаћу ти то тек кад ту косу скратиш... А сад можеш сести — насмешио се доктор Душан Ж. Петковић и наставио да се шали са осталима.

Али, Веселину Н. Драшкићевићу није било до смеха. Затрептао је очима од муке, нешто му се скупило у грлу. Кад би имао с ким бар погледом да прокоментарише ове речи! Али, овде никоме осим њему нису бранили да носи дугу косу!

ТРИ СТРАШНА ДАНА

Следећи час био је енглески. За Веселина ништа веселији од оног првог. У основној школи навикао је да док професор предаје мало и разговара, да се окрене, добаци. А с ким овде да прича? И како да ћути четрдесет и пет минута кад му вода није у устима!

Зазвонило је за велики одмор и девојчице су у буљуку излетеле у двориште. Веселин је остао сам. Мислио је на стару школу, на Спасова, Јовића, како је на одмору трчао с њима да купи доручак, скакао испод коша, причао им све, ама баш све...

Кад су се другарице вратиле у разред, он је и даље зурио преда се парајући ноктом по дрвету. „Шта је овом, као да се заљубио у своју клупу?" — мислиле су оне. „Шта буље у мене као да сам стигао са Исланда", није им остајао дужан у мислима Веса.

Ипак, најгоре му је било кад је дошао час физичког.

— Што не идеш с нама? — нашалила се једна. — Сигурно немаш трико. — Весело су отрчале према сали, а њему добациле у хору:

— Чувај нам ствари!

Тог дана Веселин се враћао из школе потиштен, а чим је крочио у кућу, више није могао да издржи. Заплакао је не суздржавајући се, јецао како није од оног дана кад је пао и расклимао предње зубе.

— Проћи ће то — тешила га је мајка која је болничарка. — Сигурна сам да ћеш се навићи. — Али, ове речи су слабо допирале до Весе. И мада није био од оних „који питају бабу у коју школу да се упишу" него је још давно одлучио да то буде медицинска и ниједна друга, сад се — покајао. — Погрешио сам, погрешио — понављао је себи. — Никад се ја нећу снаћи у том женском царству.

Кажу ми да сам најлепши дечак у одељењу

НИСИ СТРАНАЦ

Сутрадан је Веса ушао у разред нерасположен. Нигде мушког лица. Извадио је књиге за час — и више није имао шта да ради. Посматрао је своје ново друштво. Како униформе још нису биле обавезне, свака која је имала нешто ново дошла је тако обучена да би се истакла. Права модна ревија, чинило се Веселину. Причале су о дечацима, момцима, трчкале једна до друге, шапутале. Тада су први пут покушале да му приђу.

— Баш ће му бити лепо међу нама! — чуо је како једна каже. Но, њему се и даље чинило да га оне то завитлавају, као и за трико. Осећао се сам самцит, самцијат у тој великој згради, у непознатом друштву... Било му је неугодно, непријатно, неиздржљиво! Никад он овде неће бити срећан.

Али, веровали или не, све ове муке нису трајале дуже од три-четири дана! Не, није се догодило никакво чудо, једноставно све се почело некако неприметно да мења.

Можда би невоље дечака-јединца међу тридесет и пет девојчица потрајале и који дан дуже да се у истом разреду са њим нису нашле другарице из његове старе школе, Нада и Љиља. Оне су му пружиле „прву помоћ". Стручно. Прво је Нада престала да иде на одмор. Остајала је да прави друштво свом „пару" из клупе. Имао је с ким да разговара, да каже своје утиске о разредној, латинки... Кад су се враћали кући, некад пешице, некад аутобусом 28, Љиља је говорила:

— Па, да видиш, није лоше друштво. Не праве се важне. А хемичар је фантастичан.

Полако, почеле су да га упознају с осталим другарицама. Једна му је понудила жваку, Снежана му дала динар кад је изгубио паре за аутобус... Видео је да на часу хоће да шапну, дају ти свеску да препишеш задатак и, што је најважније, умеју да се шале. С њима није било досадно! И после десетак дана и Веса је мислио као Љиља: — Стварно, овде није тако лоше. — А кад му је Јасна рекла:

— Благо теби, Весо, најлепши си дечак у одељењу! — насмејао се први пут откако је постао средњошколац.

— Кад данас помислим како ми се професор анатомије учинио страшан оног првог дана, видим колико сам претеривао и у свему видео увреду. Сада ми је баш тај професор најсимпатичнији. Ценим га јер уме занимљиво да предаје и што уме да прича са нама али не с висине као „прави професори". Учи нас да штедимо папир, па сам пише на полеђини аутобуских карата које му ми ујутру поклонимо. Дира нас да су наше жуте мајице од униформи одличне — у саобраћају. Флуоресцирају!

ТРИМЕР РАДИ

И питање косе је решено. Мама је Весу тримером подшишала, али под његовим строгим надзором да случајно не оде који милиметар више. И, сад је све у реду. Пред час анатомије, Веса мало гурне косу иза ушију, а после по старом... Ни осталим професорима Веса не упада у очи, а он се плашио да га не прозивају чешће него девојчице.

— Сви су са мном природни каже Веса. — Не праве никакву разлику. Нити траже више од мене, нити имам привилегије.

И са фискултуром је сада све у реду. Оне раде „саме", како каже Веса, а он са друговима: за њих су часови тако организовани да се скупе сви дечаци првих одељења из четири смера овог Медицинског центра — санитарног, фармацеутског, лаборантског и за медицинске сестре и техничаре. Поред тога Веса, је „заклети спортиста", два пута недељно тренира кошарку у подмлатку „Црвене звезде".

— Висок је већ 184 сантиметара — каже његов тренер Протић — иако има само петнаест година а и даље расте као трска. Ускоро треба да пређе у „кадетски тим", за оне од 15—17 година.

Самац у разреду — Веселин Драшкићевић Веса на пракси

— Волим спорт — каже Веса — и кад завршим ове четири године и постанем медицински техничар, гледаћу да се упишем на вишу физиотерапеутску школу. Једног дана волео бих да се бавим спортском терапеутиком при неком кошаркашком клубу. То желим и успећу. Истина, у основној нисам био неки бриљантан ђак, али овде изгледа да ћу се показати бољи. Одлучио сам да се дам на учење и на време завршим школу. Хоћу да покажем старој разредној да сам бољи него што сам тамо био а, признајем, много ми помаже што сам самац у разреду. Ко зна, кад бих имао друга, причао бих са њим, учење би ме мање занимало. Овако, ђутим на часу и, хтео-не хтео, постао сам бољи ђак.

ИМА СЕ ШТА ВИДЕТИ

Ако код професора Веса нема протекције, код другарица је сигурно има. На одмору нуде му виршле, кифле, погачице, ђевреке, крофне... Он обично не узима, али то није ни важно.

А тек шта мисле о њему!

— На његовом месту! — каже Јасна Терзић — ја не бих смела ни да уђем у мушки разред, а он се одлично снашао. У почетку, нисам му запамтила име, знам да је било нешто оптимистично, и прозвала сам га Срећко. И сад га тако зовем а он се не љути.

— Наш Веса је најлепши — изјављује друга. — Има се, брате, шта и видети. Девојчице из других разреда просто нас нападају. Стално запиткују, те ко је, те шта је, те како учи. Морамо да га бранимо.

— Један је али вредан, — констатује неко из последњих клупа. — Ја баш волим што имамо само једног дечака. Да их је више, он онда не би био с нама. Они би чинили групу као у основној школи.

— У нашем центру има мало младића — каже један пријатан гласић — али кад се иде по подне они сви прате другарице. Ја мислим да би и Веса нас пратио и одбранио кад нас неко дира. (Веселин се на ово смешка. Како, кад је однос 35:1?)

Ипак, зар им не недостају дечаци?

— Не! — одлучно одговарају. — Доста нам је Веса. Он нам је најбољи и нећемо да га мењамо. Он нам је свима друг. А ако хоћемо да гледамо момке, има их, хвала богу, на сваком кораку: на улици, у згради, у старом друштву.

— Веса је борбен и брз — каже тренер пионирске селекције „Црвене звезде" Протић. — Само, много се секира кад промаши као на последњој утакмици у Лесковцу кад је од његовог бацања зависио резултат. Ако буде редовно тренирао, биће одлично крило.

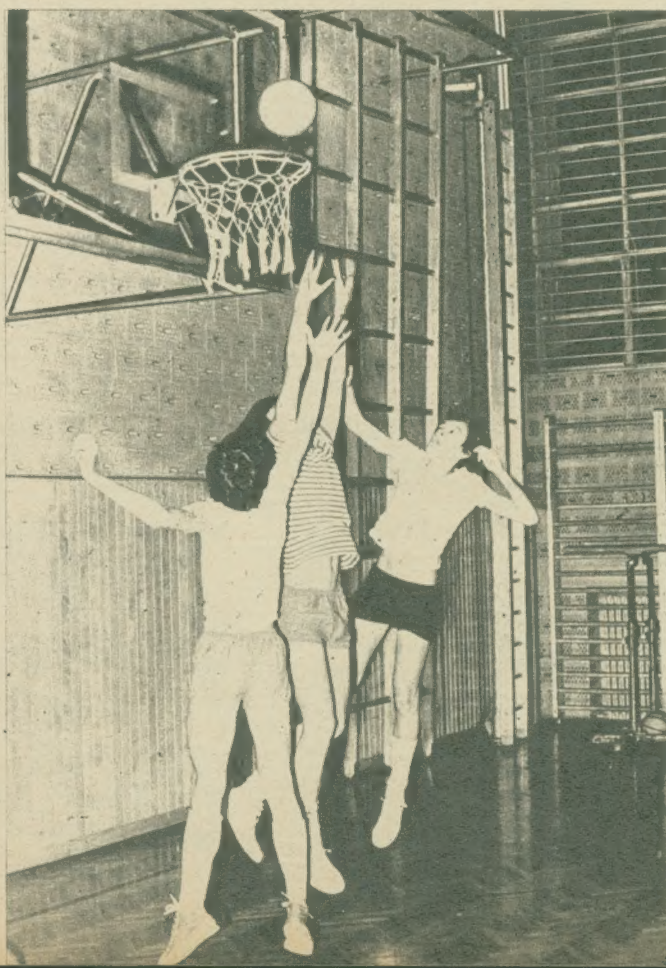

ПАША СА ЗВЕЗДАРЕ

И Веса је, наравно, после школе наставио редовно да се виђа са својим старим друштвом из старог краја. Већина од њих иде у I београдску гимназију у Душановој улици. Ту Веса оде да види Михајла, Љубу, Милана, ни они не пропуштају прилику да га пецну.

— Лако је теби, Весо, — дира га Михајло. — Немаш конкуренцију, прави си паша. Само кажеш једној: „Ти, дођи овамо! Не, нисам на тебе мислио, него на ту до тебе". Имаш само да бираш. — Веса се на све ово добронамерно смешка. Глупо му је да им објашњава да су сада његови други — другарице. И да неће проћи дуго, а он ће моћи да им каже и најтајнију тајну, као некад Јови. А гласно им ипак одговара:

— Па, мислим да сам ипак боље прошао него ви или Бјелић Рајко који је отишао у Машинску техничку, па у дворишту на прсте можеш да избројиш девојчице. Или онај што је изабрао бродарску, чини ми се, где нема ниједног женског створа, па кад неко викне „цура", сви полете на прозор. Да изгину! Не, не бих се ја мењао ни са ким од вас!

В. Смиљанић

Снимио: Љ. Патрногић

ПОЗИВ ЧИТАОЦИМА! Ако се налазите у сличном положају као Веселин, опширно нам опишите своје невоље, згоде и незгоде у разреду где сте „јединац" или „јединица". Најбоље радове „Политикин забавник" ће објавити и наградити са 250,00 динара. Не заборавите своје име, презиме и пуну адресу, а ако имате и фотографију. Радове пошаљите одмах на адресу: Политикин забавник, 11001, Београд, пошт. фах 124, са назнаком „Сам у разреду".

СПОРТСКА КВИЗИЈАДА

ДА ЛИ ЈЕ БОБ ОЛИМПИЈСКА ДИСЦИПЛИНА?

ОДГОВОРИ:

1. ОФК Београд победио је оба пута Хајдук са истим резултатом 2:0. 2. Јесте. 3. У два или три добијена сета. 4. Хајдук када је у Сплиту победио скопски Вардар резултатом 12:1. 5. Голман, десни бек, леви бек, десни халф, центархалф и леви халф.

Слобода се брани и оружјем... 1

РУЧАК ЗА МУЧИТЕЉА

Неколико дана Арпад и Полет брижљиво су припремали акцију, све док у познатој кафани у Ријеци није експлодирала бомба.

Бат корака војних патрола равномерно је одзвањао градским улицама. Била је тиха летња ноћ 1944. године. Полицијски час, забрана да се грађани после осам часова увече без специјалне пропуснице нађу ван својих домова, одавно је почео и изгледало је да у Ријеци већ сви спавају.

У омањој соби једне замрачене куће на крају града група људи држала је тајни састанак. Сваки пут су се окупљали у неком другом стану да им полиција не би ушла у траг. За то су имали пуно разлога, јер су били чланови Месног комитета Комунистичке партије у Ријеци.

Људи су тихо разговарали и пушили, очекујући да састанак почне а онда је један од чланова ужег руководства устао и извадио из унутрашњег џепа капута изгужвану цедуљу.

МОРА ДА УМРЕ!

Завладала је тишина. Човек је неколико пута окренуо цедуљу у руци, а затим подигао поглед према окупљенима.

— Реч је о агенту Ферарију! — обратио им се. — Италијани су га овамо послали као стручњака за мучење и убијање комуниста и родољуба. Мора се признати да ради стручно, толико стручно да је постао страх и трепет за Ријеку и околину. Довољно је да неко буде осумњичен као комуниста, па да се Ферајеви људи баце на њега као вуци.

Чланови Месног комитета су ћутали. Сви су чули за Ферарија.

— Данас сам добио још једну поруку од наших другова из затвора — наставио је после краће паузе члан ужег руководства Месног комитета. То је, управо, ова цедуља. Моле нас да ликвидирамо Ферарија, не могу да поднесу његова мучења. Људима морамо помоћи, и то што пре. Ферари мора умрети!

Присутни су се замислили. То је било лако рећи, али тешко извести, јер се озлоглашени агент добро чувао. Знао је да му цео град жели смрт. Градским улицама кретао се увек окружен телохранитељима који су га штитили својим телима.

Чланови Комитета донели су одлуку: Ферарија убити а приликом извођења акције мора се пазити да не страдају невини људи који се затекну у његвој близини. Задатак је поверен двојици радника: Људевиту Мајстеру, званом Арпад и Винку Валповићу — Полету.

УВЕК У ПРАТЊИ

Арпад и Полет били су проверени комунисти. Схватили су тежину задатка и закључили да ће им у овом подухвату бити потребна брижљива припрема.

Почели су да прате Ферарија. Сваки податак о њему, о његовим навикама и начину кретања био им је драгоцен. Убрзо су сазнали да Ферари никада не иде од стана до затвора и назад истим улицама. То им је отежавало ствар, али нису посустајали. Веровали су да крвник има неку слабу тачку. И заиста, ускоро су сазнали за њу: сваког дана, тачно у одређено време, Ферари је долазио на ручак у познату гостионицу „Орниторино". Арпаду и Полету је то било довољно. Сада је требало да размисле о свему што је могло неочекивано да искрсне у тренутку извршења задатка.

— О томе ћемо код мене — повукао је Арпада за рукав Полет док су, стојећи у једној капији, испраћали погледима Ферарија који је улазио у гостионицу.

Двојица комуниста добро су све размотрили и детаљно испланирали акцију. Гостионица „Орниторино" била је погодна за извршење задатка због тога што је увек пуна, људи улазе и излазе па су Арпад и Полет могли неопажено да ставе бомбу испод стола за којим ручава Ферари.

Ферари је свакодневно долазио у познату гостионицу, али није приметио да га прате двојица људи

СВЕ ЈЕ СПРЕМНО

Неколико дана Арпад и Полет су долазили у гостионицу и осматрали Феларијев сто. Није био посебно одвојен и за њим су, док не би дошао време ручку, седели и други гости. Тек у подне гостионичар би стављао на њега плочицу с натписом „резервисано" што је значило да ће Ферари ускоро наићи. Најзад, једног преподнева за Феларијев сто су сели Арпад и Полет. Овога пута дошли су да изведу акцију. У акт-ташни носили су алат и бомбу од три килограма. Бомба је била напуњена пластичним експлозивом измешаним са ситним комадима гвожђа.

Два младића су за столом разговарала и пила вино. Како је гостионица била пуна људи, хитро су се дали на посао. Док је један „дежурао", спреман да заподене разговор са сваким ко би се нашао у близини и тако одврати пажњу, други је брзо обављао посао: причвршћивао је бомбу за доњу страну плоче стола.

Минути су брзо пролазили, али су и руке једног од њих двојице брзо радиле. Свако ко би погледао у њиховом правцу видео би два друга у разговору, од којих један, мало нагнут над столом, држи руке под њим. Чинило се као да их држи између колена.

Бомба је брзо била причвршћена. Време експлозије одредили су помоћу сатног механизма пре него што су је донели у гостионицу. Требало је да експлодира тачно у 12,15 часова.

Попили су још по чашу вина, платили рачун и полако се удаљили. До ручка и Феларијевог доласка остало је мало времена. Када је до њих допрла слаба експлозија, већ су били код куће. Поскочили су од радости јер су знали да је мала пластична бомба добро уздрмала гостионицу.

Градом се брзо пронела вест да је сто за којим је седео омржени агент са својим телохранитељима одлетео у ваздух. Изгинули су сви осим Ферарија. Он је остао жив, али тешко рањен и заувек непокретан.

Ђ. П.

У околини Трагуријума били су некад чувени каменоломи и камен из њих користили су градитељи многих јадранских градова. Тим каменом подигнута је делимично и Диоклецијанова палата у Сплиту, од њега су зидане најстарије зграде у Трогиру, а вероватно и градске зидине. Од средњовековних зидина и данас постоје многи делови. На јужном прочељу зграде су зидине са ренесансним вратима и натписом из 1593. године, а уз њих мала ложа (данас рибарница) у коју су се некад склањали путници пре но што би били пуштени у град.

Стара архитектура Трогира

КАМЕРЛЕНГО - СИМБОЛ ОТПОРА

На острвцу дугачком око 500 метара и широком 200, које лежи између копна и острва Чиова, диже се град Трогир. Од копна га дели канал широк 20 метара преко кога је изграђен камени мост, а са Чиовом га спаја нов покретни мост.

Пре 3000 година овде се настанило илирско племе Булини које је своје насеље, тада још везано за копно, назвало Трагур. Сматра се да то име значи Земљана Обала и да је настало од речи траг = обала и у(и)р = земља. Касније, негде у трећем веку пре наше ере, Грци из колонија на острвуИсу, данашњем Вису, оснивају у Трагуру своју факторију. Богатији и моћнији, Грци су се ширили и потискивали оснивače насеља. Старе одбрамбене бедеме од земље заменили су каменим и прокопали канал на језичку који је полуострвце спајао са копном тако да је Трагур постао острво. Илирском имену града Грци су додали свој наставак и Трагур постаје Трагурион. Током столећа град се ширио и мењао господаре а с њима и своје име. Римљани су га тако називали Трагуријум, а Млечани Трау.

Словени су најпре населили околину Трогира док је сам Трогир, као и остали романски градови, остао у саставу византијске теме Далмације. Када је 886. године Стјепан Држислав крунисан за краља Хрватске и Далмације, признао је и Трогир његову власт.

На западној страни града је тврђава Камерленго из 15. века дограђена уз деветоугаону кулу коју су око 1300. године подигли Ђеновљани, који су у Трогиру имали своје поморско упориште, за борбу против Млечана. Тврђаву су завршили Млечани за одбрану од Турака, а у случају потребе и од незадовољних грађана. Камерленго је и симбол отпора против фашистичког окупатора. Унутар зидова ове тврђаве стрељани су 1941. године првоборци народне револуције. (Тврђава Камерленго и детаљ једне њене куле).

Из времена романике сачуване су у Трогиру многе зграде са оригиналним вратима, прозорима и разним архитектонским украсима. У том стилу почиње у 13. веку изградња катедрале Св. Ловре, тробродне базилике с три полукружне апсиде и предворјем. Улаз у катедралу украшен је раскошним порталом, који је, према натпису из 1240. године, извео мајстор Радован са својим сарадницима и ученицима. Звоник катедрале, започет у 14. веку у готском стилу, завршен је тек крајем 16. века. На њему су радили и познати градитељи Матеј Гојковић (15. век) и Трифун Боканић с краја 16. века. (Катедрала и део портала који је радио мајстор Радован).

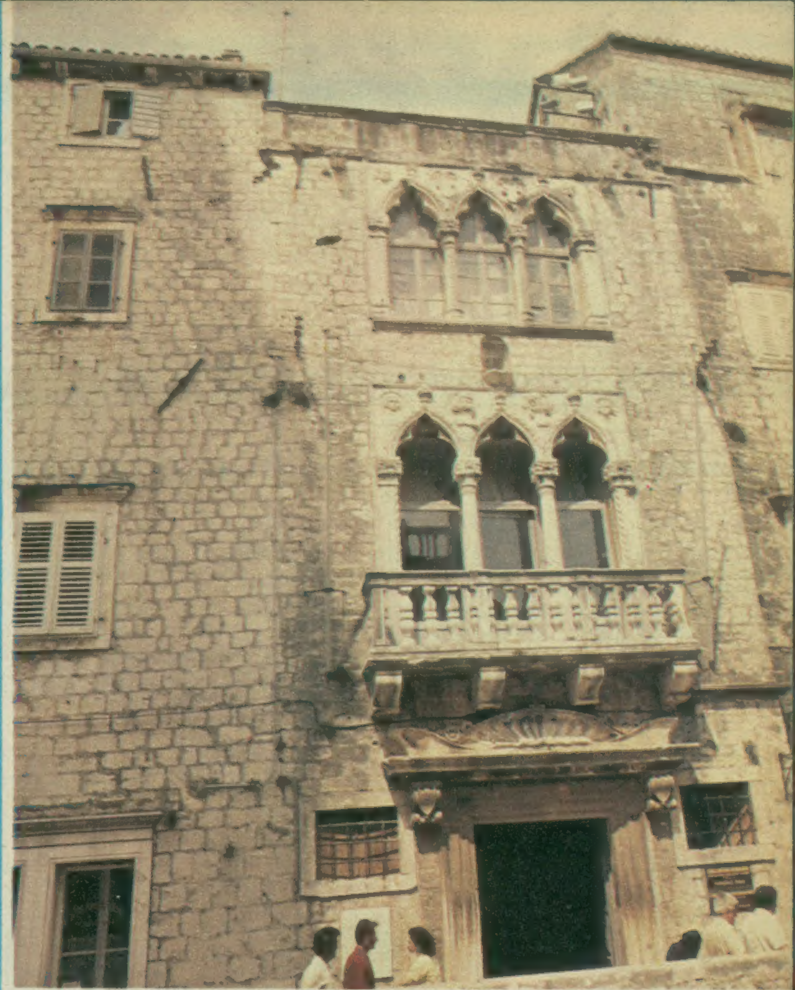

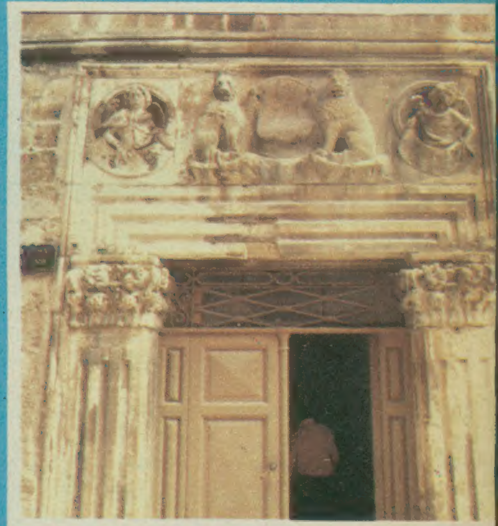

Две палате племићке породице Ћипико, нова и стара, обе на градском тргу, спадају у најлепше трогирске споменике архитектуре. Зидане су у 15. веку у стилу млетачке цветне готике. У атријуму нове палате налазе се грбови породице Ћипико и дрвени петао који је Алвиз Ћипико, заповедник трогирске галије „Ла Бела" у чувеној поморској бици код Лепанта 1571. године скинуо са турске галије и као ратни трофеј донео у родни град. (Нова палата Ћипико и портал с грбом.

На тргу је и Кнежев двор, данас Општинска палата. Ова грађевина с траговима романтике и готике подигнута је у 15. веку, али је свој садашњи неоренесансни облик добила приликом обнављања у прошлом веку. На њеним вратима је велики грб града: тврђава на морским таласима изнад које се диже звоник катедрале крај које је звезда репатица, док је у вратима тврђаве заштитник града Иван Урсини у бискупској одори. (Кнежев двор и велики грб).

Из 15. века је и кула Витури с прозорима у романском стилу. Крај ње су карактеристичне кућице занатлија.

Снимио: Љ. Патрногић

МАЛА ИСТОРИЈА

ДОЛАЗАК СЛОВЕНА

РАТНИЦИ ИЗ РИТОВА

ПРОСТРАНА ПОДРУЧЈА СЕВЕРНО ОД КАРПАТА, где су некад давно живели наши преци, била су погоднија за лов и риболов него за сточарство и земљорадњу који ће у првим вековима н. е. постати њихово главно занимање. Временом све бројнији, Словени нису могли да дођу до обрадивог земљишта крчећи шуме својим примитивним оруђем. Због тога су, у потрази за њим, почели да се селе у разним правцима.

РАСЕЉАВАЊЕ СЛОВЕНА ИЗ СТАРЕ ПОСТОЈБИНЕ на запад до Лабе и Алпа, на исток до Волге и Каспијског мора а на југ на већи део Балканског полуострва трајало је око 400 година, од 4. до 7. в. Половином 5. века племена која су кренула на југ допрла су до Дунава. Јужно одатле, у нашим данашњим крајевима, владало је моћно Византијско царство.

СЛОВЕНИ ПРВИ ПУТ УПАДАЈУ НА ВИЗАНТИЈСКУ ТЕРИТОРИЈУ у доба цара Јустина (518—527). Наоружани кратким копљима, дрвеним луковима с отровним стрелама и секирама, борили су се најчешће пешке, али су имали и коњанике. За ратовање највише су им одговарале шуме, теснаци и подручја око вода. Били су вешти и лукави ратници, способни да нападну ноћу кад их нико не очекује и да подигну збегове усред мочваре.

ДА БИ СЕ ЗАШТИТИЛИ ОД УПАДА СЛОВЕНА, Византинци су изградили многа утврђења дуж Дунава. Али, они у то време морају да се боре и са Аварима, номадским племенима која надиру са истока а у доба цара Јустинијана (527—565) ратују у Азији, Африци, Италији и Шпанији. Наилазећи на све слабији отпор, Словени често упадају у Византију, одводе заробљенике, стоку, односе драгоцене предмете.

За разлику од Авара који су се после пљачкашких похода враћали у Панонску низију, Словени су се, продирући на Балкан, трајно настањивали у освојеним подручјима. Једни су тако постепено залазили у алпске долине, други продирали до Јадрана или ишли на исток и јужно одатле.

ЖИВОТИЊЕ КОЈЕ НЕСТАЈУ

За последње две хиљаде година изумрло је око сто различитих врста сисара. Сада изумире једна врста сисара годишње. Научници сматрају да таква судбина чека још око 250 до 300 врста. Представљамо вам најугроженије.

СЕВЕРНОАМЕРИЧКИ ЦРНОПРСТИ ТВОР је једна од најређих животиња. О њему се први пут чуло 1851. године када су га описали природњаци Одибон и Џон Бакмен. Сматра се да је некад настањивао равнице централног дела Сједињених Држава и то између Стеновитих планина и реке Мисисипи. Последњих година црнопрсти твор примећен је и у Јужној и Северној Дакоти и Небраски. Три овакве животиње „играле" су у филму Волта Дизнија „Прерија која нестаје". Црнопрсти твор веома личи на куну и поред прстију има тамну „маску" на њушци и врху репа. То је вижљаста животиња кратких ногу, дуге длаке и густог поткрзна. Грабљивица је и углавном живи у близини преријских паса којима се храни и чије јазбине „присваја".

КОАЛА или црноноси медвед у ствари је торбар али га због густог вунастог крзна и велике главе, која подсећа на медвеђу, сматрају медведом. Вероватно је због тога и послужио као модел за дечију играчку — мецу од плиша. Коала живи на дрвећу еукалиптуса, има велики гумасти нос, мале очи, меке округле уши оивичене дужим длакама и закржљао реп. На предњим шапама, налик на шаке, први и други прст су одвојени од осталих. Одрастао мужјак дугачак је од 60 до 85 цм и тежак између 5 и 15 кг. Женка носи младунче 25 до 30 дана које је, кад дође на свет тешко свега 5 грама и дугачко 2 цм и зато остаје у мајчиној торби око 6 месеци док се потпуно не развије. Коала живи само у Аустралији. Ловили су га тако да је готово сасвим истребљен.

ПЛАН

Да је кисеоник неопходан за опстанак већине живих бића, знају сви. Али, овај гас без боје, укуса и мириса, у исто време представља за њих и страшну опасност! „Нападачки" расположен, он се сједињује готово са свим хемијским елементима! Иако сам не гори, може да оксидише, другим речима да **сагори**, свако органско једињење. Најбоље су то на својој кожи осетила прва жива бића наше планете која су морала да створе нарочит систем одбране од кисеоника, да науче како да угасе пожар готов да букне свакога часа. Срећом по њих тада је још било мало кисеоника у ваздуху.

Исто тако, мало је познато да и данас постоје животиње које никако не подносе кисеоник, чак ни у најмањим количинама. Аскариде, паразите који доста често нападају човека, лекари ефикасно убијају — кисеоником.

И за човека вишак кисеоника представља опасност. У чистом кисеонику он не може да проборави више од двадесет и четири часа, а ако је овај гас још и под притиском, рецимо од 2—4 атмосфере као у гњурачким скафандрима, већ после сат-два наступа „пијанство" од кисеоника, а затим и грчеви који могу да доведу и до смрти.

Шпајз за кисеоник

Жива бића одавно су научила како да у свом организму створе резервоаре воде или оставе хране. Јер, никад није лоше имати на располагању неку залиху — за хладне дане, за сушни период. Кисеоника је, међутим, на Земљи увек било довољно, па није било ни потребно да се граде неки посебни магацини за овај гас без којег нема дисања, нема сагоревања материја у организму, нема живота. Ипак, свака животиња, сваки човек, има малу резерву кисеоника и то тамо где се он највише и троши — у мишићима.

Кад мишићи ногу тркача на сто метара раде појачано, или крила роде, или чељусти лава, немогуће је снабдети их довољном количином кисеоника. Али, зато, у време кад мирују, они се сами постарају да прикупе извесну залиху. За њу они немају посебне магацине већ им при том помаже једна нарочита материја која се зове **миоглобин**. То је у ствари мишићни хемоглобин са којим кисеоник ступа у хемијску реакцију. Једноставније речено, везује се за њега и тако задржава у мишићима а, чим у току каквог тежег рада осетимо недостатак кисеоника, овај елеменат се одваја од миоглобина и истог часа користи за добијање нове енергије.

Залихе кисеоника у организмима животиња су приличне. У сваком граму срчаног мишића пса и коња има по два кубна сантиметра кисеоника, а у срцу ноја чак и два и по! Ове резерве су нарочито важне за птице и животиње које роне. Као што се зна оне немају шкрге и дишу под водом користећи само онај кисеоник који су понеле собом. И код њих

су залихе кисеоника у мишићима, разуме се, и само захваљујући њима кит уљешура може да остане под водом дуго и превали миље и миље не помаљајући се на површини . . .

Чувај се јегуље!

Али, има животиња које се сналазе на сасвим другачији начин. Таква је електрична јегуља, крупна риба која живи у рекама Јужне Америке.

Кад треба да прибави ручак или се одбрани од непријатеља (а једини се усуђује да је нападне човек), она пушта у дејство своје страшно оружје — електричну струју. Њено пражњење тако је јако да није безопасно ни по човека. Ова риба ствара струју напона до 600 волти!

У сушном периоду, кад у тропским пределима воде у рекама нагло опадну и претворе се у низ језерца и барица, у плиткој води загрејаној топлим сунчевим зрацима почиње да трули растиње а микроорганизми бујају фантастичном брзином. Њима је потребно много кисеоника и они готово сав извуку из воде. Становници бара почињу да дахну. Рибе испливају до саме површине, извирују из воде и гутају ваздух право устима.

Само се јегуље осећају

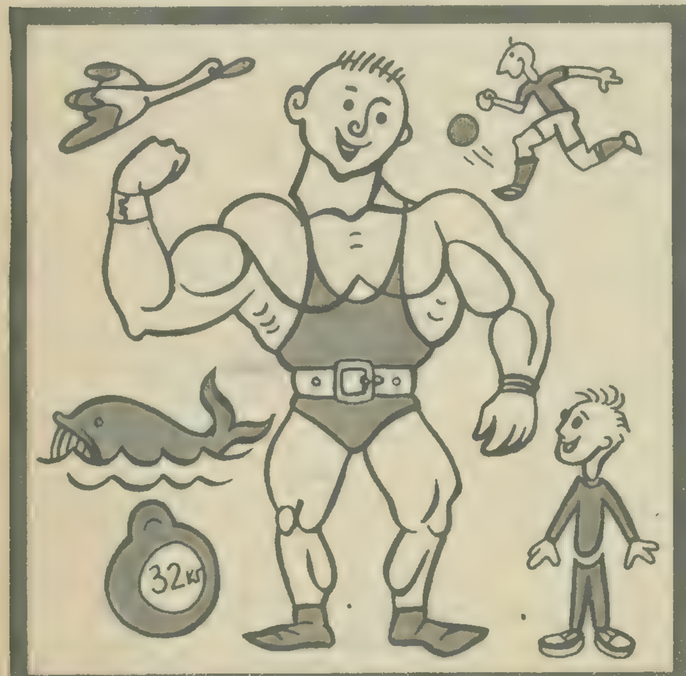

ЕТА КОЈА ПУШИ

ДАВНО СУ ПРОШЛА ВРЕМЕНА КАД СУ СЕ ЖИВА БИЋА НА ЗЕМЉИ БОРИЛА — ПРОТИВ КИСЕОНИКА!

одлично. Јаким електрицитетом који испуштају, оне разлажу воду на водоник и кисеоник и тамо где има ових риба, вода је увек богата кисеоником. У исто време кад се одвија електрични удар и у телу саме јегуље долази до разлагања воде на саставне елементе. Кисеоник добијен електролизом одмах се разноси по целом телу рибе, а од водоника јегуља мора да се спасава. Он излази кроз шкрге и у дугачком танком низу малецни мехури журе према површини. И, тамо где се на површини реке појављују мали клобуци гаса, домороци, бразилски Индијанци, неће ни за живу главу загазити у воду. Они знају да на дну вреба опасна рибе-

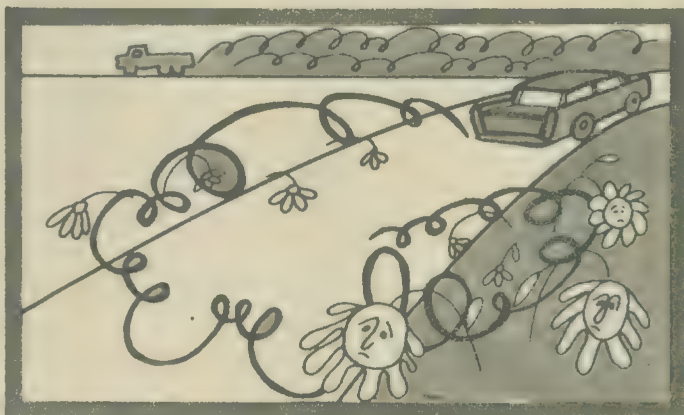

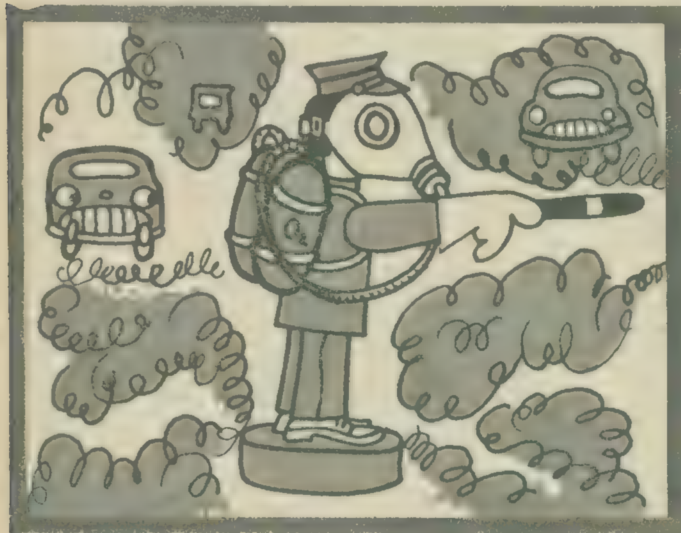

тина, дугачка и до два метра, спремна да озбиљно и непријатно пецне!

Добри угљен-диоксид

На Земљи је некад давно створена једна савршена равнотежа: животиње (ту је, наравно, и човек) употребљавају кисеоник претварајући га у угљен-диоксид, а биљке чине обратно. Оне стално обнављају залихе кисеоника! Како је то данас кад се зна да је за последњих сто педесет година потрошња кисеоника нагло порасла и да сваке године сагоревају све веће количине угља, нафте, плина, да је све више авиона, аутомобила, за шта је, опет, неопходан кисеоник?

Данас у Земљиној атмосфери има више од једног квадрилиона тона кисеоника. Кад би се то написало, добила би се цифра од једне јединице и петнаест нула! Изгледа много, али тај утисак вара. Само за дисање животиња и биљака кисеоника би било довољно за свега две хиљаде година. Па ипак, најпрецизније анализе показале су да се његова количина у атмосфери не смањује! Значи, биљке још успевају да изађу на крај са својим задатком. Па кад је тако, откуд се онда појавила потреба за кисеоником у боцама? (У Токију, на најпрометнијим раскрсницама, саобраћајци као део редовне опреме добијају апарат с кисеоником и маском, у великим градовима Сједињених Држава жене које очекују бебу носе са собом неку врсту „торбице" с кисеоником из које могу да се надишу чистог ваздуха (кад за то осете потребу.)

На жалост, ни човек, ни животиње не умеју да одвоје кисеоник од осталих гасова из ваздуха. Кад удахнемо, увлачимо у плућа ваздух са свим његовим примесама. За двадесет и четири часа кроз плућа пролази 17 кубних метара ваздуха који тежи 22 килограма. Он се састоји углавном из два гаса: кисеоника и азота. Проценат угљен-диоксида у њему сасвим је мали — 0,03 процента и, мада проучавања показују да се његово присуство у ваздуху из године у годину нешто повећава, то никога не треба да брине. Напротив, кад би се количина слободног угљен-диоксида смањила, то би за човечанство била права катастрофа. Без тога гаса штетног за животиње, биљке не би могле да опстану. А без њих, нема ни нас.

Али, у ваздуху осим угљен-диоксида, разних водених испарења која нису штетна по човека и многих опасних микроорганизама који нападају наше здравље, има и неких материја за које је сам човек крив.

Аутомобил иде у музеј

Чак и над најмањим острвцем, изгубљеним у огромном пространству неког океана, атмосфера садржи честице прљавштине. Њу овде доноси ветар, исти онај који, на пример, песак из Сахаре пребацује преко Атлантског океана, чак до Кубе, до острва Барбадос, где ће зрнце потонути у воде Карипског мора. А шта онда очекивати од ваздуха над континентима, над градовима?

У Њујорку, само један фабрички димњак, избаци 200 тона честица чађи. У Руру, огромној рударско-индустријској области Западне Немачке, где је све сиво и где димњаци расту густо као канадска шума, полиција је принуђена да с времена на време заустави саобраћај јер је на уређајима који контролишу загађеност ваздуха казаљка прешла дозвољену границу! Исто је тако у густо насељеној Холандији, у Мадриду који се сматра најзагађенијим градом Европе, у Паризу, у Великој Британији где је у многим градовима немогуће осушити рубље јер га зачас прекрије гар, у Сент Луису где су се сви борови у околини града осушили и где бодљикава жица око имања фармера која је некад трајала и по двадесет година, сада зарђа за четири. Тако је, морамо признати и код нас, у Сарајеву, у Београду, у Зеници, Јесеницама.

Што је најгоре, прашина и разне отпадне материје, од којих су неке и отровне, висе као шешир над тим градовима, у нижим слојевима атмосфере и не дозвољавају чистом ваздуху ни да се „примакне". Једино је нешто боље после какве обилне кише.

Доста црна слика, нема шта! Па ипак, научници сматрају да битка за кисеоник није изгубљена. Она је тек почела и све што загађује ваздух мора се променити.

Из фабричких димњака куљаће мање дима. То се може постићи на разне начине. Ако гориво потпуније сагорева, мање је дима, мање отпадака. Дим се може „туширати" и „умивати", али за сад се најчешће на врх димњака постављају специјални филтри који штетним састојцима не дају напоље. Још су најбољи такозвани затворени циклуси у којима се никакви штетни отпаци не избацују напоље већ се користе у даљој производњи. Они представљају будућност.

Преко читавих брда прашине и јаловине из рудника велике цистерне преливају специјални раствор који се после неколико часова стврдне и образује танку опну. Ветар више не може да разноси прашину и покрива рударска насеља сивим наслагама. А на пролеће, преко овог слоја насипа се црница и, после неколико година, на месту где је некад стајала ружна и опасна гомила, процветаће воћњаци, башта, виногради.

Наравно, и највећи загађивач ваздуха у градовима — аутомобил — мора нестати. Овакав какав је с бензинским погоном он својим издувним гасовима веома штети здрављу, и возача и пешака. У будућности, која није тако далеко, аутомобиле ће покретати електрична енергија. И, најпре у великим градовима, а затим и у мањим, нестаће класичан аутомобил који познајемо. Њега ћемо моћи да видимо само у музеју.

В. С.

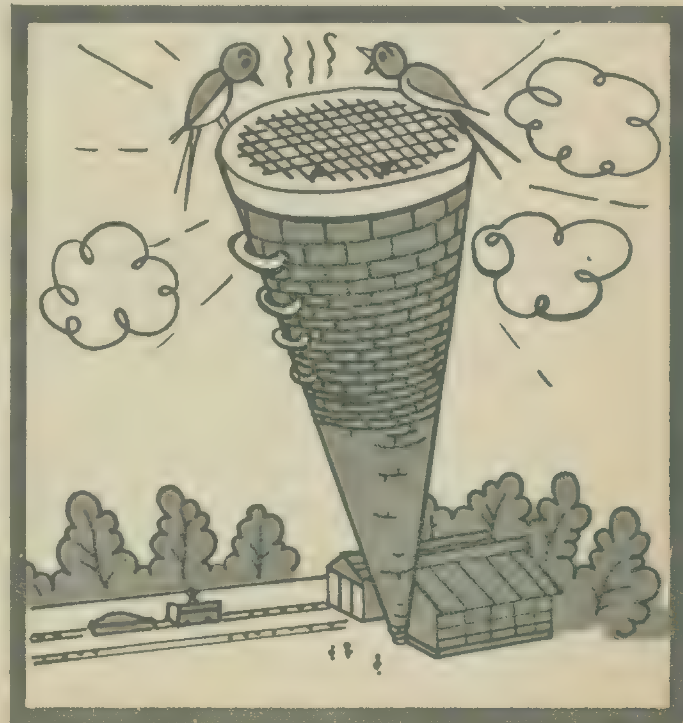

DIK BROWNE

ХОГАР СТРАШНИ

Последња цигарета

ОСЕТИО ЈЕ МИРИС ГАСА И ЗАСТРЕПЕО. ШТА ЋЕ СЕ ДОГОДИТИ АКО ТОШИРО САДА, КАО НЕКАД ДАВНО ОНАЈ ОФИЦИР, ЗАПАЛИ ШИБИЦУ!

Било је око дванаест часова, 5. фебруара 1973. године, када је Тоширо Ковава почео да спаја последње каблове у подземном тунелу телефонске компаније у Осаки.

— Још само мало — добацио је свом другу Тадашију који је нестрпљиво цупкао крај њега.

— Било је већ крајње време — одврати овај. — Не волим да радим под земљом.

— Па, мени је свеједно — рече Тоширо и настави да ради.

— Мени није, после оног догађаја из рата. Било је страшно... — рече Тадаши Јамаба и обриса надланицом знојаво чело. Кад год би се сетио догађаја од пре тридесетак година, облио би га хладан зној.

— Али, сада није рат — примети Тоширо.

Тадаши га нервозно прекиде:

— Знам да није, али не волим да радим под земљом! Споји већ једном те каблове и бежимо одавде.

Мрмљајући себи у браду Тоширо је довршио посао и последњи пут проверио да ли је кабл добро причвршћен.

— Хајде већ једном! — пожуривао га је Тадаши. — И осветли ми да покупим алат.

— Теби се баш жури — добацио му је Тоширо. — Попушимо бар по цигарету.

— Попушићемо напољу. Осветли ми кад ти кажем!

ГДЕ ЈЕ ПИНЦЕТА?

Тоширо га послуша и Тадаши поче да скупља растурени алат и да га слаже у торбу гунђајући:

— Нису смели да ме пошаљу у овај тунел. Сви знају шта ми се догодило у рату... Увек се бојим кад треба да сиђем под земљу.

— Па зашто си онда сишао?

— Како зашто? — љутну се Тадаши. — Зато што су ми наредили. Као да је неког брига што је мене страх... Никад не знаш како ћеш изићи одавде.

— Степеницама — подсмехну се Тоширо. — Јеси ли се предомислио, хоћеш ли ипак цигарету.

— Не, пушићу кад изиђем... Тако је било и у рату. Официр ме је упитао хоћу ли цигарету, а онда се догодила несрећа. Бункер је одлетео у ваздух. Ух!

— Шта је сада?

— Чини ми се да недостаје једна пинцета.

Осветљавајући около батеријском лампом, Тоширо упита:

— Јеси ли сигуран?

— Да... биле су две, твоја и моја. Овде је само једна.

— Чија?

— Колебајући се тренутак, Тадаши одговори:

— Твоја.

— Онда иди и потражи своју. Сигурно си је заборавио тамо где си спајао каблове. Хајде, иди!

СЕЋАЊЕ НА БУНКЕР

Тадаши се невољно подиже. Само му је још то требало. Надао се да ће за неколико минута већ бити напољу а, ето, изгубио је ту пинцету! Размишљао је да замоли Тошира да је потражи. Он се не плаши затвореног простора, а и зашто би кад није био у рату.

— Тоширо, молим те, иди ти! — замолио је.

Али, Тоширо није хтео ни да чује. Желео је да попуши цигарету, а и није имао нимало разумевања за Тадашијев страх. Тадаши уздахну. Морао је да иде сам.

— Одмах се враћам, чекај ме — рече тешко дишући.

Тоширо се тек сада забринуо за њега.

— Шта ти је? — упитао је. — Не осећаш се добро?

— Чини ми се да... да ми недостаје ваздуха.

— Глупости, има довољно ваздуха. Само си опседнут сећањем на рат. Хајде, пођи већ једном!

Тадаши упали лампу и крену подземним ходником. Дао би целу месечну плату само да се овог тренутка налази напољу. Овај ходник подсећао га је на онај бункер у којем је за време рата провео три недеље. Тадаши уздрхта целим телом. Никад неће моћи да заборави онај дан кад је у бункеру експлодирао метан који је продирао кроз пукотине у земљи. Нико осим њега није остао жив. Тада се зарекао да никад више неће сићи под земљу.

Срце му је убрзано тукло. Мора да пожури. Где ли је само та проклета пинцета... Осећао је да му недостаје ваздуха. Нешто ће се десити. Можда ће се угушити. Каква иронија, мислио је. Спасао се страшне смрти у бункеру да би завршио у подземном ходнику телефонске компаније. Потрчао је.

Не сме више о томе да размишља, не сме да дозволи да га обузме паника. Овде му се ништа не може догодити! Зар је полудео. Одједном, осетио је струјање свежег ваздуха и застао. Угасио је лампу и погледао навише одакле је допирала слаба светлост. Отвор за вентилацију! То га је умирило.

ГОТОВО ЈЕ!

Дубоко је удахнуо свеж ваздух и истог тренутка ужасан страх парализао му је тело. Запахнуо га је добро познат мирис и он је са ужасом схватио да је то метан. Гас се већ ширио ходником а Тоширо и он нису га осетили. Морају што пре напоље ако не желе да се угуше.

— Тоширооо! — викнуо је и у истом тренутку се сетио цигарете. Ако Тоширо сада, као некад давно онај официр, запали шибицу...

— Тоширооо! — крикнуо је избезумљено.

Али, било је већ касно. Видео је како је недалеко од њега засветлео пламен. Истог тренутка одјекнула је страшна експлозија праћена заглушујућом тутњавом. Тадаши осети силовит ударац, прасак и нешто чудно, као да лети. Готово је, помисли.

Кад се освестио, изнад њега је било плаво небо. Људи у белим униформама трчкарали су около, вичући нешто. Тадаши је склопио очи и уморно се осмехнуо. Још једном се извукао!

Неколико дана касније, у болници, сазнао је да је остао жив захваљујући томе што се нашао испод отвора за вентилацију кроз који га је избацио притисак ваздуха. Тоширо није стигао да попуши своју последњу цигарету: разнела га је експлозија.

О. В.

БИМ И БУМ

JOE MUSIAL

УЖАС! ТРЕБАЛО БИ ДА СКИНЕМ КОЈЕ КИЛО!

КОЈЕ КИЛО?! ХА! ХА! ХА! ХО! ХО! ХО!

ХА! ХА! ХО! ХО! ХО! МАМА СЕ ТОЛИКО НАГОЈИЛА ДА ЋЕ ГОДИНАМА МОРАТИ ДА ГЛАДУЈЕ ДА БИ СМАЊИЛА КИЛАЖУ!

ТОНАЖУ ВАЉДА!

КАКВА ПАКОСТ!

?

КАКО СЕ ВИ УСУЂУЈЕТЕ ДА ГОВОРИТЕ О МАМИ КАД САМО У ТОЈ ТРБУШИНИ ИМАТЕ 100 КИЛА!

ХИЈЕНЕ ПРОКЛЕТЕ!

ОСВЕТИЋЕМО СЕ!

ПЉАС!

ИМАМ ИДЕЈУ... ПРАВА БОМБА!

МАМА! ОВАЈ ... КАПЕТАН КАЖЕ ДА СИ ДЕБЕЛА К'О СЛОН!

АХА! И ДА СЕ ГЕГАШ К'О КЉУКАНА ГУСКА!

ЈЕ Л' ?!

ШМРК! ОХО-ХО... ПИТА С МЕСОМ!

ХВАЛА, МАМА!

ТЕБИ НИШТА! ТИ И ЈА СМО НА ДИЈЕТИ!

MUSIAL

СРЕЋКО

Фантом: ДИЈАНА - ЈУНАК ДАНА

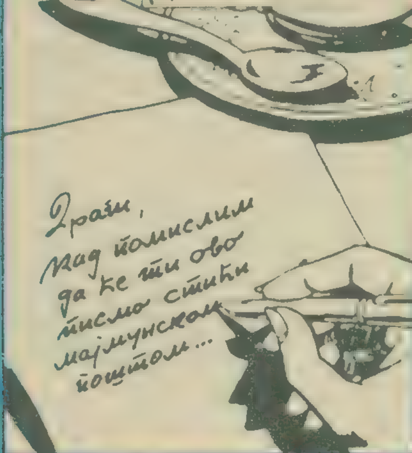

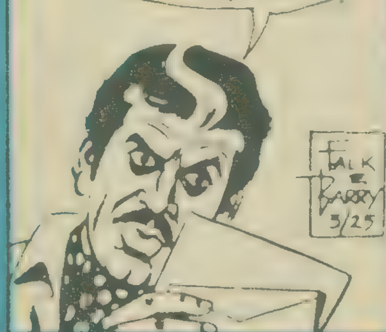

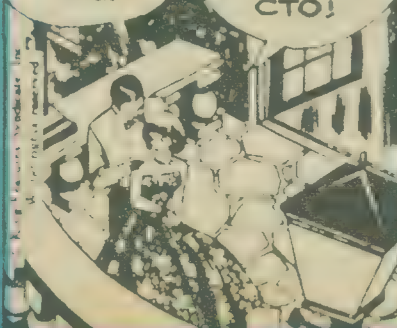

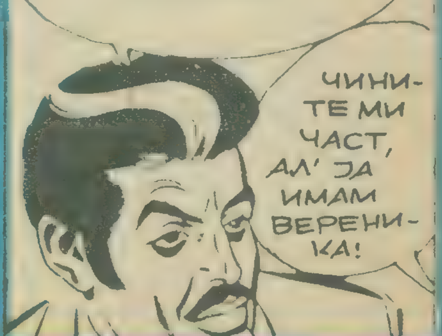

ДА ИГРАМО, ДИЈАНА?
РАДО! ОПРОСТИТЕ, РЕЈ!
ПА...

ВИДЕО САМ ДА ТЕ ТРЕБА СПАСАВАТИ...
ХВАЛА, ДРУГАР!

ВЕРЕНА... ЗА НЕКОГ ИЗ АФРИЧКЕ ЏУНГЛЕ? НЕКИ ДРВОСЕЧА?
ТАКО НЕШТО!

ВОЛЕО БИХ ДА ВИДИМ ТОГА КОМЕ ЈЕ ПОКЛОНИЛА ЉУБАВ!
БОЉЕ НЕ...

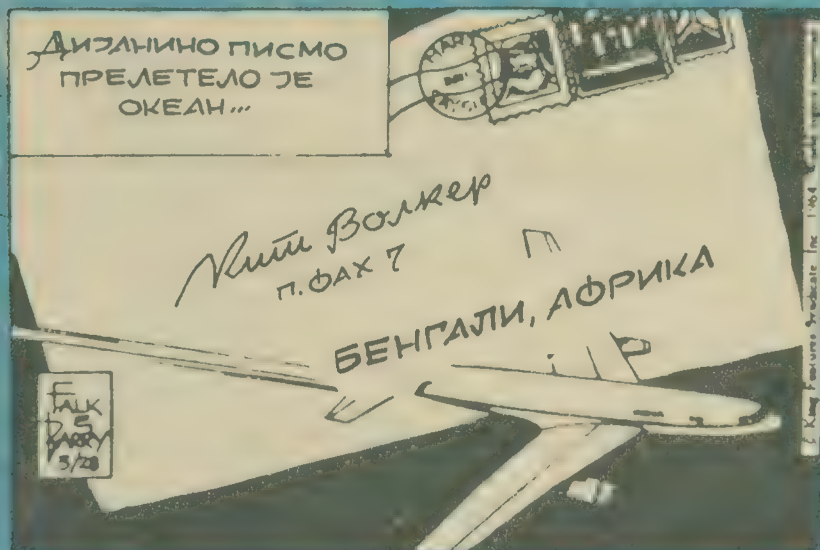
Дијанино писмо прелетело је океан...
Кити Волкер
П. ФАХ 7
БЕНГАЛИ, АФРИКА
FALK & BARRY 5/28

ПИСМО ЗА КИТА ВОЛКЕРА?
АТШОП

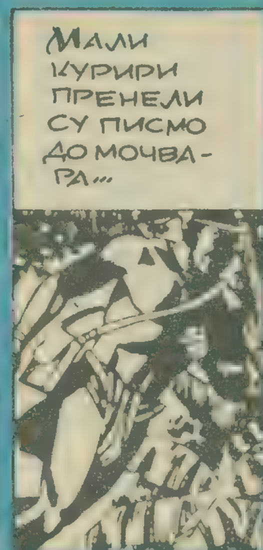
Мали курири пренели су писмо до мочвара...

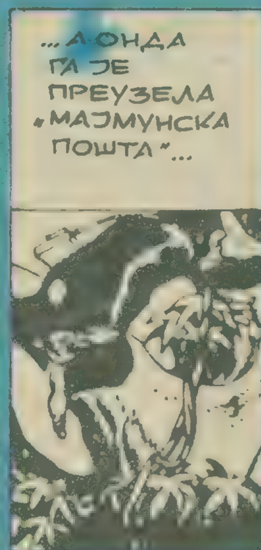
...А ОНДА ГА ЈЕ ПРЕУЗЕЛА „МАЈМУНСКА ПОШТА"...

...ДА БИ ГА ИЗРУЧИЛА У ПРАВЕ РУКЕ.
ПИСМО ОД ДИЈАНЕ!
ЧИ... ЧИ...

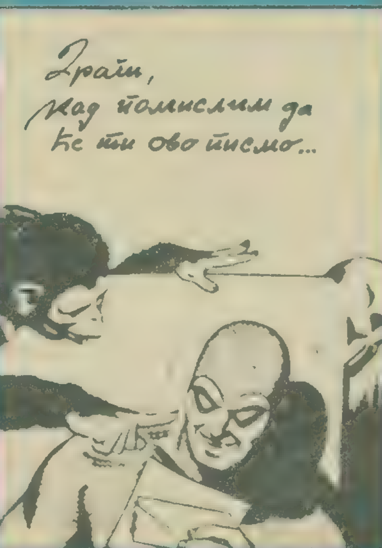
Драги, кад помислим да ће ти ово писмо...

„ОВДЕ ОСТАЈЕМ ЈОШ 6 МЕСЕЦИ..."
ШЕСТ МЕСЕЦИ! ПА, ВРЕМЕ ЈЕ ДА И ЈА КРЕНЕМ НА ОДМОР!
FALK & BARRY 5/30

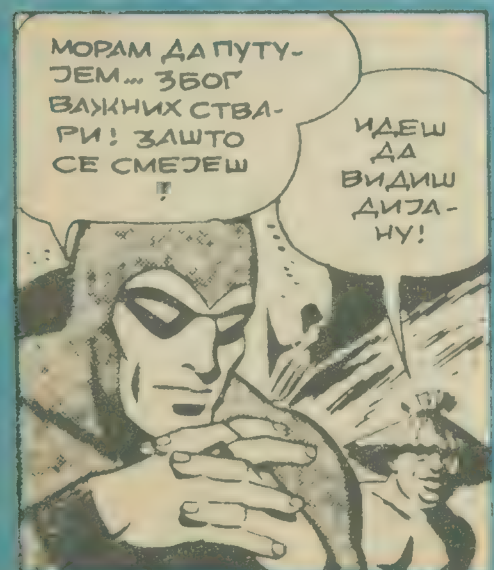
МОРАМ ДА ПУТУЈЕМ... ЗБОГ ВАЖНИХ СТВАРИ! ЗАШТО СЕ СМЕЈЕШ?
ИДЕШ ДА ВИДИШ ДИЈАНУ!

КАКО ЗНАШ?
СВИ ЗАЉУБЉЕНИ ИМАЈУ ГЛУП ИЗРАЗ... ЧАК И ФАНТОМИ!
FALK & BARRY 5/31

ГУРАНЕ, ВОДИ РАЧУНА О СВЕМУ...

ВРАТИ СЕ С ЊОМ!
МОЖДА!

НА ИВИЦИ ШУМЕ... СКРИВЕНА ШТАЛА.
ЗДРАВО, ТОМЕ!
ЗДРАВО, О ДУШЕ КОЈИ ХОДАШ!

БИЋУ ОДСУТАН НЕКО ВРЕМЕ! ВОДИ РАЧУНА О КОЊУ!
БЕЗ БРИГЕ!

ПОСЛАЋУ ЈОЈ ТЕЛЕГРАМ ДА ДОЛАЗИМ!

ПАС НЕ МОЖЕ У АВИОН!
ТО НИЈЕ ПАС... ВЕЋ ВУК!
FALK & BARRY 4/1

ВУК? ДИВЉЕ ЖИВОТИЊЕ МОРАЈУ У КАВЕЗ...
ЗАР ВАМ ИЗГЛЕДА ДИВАЉ?
© King Features Syndicate, Inc., 1964

ПА... У ПРОПИСИМА СЕ НЕ ПОМИЊУ ПРИПИТОМЉЕНИ ВУКОВИ...
ТАЧНО!

ФАНТОМОВ ГЛАС ЈЕ КАО ЧЕЛИК...
АЛИ, ЈА ИПАК НЕ МОГУ...
МОЋИ ЋЕТЕ...

ЗАШТО СИ ГА ПУСТИО?
НЕКИМ ЉУДИМА СЕ НЕ МОЖЕШ СУПРОТСТАВИТИ...

НАШАО САМ ОПРЕМУ ЗА РОЊЕЊЕ! МОЖЕМО ПОСЛЕ ПОСЛА...
СЈАЈНО!

ПОСЛЕ РАДА ИДЕ НА ПЛАЖУ!

ВИ... КАКВО ИЗНЕНАЂЕЊЕ?
ЗДРАВО, РЕЈ! ДОШЛИ СТЕ НА КУПАЊЕ?
ЗДРАВО!
ОПЕТ ТА НАПАСТ!
FALK & BARRY 4/3

ИДЕМ ДА РОНИМ... ДУЖ СПРУДА!
ДУЖ СПРУДА? НЕ БИХ ВАМ ПРЕПОРУЧИО... ИМА ОПАСНИХ СТРУЈА!
ЈА ЋУ ДА ЈЕ ПРАТИМ С ПОВРШИНЕ!
FALK & BARRY 4/4

БЕЗ БРИГЕ, РЕЈ! ДИЈАНА ПЛИВА КАО РИБА!

И РИБЕ ПОНЕКАД УПАДНУ У МРЕЖУ! НЕ ИДИТЕ!
МОЛИМ ВАС... ГЛЕДАЈТЕ СВОЈА ПОСЛА!

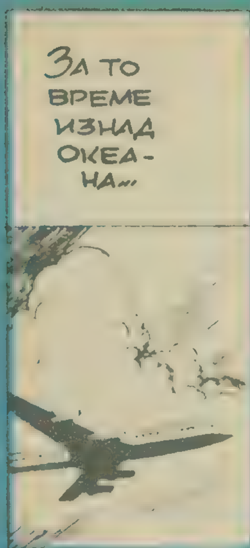
За то време изнад океана...

МОГУ ЛИ ДА ВАМ ОДЛОЖИМ ШЕШИР И КАПУТ?
НЕ, ХВАЛА!

КАКВИХ СВЕ ЉУДИ ИМА!
ДА ЈЕ ТЕК ЗНАЛА КАКАВ ЈЕ ЧОВЕК ТАЈ ПУТНИК...

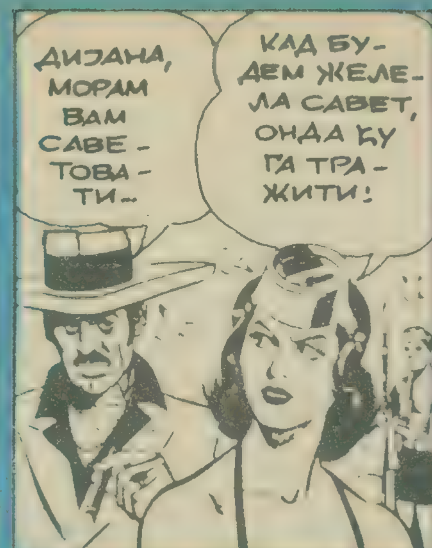
ДИЈАНА, МОРАМ ВАМ САВЕТОВАТИ...
КАД БУДЕМ ЖЕЛЕЛА САВЕТ, ОНДА ЋУ ГА ТРАЖИТИ!

ОПРОСТИТЕ, ДИЈАНА! ЗАБРИНУТ САМ ЗА ВАС... ТО ЈЕ СВЕ! КРАЈ СПРУДА ИМА БАРАКУДА, МОРУНА...
НИСАМ ЖЕЛЕЛА ДА БУДЕМ ГРУБА, РЕЈ!

ЗБОГОМ... И ПРИЈАТНО КУПАЊЕ!
КАКВА ЛЕПОТИЦА!

МОРА ДА МНОГЕ ЦУРЕ УЗДИШУ ЗА ЊИМ!
ЈА НЕ!
FALK BARRY

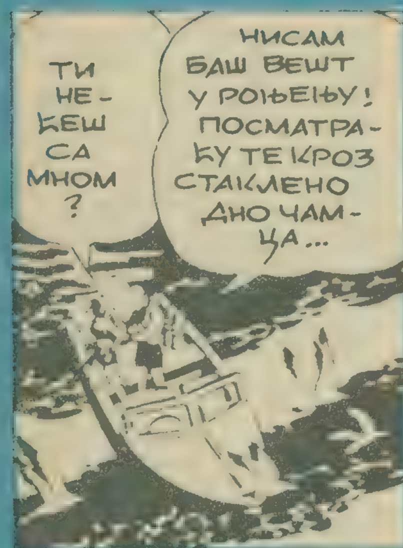
ТИ НЕЋЕШ СА МНОМ?
НИСАМ БАШ ВЕШТ У РОЊЕЊУ! ПОСМАТРАЋУ ТЕ КРОЗ СТАКЛЕНО ДНО ЧАМЦА...

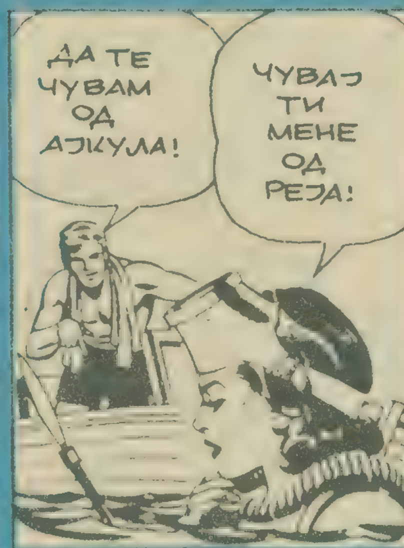
ДА ТЕ ЧУВАМ ОД АЈКУЛА!
ЧУВАЈ ТИ МЕНЕ ОД РЕЈА!

ДА ВИДИМО ДА ЛИ ЋУ УЛОВИТИ ШТО ЗА ВЕЧЕРУ!
FALK BARRY 4/8

ДОК ЈУ ЈЕ КИРК ПРАТИО ПОГЛЕДОМ...

ТРЕБА СЕ ЧУВАТИ МОРСКИХ ЈЕГУЉА... ОПАСНЕ СУ!

ОВО БИ БИЛА ДОБРА ВЕЧЕРА!
ДИЈАНА, СЕ ГОНЕКИ ПЛЕН, СПУШТАЛА СВЕ НИЖЕ...

И ВАШ КАД ЈЕ ХТЕЛА ДА „ПУЦА“...
?

ЗАШТО ЛИ ЈЕ ПУСТИЛА РИБУ ДА УМАКНЕ?

У КОРАЛНОМ СПРУДУ УКАЗАЛА СЕ ПЕЋИНА...
ПЕЋИНА... И КАКВЕ СУ ТО СТВАРИ У ЊОЈ?

ПОКУШАЈ ЈЕ БИО УЗАЛУДАН...

ДОЛЕ ЈЕ ПЕЋИНА... ПУНА НЕКИХ САНДУКА!
МОЖДА СА НЕКОГ ДАВНО ПОТОНУЛОГ БРОДА!

САНДУЦИ МИ НЕ ИЗГЛЕДАЈУ СТАРИ...

САД МЕЊАТЕ АВИОН!
ХВАЛА!

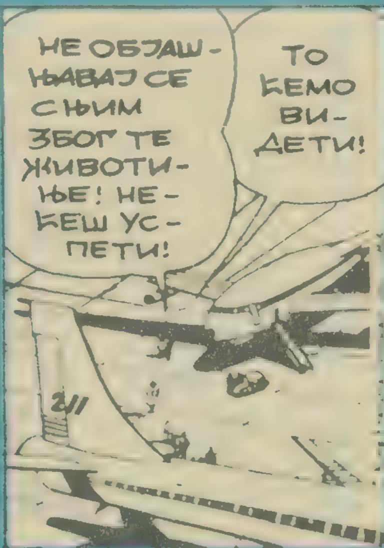
НЕ ОБЈАШЊАВАЈ СЕ С ЊИМ ЗБОГ ТЕ ЖИВОТИЊЕ! НЕЋЕШ УСПЕТИ!
ТО ЋЕМО ВИДЕТИ!

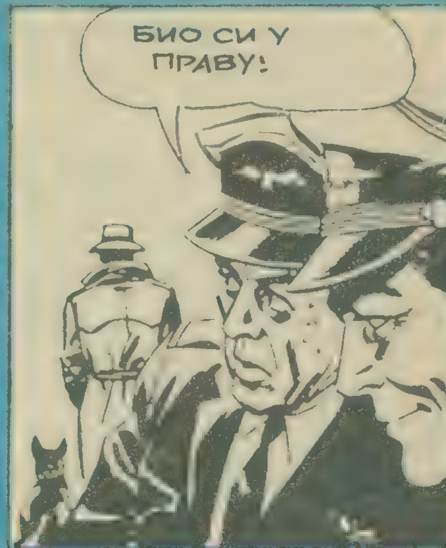
БИО СИ У ПРАВУ!

ХОЋЕМО ЛИ И ДАНАС НА МОРЕ?
ЖАО МИ ЈЕ... ЗАУЗЕТ САМ!

МОРАМ ДА РАЗГЛЕДАМ ТУ ПЕЋИНУ... И САНДУКЕ!

ОПЕТ РЕЈ...

НИЈЕ БАШ ПРИЈАТНО ШТО САМ САМА... АЛИ НЕЋУ ДУГО...
© King Features Syndicate Inc. 1964 World rights reserved

FALK E BARRY 4/15

МОРАМ ДА ВИДИМ ШТА ЈЕ У ТИМ САН-ДУЦИМА!

ДИЈАНА ЈЕ СВУ-КЛА ЈЕДАН САНДУК СА ГОМИЛЕ...

FALK E BARRY 4/16

УХ... АЛА ЈЕ ТЕЖАК!

ЗАКОВАН ЈЕ И ЗАПА-КОВАН ТАКО ДА ВОДА НЕ ПРОДРЕ У ЊЕГА!

НЕКО ЈЕ МОРАО ДОБРО ДА СЕ ПО-МУЧИ ДА ГА ОВАКО ОСИГУРА!

ТО НИКАКО НЕ МОЖЕ БИТИ ИЗ НЕКОГ ПОТОНУЛОГ БРОДА!
FALK E BARRY 4/17

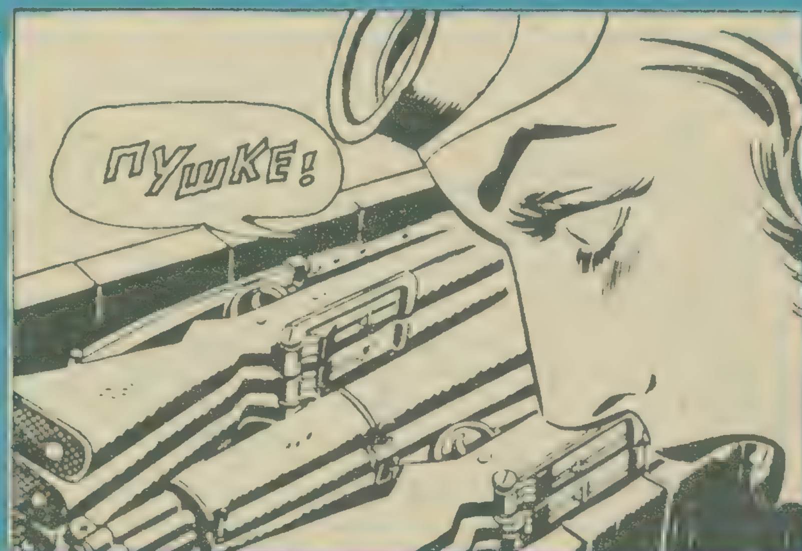
ПУШКЕ!

ДА ЛИ СУ И ОСТАЛИ САНДУЦИ ПУНИ ПУША-КА?

КАКО СУ ПУШКЕ ТАМО ДОСПЕЛЕ? ДА НИЈЕ...

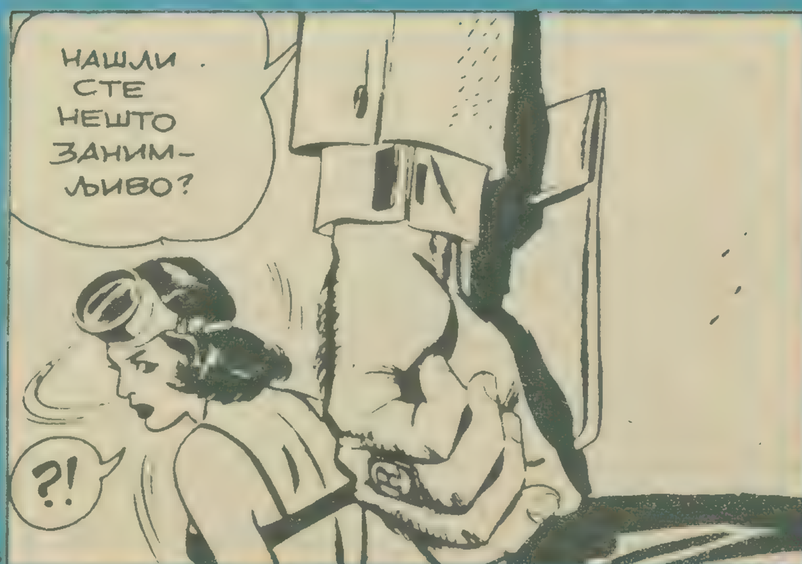
НАШЛИ СТЕ НЕШТО ЗАНИМ-ЉИВО?
?!

НАШЛИ СТЕ НЕШТО НА ПЛАЖИ?
ОХ... ВИ СТЕ, РЕЈ!?
КАКО СЕ УВЕК НАЂЕ ГДЕ И ЈА?
FALK & BARRY 4/20

НАШЛА САМ ПУШКЕ... АЛИ НЕ НА ПЛАЖИ ВЕЋ У ПОДВОДНОЈ ПЕЋИНИ!

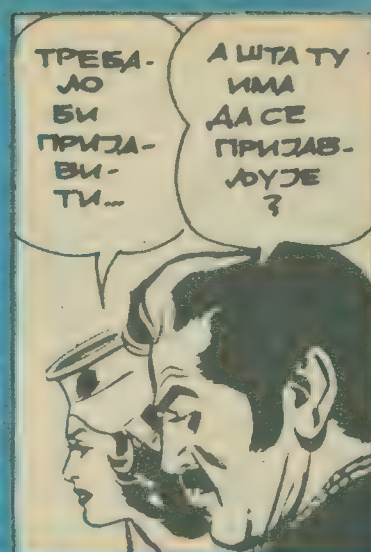
ТРЕБАЛО БИ ПРИЈАВИТИ...
А ШТА ТУ ИМА ДА СЕ ПРИЈАВЉУЈЕ?

АЛ' ПУШАКА ИМА НА ХИЉАДЕ!
ДА... ПРЕ НЕКОЛИКО ГОДИНА ДОГОДИО СЕ БРОДОЛОМ!
FALK & BARRY 4/21

АЛИ, СВИ САНДУЦИ СУ У МРЕЖАМА... КАО ДА ИХ ЈЕ ТАМО НЕКО СКЛОНИО!

СТВАРНО? ПА ТО ИЗГЛЕДА ОЗБИЉНО! ТРЕБА ПРИЈАВИТИ! ХАЈДЕМО!
ЧЕКАЈТЕ... МОЈ АПАРАТ!

ДОНЕЋЕ ГА МОЈИ МОМЦИ!
?

ЗАР НЕ МОЖЕМО ДА ПОЖУРИМО? ЈА МОРАМ НАТРАГ У БОЛНИЦУ!

РЕК'О САМ ИМ ДА ПОНЕСУ АПАРАТ!
МОЈА КОЛА СУ ТАМО!
FALK & BARRY 4/22

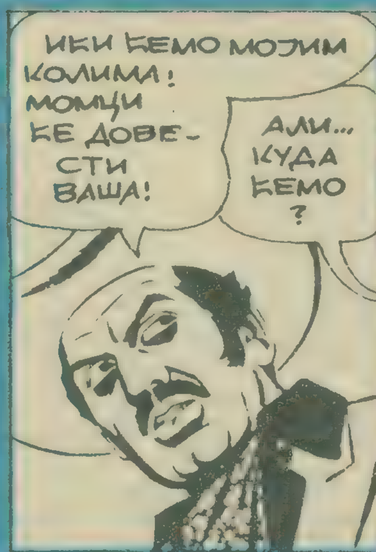
ИЋИ ЋЕМО МОЈИМ КОЛИМА! МОМЦИ ЋЕ ДОВЕСТИ ВАША!
АЛИ... КУДА ЋЕМО?

ПРИЈАВИЋЕМО ПУШКЕ... КОЈЕ МИСЛИТЕ ДА СТЕ ВИДЕЛИ!
ВИДЕЛА САМ ИХ!

ДИЈАНИНА ОПРЕМА...
FALK & BARRY 4 23

ЊЕНА КОЛА!
РЕЈ ЈЕ РЕК'О ДА ИХ ОСТАВИМО!

ЗНАТЕ, ОПРЕМА ЈЕ УНАЈМЉЕНА ПА...
БЕЗ БРИГЕ!

КУДА САД?
ДО ОБАЛСКЕ ПАТРОЛЕ...

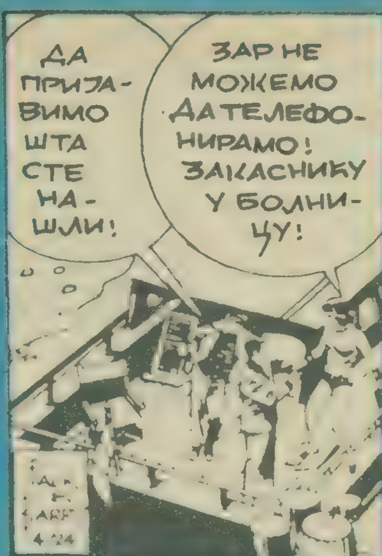
ДА ПРИЈАВИМО ШТА СТЕ НАШЛИ!
ЗАР НЕ МОЖЕМО ДА ТЕЛЕФОНИРАМО! ЗАКАСНИЋУ У БОЛНИЦУ!

СТВАР ЈЕ ОЗБИЉНА! НЕКО МОЖЕ ДА ПРИСЛУШКУЈЕ ТЕЛЕФОНСКИ РАЗГОВОР!

СЕСТРА ПАЛМЕР НИЈЕ У СВОЈОЈ СОБИ!
ПРОВЕРИТЕ ДА ЛИ СУ ЈОЈ КОЛА НА ПАРКИРАЛИШТУ!

ТРЕБАЛО БИ ДА СЕ ВЕЋ ОДАВНО ВРАТИЛА! ДА НИЈЕ ИМАЛА КВАР?

ОНО СУ ЊЕНА КОЛА...

ТУ ЈЕ И АПАРАТ ЗА РОЊЕЊЕ...
ДИЈАНА!

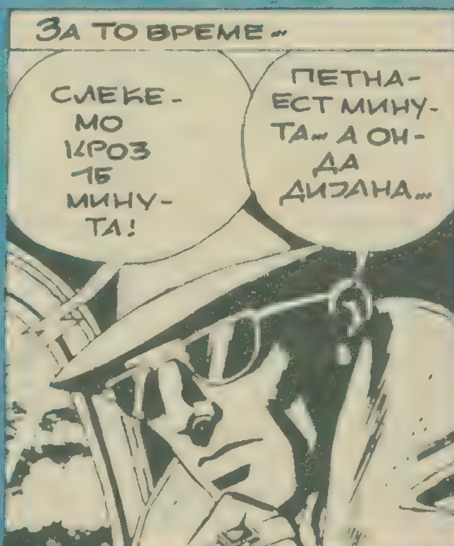
ЗА ТО ВРЕМЕ...
СЛЕЋЕМО КРОЗ 15 МИНУТА!
ПЕТНАЕСТ МИНУТА... А ОНДА ДИЈАНА...

ДИЈАНА!

КИРК ЈЕ ЗАГАЗИО У ВОДУ...

ДИЈАНА!

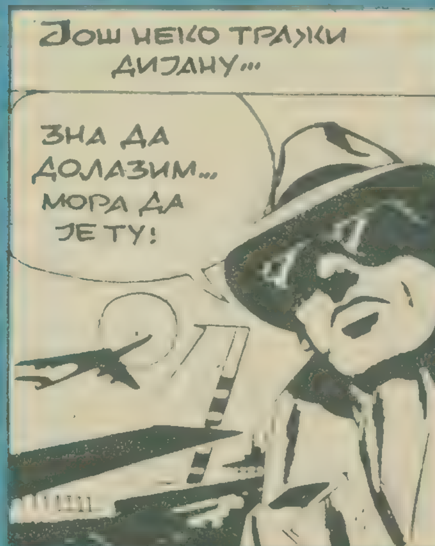
ЈОШ НЕКО ТРАЖИ ДИЈАНУ...
ЗНА ДА ДОЛАЗИМ... МОРА ДА ЈЕ ТУ!

НЕ ВИДИМ ЈЕ... ДА ЛИ ЈЕ ДОБИЛА МОЈ ТЕЛЕГРАМ?

ТЕЛЕГРАМ ЈЕ ЛЕЖАО НЕОТВОРЕН...
ТЕЛЕГРАМ
ДР. ИНФАНТИНО
ПАЛМЕР

НЕ РАЗУМЕМ! ЗАШТО СМО ИСПЛОВИЛИ!
ДА ПРИЈАВИТЕ... О ПУШКАМА!

КОМЕ ДА ПРИЈАВИМ?
МЕНИ!

НЕ, СЕСТРА ПАЛМЕР НИЈЕ ТУ! НИ ДОКТОР КИРК! ОН ЈЕ ОТИШАО ДА ЈЕ ТРАЖИ!
ДА ЈЕ ТРАЖИ?

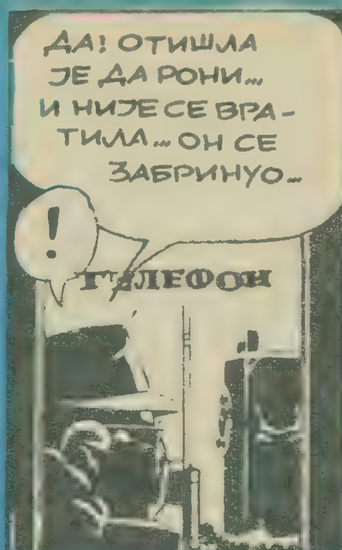
ДА! ОТИШЛА ЈЕ ДА РОНИ... И НИЈЕ СЕ ВРАТИЛА... ОН СЕ ЗАБРИНУО...
!
ТЕЛЕФОН

НЕМА СМИСЛА ДА ШАЉЕМО ГЊУРЦЕ! АКО ЈЕ НЕСТАЛА... ГОТОВО ЈЕ!
ЏЕКУЛЕ... БАРАКУДЕ...
МОЖЕМО ЛИ НЕШТО ЗА ВАС ДА УЧИНИМО, ДОКТОРЕ?
НЕ!

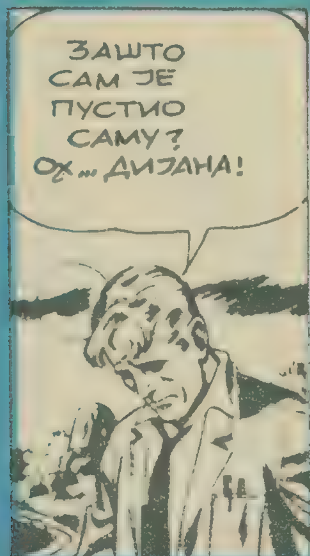
ЗАШТО САМ ЈЕ ПУСТИО САМУ? ОХ... ДИЈАНА!

?!

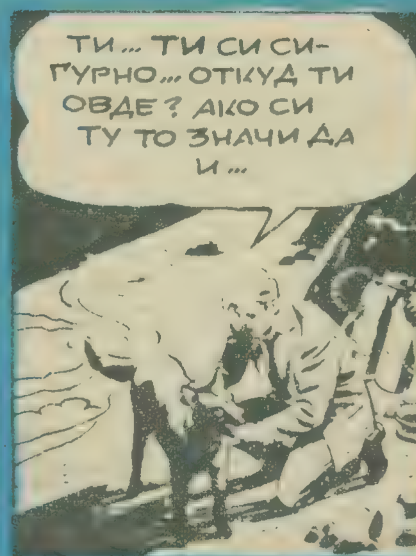
ТИ... ТИ СИ СИГУРНО... ОТКУД ТИ ОВДЕ? АКО СИ ТУ ТО ЗНАЧИ ДА И...

ДУХ КОЈИ ХОДА...
!

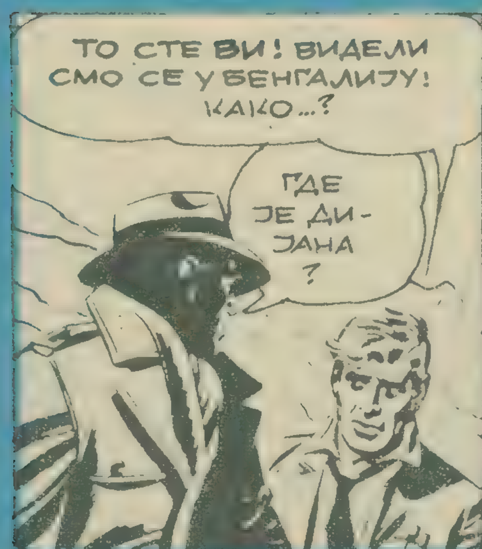
ТО СТЕ ВИ! ВИДЕЛИ СМО СЕ У БЕНГАЛИЈУ! КАКО...?
ГДЕ ЈЕ ДИЈАНА?

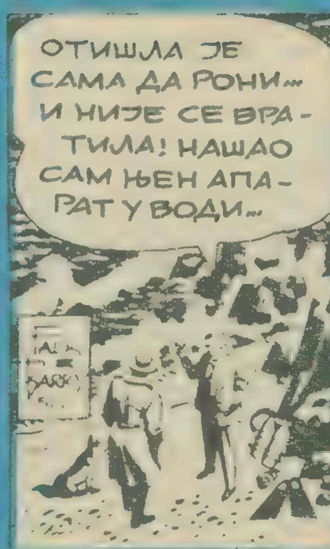
ОТИШЛА ЈЕ САМА ДА РОНИ... И НИЈЕ СЕ ВРАТИЛА! НАШАО САМ ЊЕН АПАРАТ У ВОДИ...

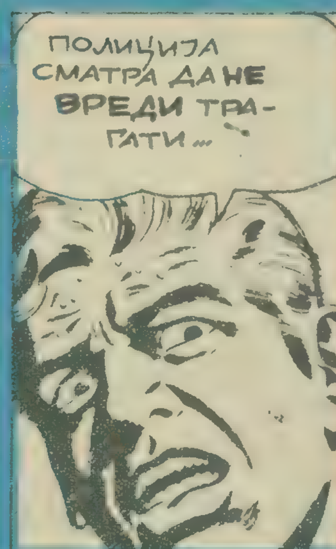
ПОЛИЦИЈА СМАТРА ДА НЕ ВРЕДИ ТРАГАТИ...

ПОЛАКО, КИРК!
ЗАР НЕ СХВАТАТЕ? НЕСТАЛА ЈЕ... МРТВА ЈЕ!

ТО ЈОШ НЕ ЗНАМО!
АЛИ ТУ СУ И ЊЕНА КОЛА...

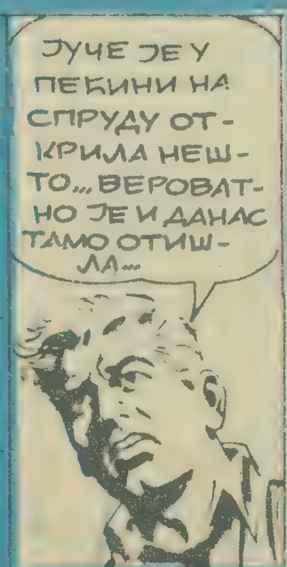
ЈУЧЕ ЈЕ У ПЕЋИНИ НА СПРУДУ ОТКРИЛА НЕШТО... ВЕРОВАТНО ЈЕ И ДАНАС ТАМО ОТИШЛА...

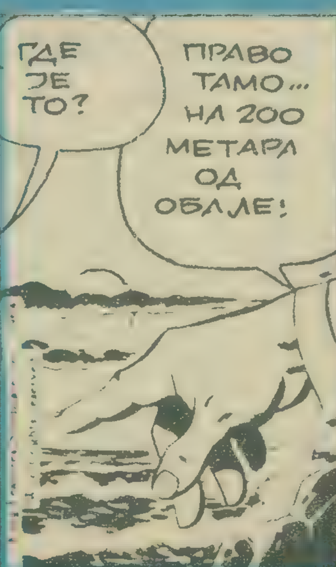
ГДЕ ЈЕ ТО?
ПРАВО ТАМО... НА 200 МЕТАРА ОД ОБАЛЕ!

ВАМА ДА ПРИЈАВИМ ПУШКЕ? НЕ РАЗУМЕМ!
РАЗУМЕШ, ДРАГА МОЈА ДИЈАНА!

ПОМИЊАЛА ЈЕ НЕКЕ „САНДУКЕ" У МРЕЖИ! ВРАТИЛА СЕ У ПЕКИНУ! СИГУРНО СУ АЈКУЛЕ...
ТО ЈОШ НЕ ЗНАМО, КИРК! ДАЈТЕ ТУ ЛАМПУ...
FALK & BARRY 5/4
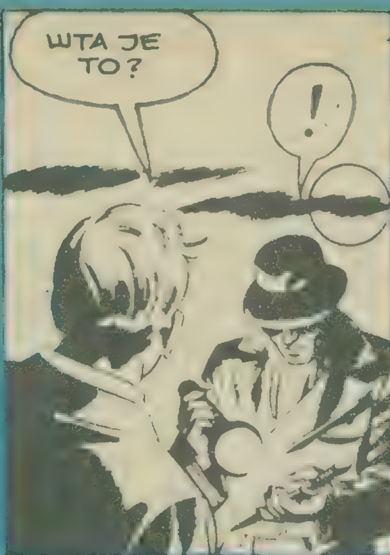
ШТА ЈЕ ТО?
!

ЛОВАЧКИ НОЖ КОЈИ САМ ЈА ДАО ДИЈАНИ!
!
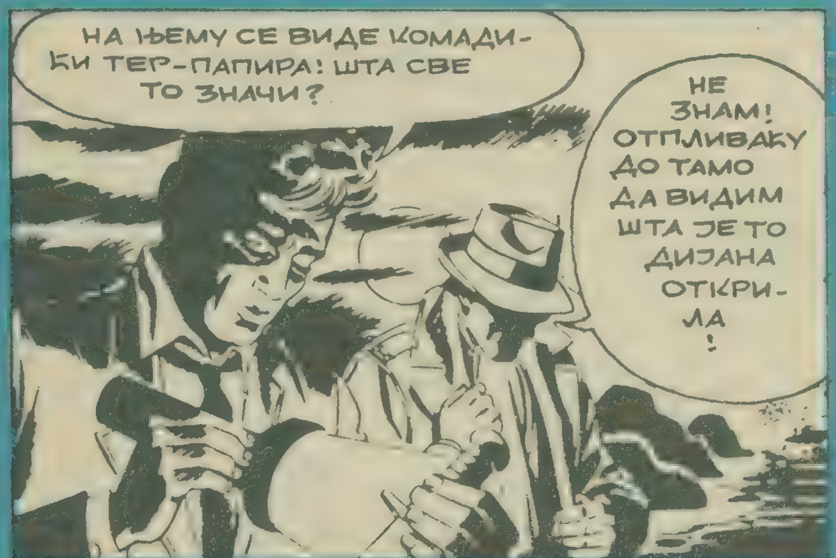
НА ЊЕМУ СЕ ВИДЕ КОМАДИЋИ ТЕР-ПАПИРА! ШТА СВЕ ТО ЗНАЧИ?
НЕ ЗНАМ! ОТПЛИВАЋУ ДО ТАМО ДА ВИДИМ ШТА ЈЕ ТО ДИЈАНА ОТКРИЛА!

ШТА ТО САД ВРЕДИ? ОНА ЈЕ МРТВА!
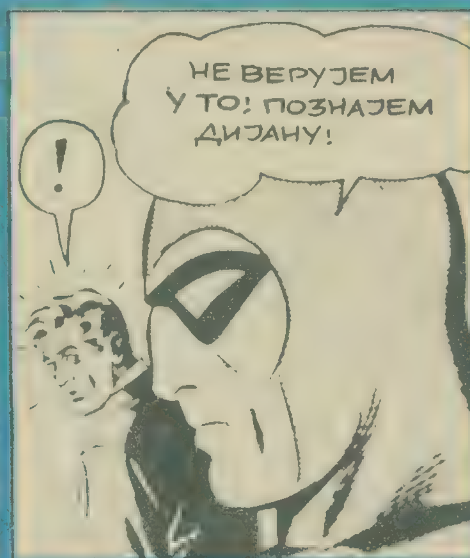
НЕ ВЕРУЈЕМ У ТО! ПОЗНАЈЕМ ДИЈАНУ!
!

ГДЕ ЈЕ ПЕКИНА?
ЕНО... ТАЧНО ТАМО!
FALK & BARRY 5/6

ЗНАЧИ... ТО ЈЕ ДИЈАНА ОТКРИЛА! ДА ЛИ ЈЕ ТО ОНА...

...ПРОСЕКЛА МРЕЖУ ДА ВИДИ ШТА ЈЕ У САНДУЦИМА?
FALK & BARRY 5/7

МОГУЋНО...

РЕКОСТЕ ДА ЋЕМО ПУШКЕ ПРИЈАВИТИ ОБАЛСКОЈ СТРАЖИ! А ОВО ЈЕ ВАША ЈАХТА!
О КАКВИМ ТО ПУШКАМА ГОВОРИШ?

КАКВЕ ПУШКЕ? ВИДЕЛА САМ ИХ У САНДУКУ!
СТВАРНО? А ГДЕ СУ САД?

ОНДА СУ ИХ ВАШИ ЉУДИ СКЛОНИЛИ! ПЕЋИНА ЈЕ ПУНА САНДУКА С ПУШКАМА!

ТО НЕ МОЖЕШ ЗНАТИ ДОК НЕ ОТВОРИШ СВЕ САНДУКЕ!
НЕ РАЗУМЕМ...

ДИЈАНА, ЗАБОРАВИ ДА СИ ВИДЕЛА ПУШКЕ!
?!

ШТА ЈЕ ТО?
САНДУК ИЗ ПЕЋИНЕ КОЈУ ЈЕ ДИЈАНА ОТКРИЛА!

ВЕРОВАТНО ЈЕ И ОНА ОТВОРИЛА...

ПУШКЕ! ШТА ТО ЗНАЧИ?
ЗНАЧИ ДА ЈЕ ДИЈАНА ОТКРИЛА НЕШТО И ЗБОГ ТОГА ДОШЛА У ОПАСНОСТ! ВИДЕЛИ СУ ЈЕ...

НЕ МОЖЕШ ДОКАЗАТИ ДА СИ ОТВОРИЛА САНДУК С ПУШКАМА... НЕМАШ ИХ!
ШТА ТО ГОВОРИТЕ, РЕЈ?

ВОЛИМ ТЕ, ДИЈАНА... ПОКУШАВАМ ДА ТЕ СПАСЕМ!
!

ДИЈАНА ЈЕ ПОТРЧАЛА ОГРАДИ...
НЕ ТРЕБА МИ ПОМОЋ!
ДИЈАНА!

ОТПЛИВАКУ ДО ОБАЛЕ...
ЗАР ПО НОЋИ? АЈКУЛЕ...

ДИЈАНА, ПОКУШАО САМ ДА ТЕ САВЕТУЈЕМ... ЛЕПИМ... ПРИЈАТЕЉСКИ!
ПУСТИТЕ МЕ!

СЛУШАЈ МЕ ПАЖЉИВО... АКО ЖЕЛИШ ДА ЖИВИШ... ОСТАЋЕШ ТУ!
МОРА ДА СЕ ШАЛИТЕ...

МРЕЖА У ПЕКИНИ ЈЕ ИСЕЧЕНА... ДИЈАНИН НОЖ НА ПЛАЖИ... ТЕР-ПАПИР КОЈИМ ЈЕ САНДУК БИО ОБМОТАН НА НОЖУ...
ЗНАЧИ...

ПРОСЕКЛА ЈЕ МРЕЖУ, ИЗНЕЛА САНДУК, ОТВОРИЛА ГА... НЕКО ЈУ ЈЕ ВИДЕО...
FALK E BARRY 5/15

И ТАДА... ИЛИ СУ ЈЕ УБИЛИ ИЛИ ОДВЕЛИ!
ТАКО ИЗГЛЕДА, КИРК!

ПУШКЕ ОЧИГЛЕДНО НИСУ С ПОТОНУЛОГ БРОДА! ПАЖЉИВО СУ НАСЛАГАНЕ...
FALK E BARRY 5/14

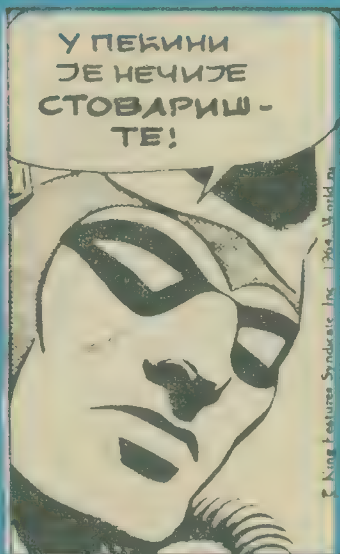
У ПЕКИНИ ЈЕ НЕЧИЈЕ СТОВАРИШТЕ!

АЛИ, ЈА ЋУ...
?

FALK E BARRY 5/15

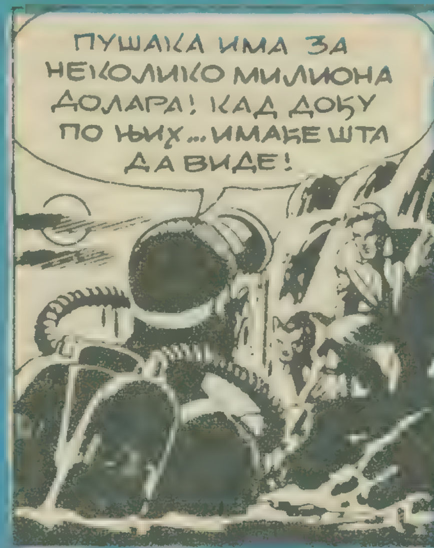
ПУШАКА ИМА ЗА НЕКОЛИКО МИЛИОНА ДОЛАРА! КАД ДОЂУ ПО ЊИХ... ИМАЋЕ ШТА ДА ВИДЕ!

ТАЈ КО ДОЂЕ ПО ПУШКЕ... ОДВЕШЋЕ НАС ДО ДИЈАНЕ!

ДИЈАНА, ЖАО МИ ЈЕ ШТО СТЕ ВИДЕЛИ ОНО ШТО НИЈЕ ТРЕБАЛО ДА ВИДИТЕ!
ЈАСНО!
FALK E BARRY 5/16

ЈЕСУ ЛИ ТЕ ПУШКЕ ВАШЕ?
КАКВЕ ПУШКЕ! ПЕКИНА ЋЕ УСКОРО БИТИ ПРАЗНА...

И ТАДА ЋУ ВАС ПУСТИТИ АКО ОБЕЋАТЕ...
А АКО НЕ ОБЕЋАМ?

БИЛО БИ ТРАГИЧНО ПО ВАС!
?!

ЖАО МИ ЈЕ... АЛ' ВАША ТВРДОГЛАВОСТ ДОЋИ ЋЕ ВАМ ГЛАВЕ!
ПРЕТИТЕ МИ?
FALK BARRY 5/18

ТО НЕ ЗАВИСИ САМО ОД МЕНЕ!
ДОСТА ЗАГОНЕТКИ, РЕЈ!

У РЕДУ! ПУШКЕ ВРЕДЕ ДВА МИЛИОНА ДОЛАРА!
ЗНАЧИ... ВИ СТЕ КРИЈУМЧАР!

НЕЗАКОНИТО ТРГОВАЊЕ ОРУЖЈЕМ... ЗА ТО СЕ ИДЕ У ЗАТВОР! ТАЧНО?
ПА...

МОЈИ ПАРТНЕРИ СУ НЕМИЛОСРДНИ... И НЕСТРПЉИВИ! ДОЋИ ЋЕ НОЋАС БРОДОМ ПО ОРУЖЈЕ! АКО НЕ БУДЕМ ТАЧАН... ЗЛО ПО МЕНЕ!
ЗАТО ЋЕТЕ ОСТАТИ ДОК СВЕ НЕ БУДЕ ГОТОВО!
И ЈА ТРЕБА О СВЕМУ ТОМЕ ДА ЋУТИМ?

О ТОМЕ НЕ СМЕТЕ РЕЋИ НИ РЕЧИ!

НЕКИ БРОД... БАЦИО ЈЕ КОТВУ!
?

ШТА ЋЕ БРОД КРАЈ СПРУДА?
ДА ПОКУПИ ПУШКЕ!

ТУ СМО! НЕКА ГЊУРЦИ КРЕНУ!
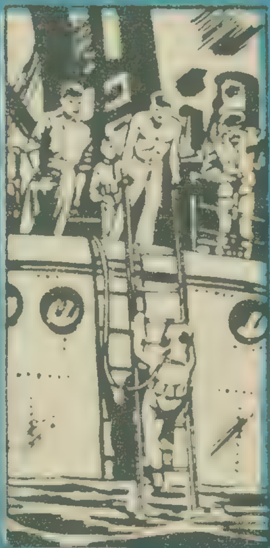

ИДЕМ ДА ОСМАТРАМ... БИЋЕ ЗАНИМЉИВО!
САМО ОПРЕЗНО...
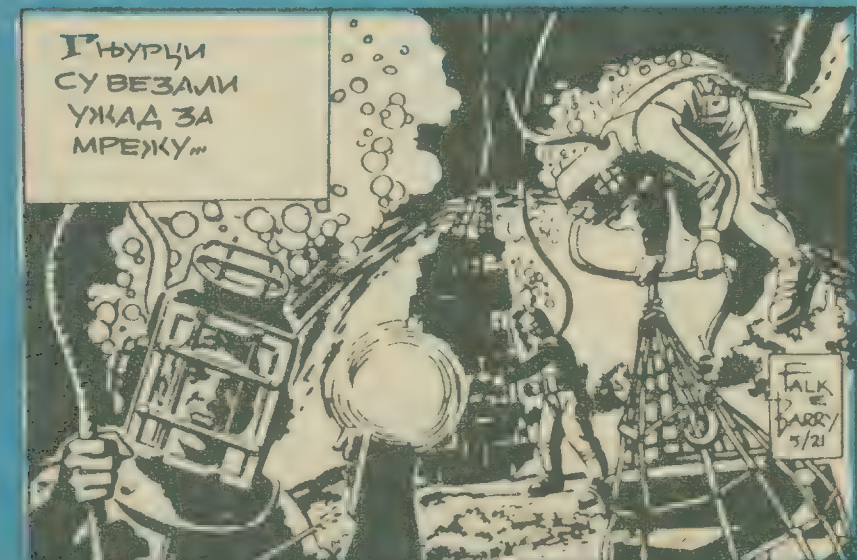
ГЊУРЦИ СУ ВЕЗАЛИ УЖАД ЗА МРЕЖУ...
FALK BARRY 5/21

ТО ЈЕ ЗНАК! ИЗВЛАЧИТЕ!

АЛИ...

?

МРЕЖА СЕ РАСПАЛА!
НЕ МОЖЕМО СКУПЉАТИ САНДУК ПО САНДУК! СПУСТИТЕ ДРУГУ МРЕЖУ!

МРЕЖА ЈЕ СПУШТЕНА...

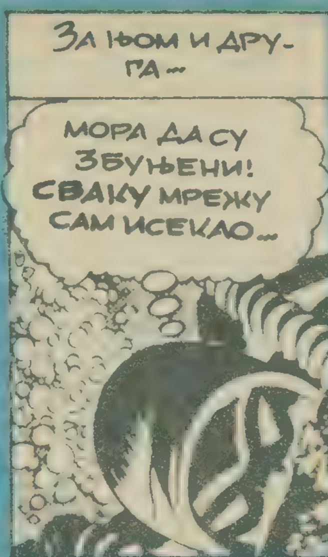
ЗА ЊОМ И ДРУГА...
МОРА ДА СУ ЗБУЊЕНИ! СВАКУ МРЕЖУ САМ ИСЕКАО...

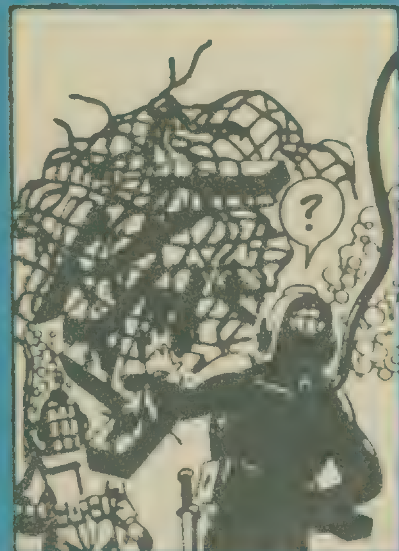
?

ШТА СЕ ДОГАЂА? ЗАР НИЈЕДНУ МРЕЖУ НЕ МОЖЕМО ДА ИЗВУЧЕМО?
ИЗГЛЕДА! ПРОБАЋЕМО ОПЕТ...

ПОНОВО СУ ПОКУПИЛИ И УВЕЗАЛИ ТЕРЕТ...
FALK & BARRY 5/25

НАДАМ СЕ ДА ЋЕ МЕ ОВИ ЉУДИ ОДВЕСТИ ДО ДИЈАНЕ...

МОРАМО ИЗВУЋИ ТЕ САНДУКЕ! СПУСТИТЕ НОВУ МРЕЖУ!

ЗАСАД ЈЕ СВЕ ДОБРО!

И ОВА! #@☆!!♠*!!
ПЉАС

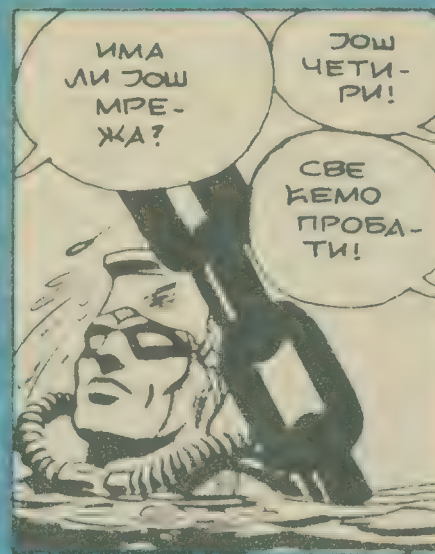
ИМА ЛИ ЈОШ МРЕЖА?
ЈОШ ЧЕТИРИ!
СВЕ ЋЕМО ПРОБАТИ!

ОВО ЈЕ ПОСЛЕДЊА!
ПРОКЛЕТСТВО! ПРОПАДЕ НАМ ПОСАО!
ЦАП

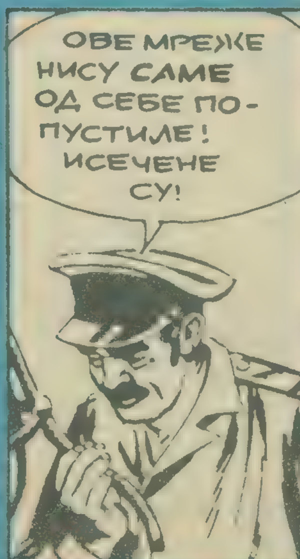
ОВЕ МРЕЖЕ НИСУ САМЕ ОД СЕБЕ ПОПУСТИЛЕ! ИСЕЧЕНЕ СУ!

А ТАЈ РЕЈ ЈОШ ЧЕКА ДА МУ ПЛАТИМ! ПОКАЗАЋУ ЈА ЊЕМУ!
FALK & BARRY 5/26

КУПАЦ ЋЕ УСКОРО БИТИ ТУ... САМО ДА ПОКУПИ ПУШКЕ!
МОРАМ НЕКАКО ПОБЕЋИ...

БРОД КРЕЋЕ... А ГДЕ ЈЕ ОН?

ИЗГУБИО САМ СВЕ ПУШКЕ... ТОЛИКЕ ПАРЕ...
ЗАШТО?
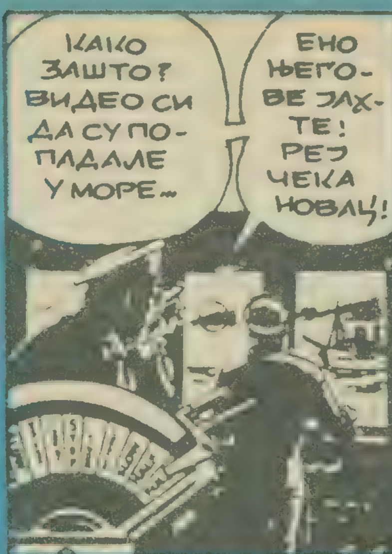
КАКО ЗАШТО? ВИДЕО СИ ДА СУ ПОПАДАЛЕ У МОРЕ...
ЕНО ЊЕГОВЕ ЈАХТЕ! РЕЈ ЧЕКА НОВАЦ!
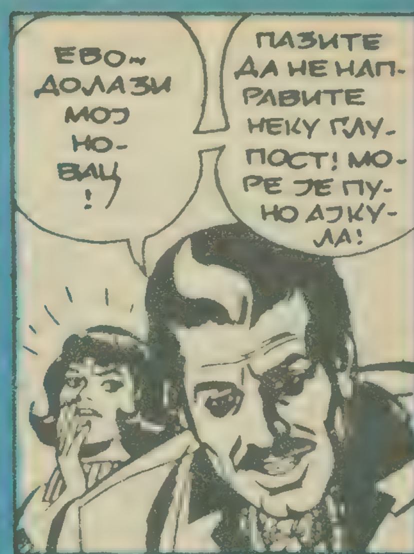
ЕВО- ДОЛАЗИ МОЈ НОВАЦ!
ПАЗИТЕ ДА НЕ НАПРАВИТЕ НЕКУ ГЛУПОСТ! МОРЕ ЈЕ ПУНО АЈКУЛА!
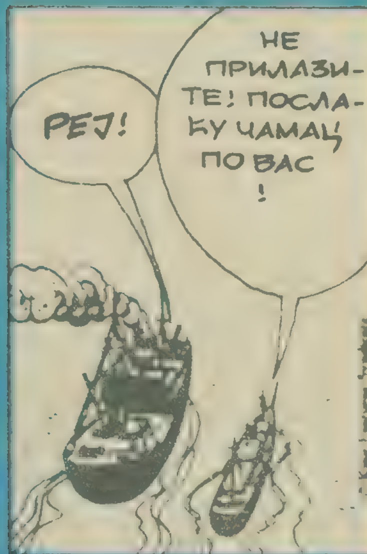
РЕЈ!
НЕ ПРИЛАЗИТЕ! ПОСЛАЋУ ЧАМАЦ ПО ВАС!

ЗА ТО ВРЕМЕ...
НА ДРУГОЈ СТРАНИ БРОДА...

ДОБРО МИ ДОШЛИ, КАПЕТАНЕ!
?
СВИЊО! РУКЕ УВИС!

ЧЕКАЈТЕ... ШТА ТО ЗНАЧИ?
ВАРАЛИЦО! КАД СМО ПОВУКЛИ САНДУКЕ... МРЕЖА СЕ ПРОВАЛИЛА!

ОХ!
САД СУ ПУШКЕ РАСУТЕ ПО ДНУ МОРА!
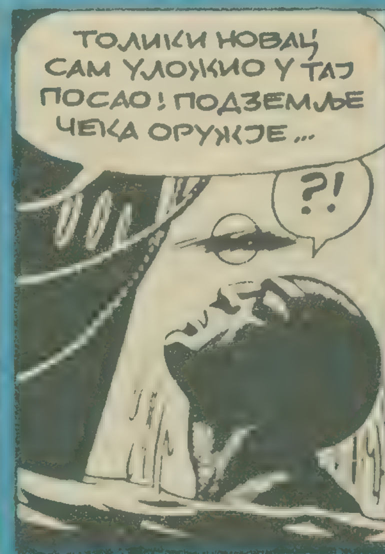
ТОЛИКИ НОВАЦ САМ УЛОЖИО У ТАЈ ПОСАО! ПОДЗЕМЉЕ ЧЕКА ОРУЖЈЕ...
?!

И РАЗНЕ ВОЈНЕ ХУНТЕ!
НИСАМ ЈА КРИВ ШТО СУ МРЕЖЕ ПОПУСТИЛЕ!
НИСУ ПОПУСТИЛЕ! ИСЕЧЕНЕ СУ!

У САНДУЦИМА МОЖДА И НИСУ БИЛЕ ПУШКЕ... ВЕЋ КАМЕЊЕ!
АХ!

ВАРАЛИЦО! КО ЈЕ ТА ЖЕНА?
!

ПА НИСАМ ЈА ИСЕКАО МРЕЖЕ!
НЕ БРБЉАЈ! КО ЈЕ ТА ЖЕНА ПИТАМ?
ПИТАЈТЕ МЕНЕ! ЈА САМ БОЛНИЧАРКА ЕКИПЕ УЈЕДИЊЕНИХ НАЦИЈА...

И НИШТА НЕ ЗНАМ О ВАШИМ ГЛУПИМ ПУШКАМА... НИТИ МЕ ЈЕ БРИГА!
!

ТАЈ ГЛАС... ДИЈАНА! ЖИВА ЈЕ!
FALK & BARRY 6/1

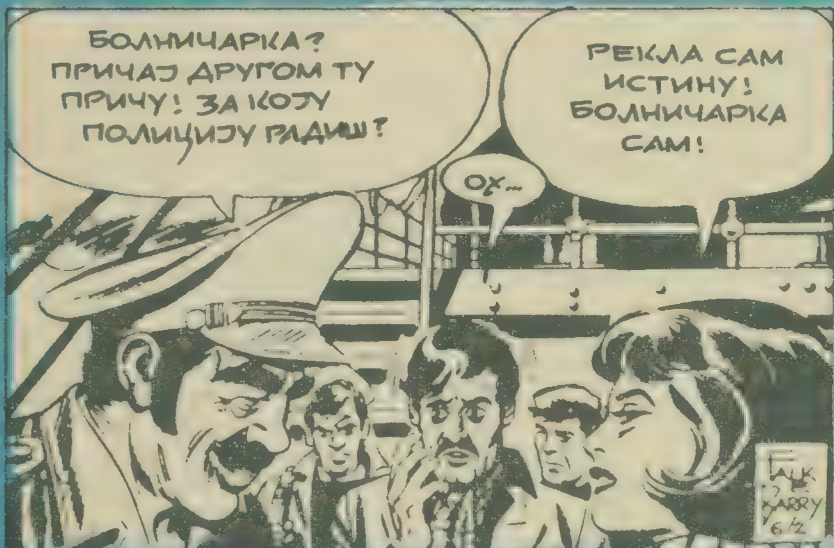
БОЛНИЧАРКА? ПРИЧАЈ ДРУГОМ ТУ ПРИЧУ! ЗА КОЈУ ПОЛИЦИЈУ РАДИШ?
РЕКЛА САМ ИСТИНУ! БОЛНИЧАРКА САМ!
ОХ...
FALK & BARRY 6/2

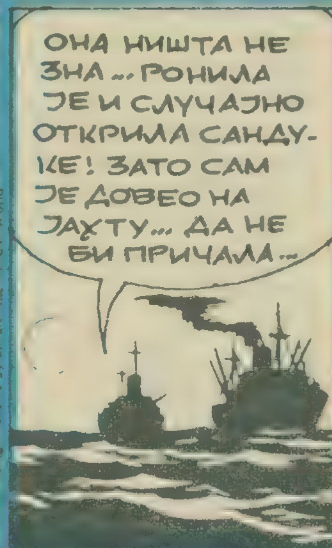
ОНА НИШТА НЕ ЗНА... РОНИЛА ЈЕ И СЛУЧАЈНО ОТКРИЛА САНДУКЕ! ЗАТО САМ ЈЕ ДОВЕО НА ЈАХТУ... ДА НЕ БИ ПРИЧАЛА...

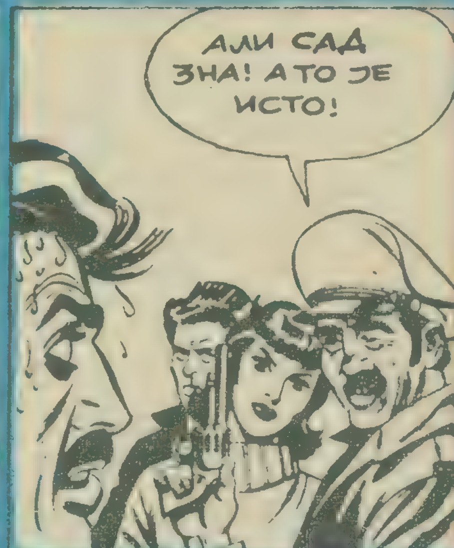
АЛИ САД ЗНА! А ТО ЈЕ ИСТО!

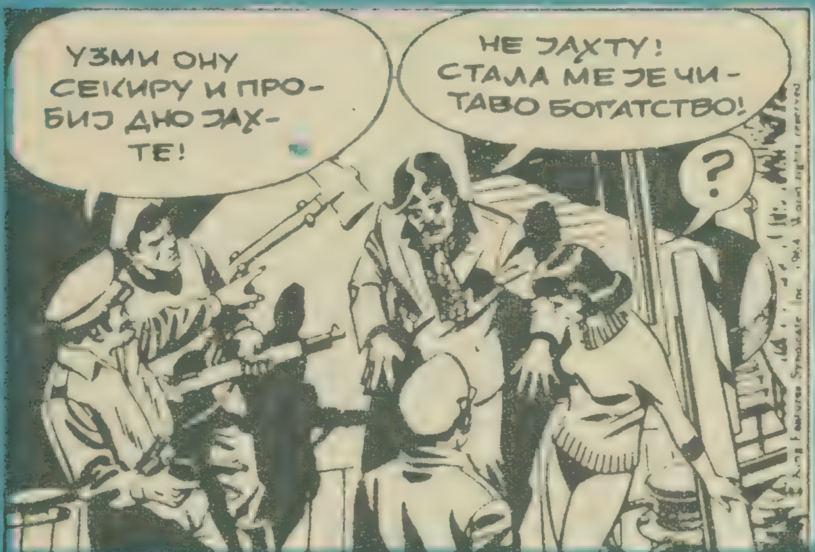
УЗМИ ОНУ СЕКИРУ И ПРОБИЈ ДНО ЈАХТЕ!
НЕ ЈАХТУ! СТАЛА МЕ ЈЕ ЧИТАВО БОГАТСТВО!
?

ТАМО КУДА ЋЕШ ОТИЋИ... БОГАТСТВО НИЈЕ ВАЖНО!
А КУДА ЋУ?
!
FALK & BARRY 6/3

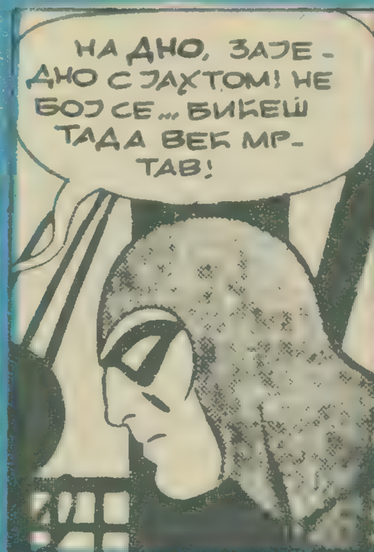
НА ДНО, ЗАЈЕДНО С ЈАХТОМ! НЕ БОЈ СЕ... БИЋЕШ ТАДА ВЕЋ МРТАВ!

МОГАО БИХ ДА ТЕ УБИЈЕМ КАО ПСА! АЛИ, УЧИНИЋУ ТИ ЧАСТ... СТРЕЉАЋУ ТЕ!
ПРИПРЕМИ ЉУДЕ, КОРТ!
РАЗУМЕМ!
?
FALK & BARRY 6/4

НЕ... НЕ СМЕТЕ! ЈА... НАДОКНАДИЋУ...

НЕМАТЕ ПРАВО ДА ТО ЧИНИТЕ!
А ШТА С ТОБОМ ДА РАДИМ, ЛУТКИЦЕ?

ЗГОДНА СИ ЦУРА! МОГАО БИХ И ДА ТЕ СПАСЕМ...
ОД ВАС МИ НИШТА НЕ ТРЕБА... НИ СПАСЕЊЕ!

ДОСТА! НЕЋУ РИЗИКОВАТИ ДА МЕ ИЗДАШ!
!

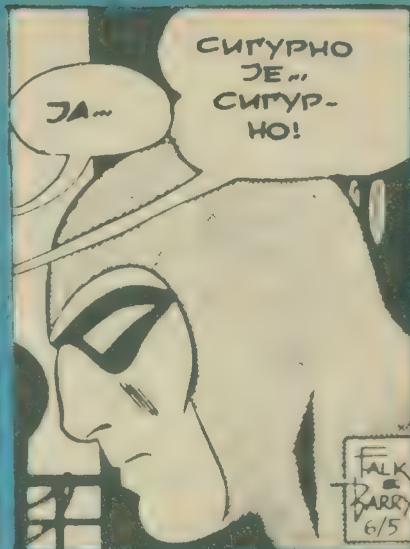
ЈА...
СИГУРНО ЈЕ... СИГУРНО!
FALK BARRY 6/5

СМРТ ЋЕ ВАМ БИТИ БРЗА... БРЖА НЕГО ДАВЉЕЊЕ!
НЕ!
НИСАМ ЈА ИСЕКАО МРЕЖУ!
FALK BARRY 6/6

ПРЕ НО ШТО УМРЕТЕ... КО ЈЕ ИСЕКАО МРЕЖЕ?

ЈА!
?
??

БАЦИТЕ ОРУЖЈЕ!
ЈА САМ ИСЕКАО МРЕЖЕ, КАПЕТАНЕ! У ТОМЕ СУ ОНИ ПОТПУНО НЕВИНИ!
?
?
?

КАПЕТАН СЕ ОКРЕНУО И...
БАМ
FALK BARRY 6/8

РЕКАО САМ ДА БАЦИТЕ ОРУЖЈЕ! СЛЕДЕЋА КУГЛА ПОГОДИЋЕ ВАС МЕЂУ ОЧИ!

ЧУЈЕШ ЛИ ПУЦАЊ? КАПЕТАН ЈЕ СИГУРНО СРЕДИО ВАРАЛИЦУ!
БАМ
FALK BARRY

НА ТЕРЕТНОМ БРОДУ...

ПРОСТО НЕ МОГУ ДА ВЕРУЈЕМ... ТО СИ ЗАИСТА ТИ?
ДА, ДИЈАНА!
КО ЛИ ЈЕ ОВАЈ?
МАСКИРАН ЖАЦА!

ОТКУДА ТИ ОВДЕ?
КАСНИ-ЈЕ, ДИЈАНА!

СВИ ПОСЕДАЈ-ТЕ НА ПАЛУБУ... СМЕСТА!
FALK & BARRY 6/10

А САД ДА ЧУЈЕМ ШТА ИМАТЕ ДА МИ КАЖЕТЕ!

ПОЧНИМО ОД ОВОГ... РЕЈ НИЈЕ ИСЕКАО МРЕЖУ! ЈА САМ...
FALK & BARRY 6/11

ЧУВАЈ СЕ!

ТАК
ЈОШ ЈЕДНОМ СУ МУ БРЗИ РЕФЛЕ-КСИ СПАСЛИ ЖИВОТ...

МОРНАР СА СЕКИРОМ ЗАЧАС СЕ НАШАО НА ПАЛУБИ...
ДУМ
FALK & BARRY 6/12

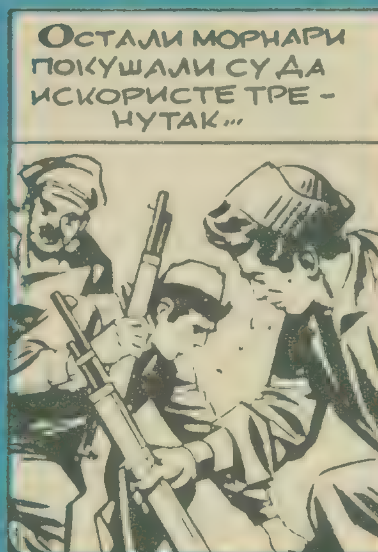
ОСТАЛИ МОРНАРИ ПОКУШАЛИ СУ ДА ИСКОРИСТЕ ТРЕ-НУТАК...

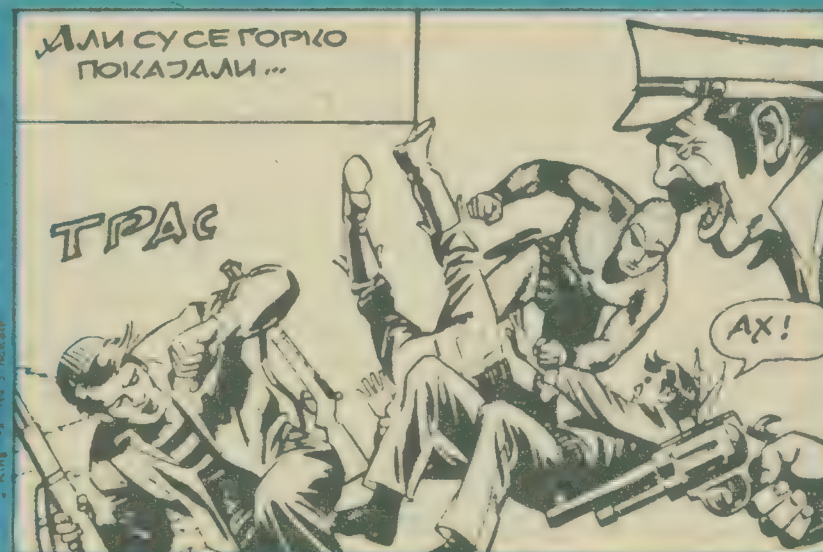
АЛИ СУ СЕ ГОРКО ПОКАЈАЛИ...
ТРАС
АХ!

СВЕ ИХ ЈЕ МУЊЕВИТО СРЕДИО...
ДУМ
ПЉУС
ТАК
ТРАС
FALK & BARRY 6/13

А САД... МО-ГУ ЛИ ДА НАСТАВИМ?
НЕ... НЕВЕРО-ВАТНО!
АУ!

НЕ РАЗУМЕМ СВЕ ОВО!
НИЈЕ ТЕШКО РАЗУМЕТИ! РЕЈ ЈЕ ПРЕКО СВОЈИХ КАНАЛА НАБАВИО ОРУЖЈЕ...

И ХТЕО ЈЕ ДА ГА ПРЕПРОДА РАЗГРАНАТОЈ МРЕЖИ КОЈУ ИМА МАФИЈА!
БАХ!

ДОБИО ЈЕ ВЕЛИКУ АКОНТАЦИЈУ...
НАШ МАСКИРАНИ ГЕНИЈЕ КАО ДА СВЕ ЗНА!

КАПЕТАН ЈЕ У ТОЈ РАБОТИ БИО ПОСРЕДНИК...

И САД СУ ОБОЈИЦА НА ДВОСТРУКОМ ГУБИТКУ! ПРВО, ИЗГУБИЛИ СУ НОВАЦ, А ДРУГО... МАФИЈА ЋЕ ИМ СЕ СИГУРНО ОСВЕТИТИ!

А ОНИ ЗНАЈУ КАКО ЈЕ МАФИЈА СУРОВА! ДА ИХ НЕ СПАСЕМ...
ОХ!

ОБОЈИЦУ ЋУ СТРПАТИ У ЗАТВОР!
!!

СИГУРНО НА ЈАХТИ ПОСТОЈИ СИГНАЛНИ ПИШТОЉ! ГДЕ ЈЕ?
НЕ ЗНАМ!
FALK & BARRY 6/17

РАЗМИСЛИ!
У... МОЈОЈ КАБИНИ!

ПРИЧУВАЈ ИХ ДОК ЈА НЕ ПОЗОВЕМ ПОМОЋ!

НЕКО НА ПУЧИНИ ЗОВЕ У ПОМОЋ!
FALK & BARRY 6/18

СВЕТИОНИК ЗОВЕ ОБАЛСКУ СТРАЖУ!

ПОЗИВ ПРИМЉЕН! ХИТАМО У ПОМОЋ!
651

ОБАЛСКА СТРАЖА ЈЕ КРЕНУЛА! САД ЈОШ ДА ЈАВИМ ДОКТОРУ КИРКУ ДА СИ ЖИВА!
ОХ... ДА!

ДА! БОЛНИЦА!
ПОРУКА ЗА ДОКТОРА КИРКА...
ОПЕРАЦИОНА САЛА

ДИЈАНА ЈЕ ЖИВА! УСКОРО СЕ ВРАЋАМО!
ДИВНО! А КО ЈАВЉА?
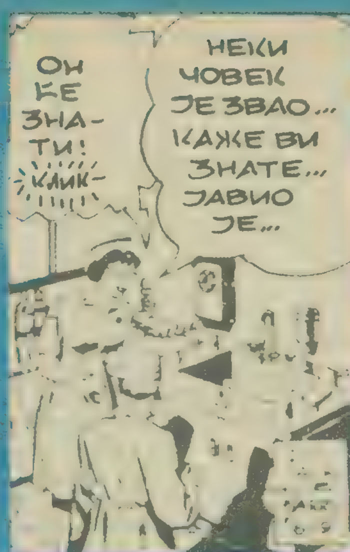
ОН ЋЕ ЗНАТИ!
КЛИК
НЕКИ ЧОВЕК ЈЕ ЗВАО... КАЖЕ ВИ ЗНАТЕ... ЈАВИО ЈЕ...
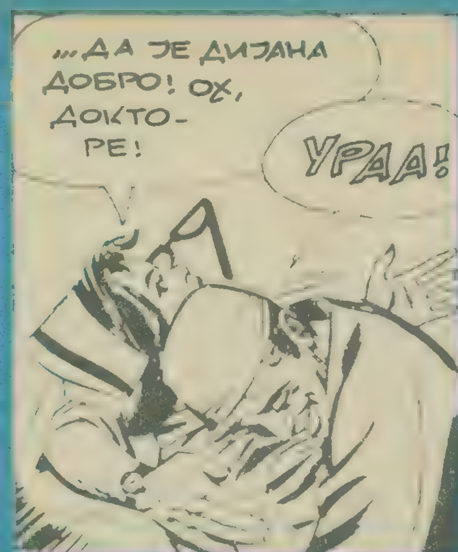
...ДА ЈЕ ДИЈАНА ДОБРО! ОХ, ДОКТОРЕ!
УРАА!
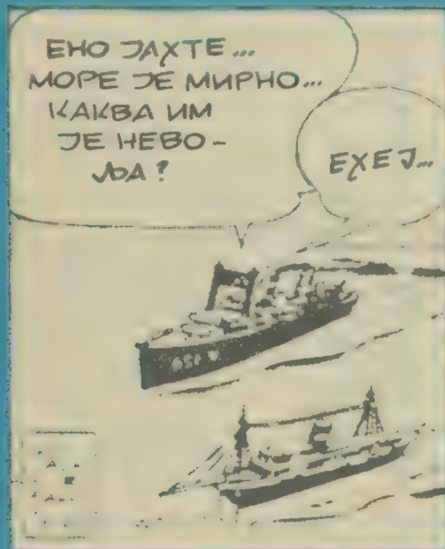
ЕНО ЈАХТЕ... МОРЕ ЈЕ МИРНО... КАКВА ИМ ЈЕ НЕВОЉА?
ЕХЕЈ...

ТРЕБА ЛИ ПОМОЋ?
ДА! ПРЕЂИТЕ НА ЈАХТУ!

НЕКИ ЖЕНСКИ ГЛАС!
ДА НИЈЕ НЕКА ШАЛА?

ХОЋЕШ ЛИ МОЋИ ДА СЕ СНАЂЕШ, ДИЈАНА?
БЕЗ БРИГЕ!

ЈА ЋУ СЕ СКЛОНИТИ ДА НЕ БИХ МОРАО ДА ОБЈАШЊАВАМ КО САМ!
ДОБРО!

651
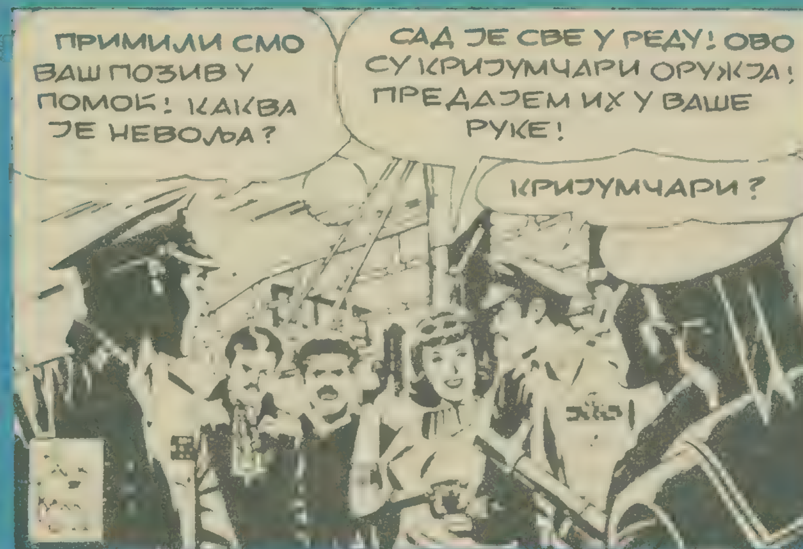
ПРИМИЛИ СМО ВАШ ПОЗИВ У ПОМОЋ! КАКВА ЈЕ НЕВОЉА?
САД ЈЕ СВЕ У РЕДУ! ОВО СУ КРИЈУМЧАРИ ОРУЖЈА! ПРЕДАЈЕМ ИХ У ВАШЕ РУКЕ!
КРИЈУМЧАРИ?

ПОНОВИТЕ ЈОШ ЈЕДНОМ!
ДА, КРИЈУМЧАРИ ОРУЖЈА! ДОКАЗ ЋЕТЕ НАЋИ... ПУШКЕ И МУНИЦИЈУ... НА ПЛАЖИ, КРАЈ СПРУДА, НА ДНУ МОРА!

И ВИ СТЕ ИХ УХВАТИЛИ?
ПА... ГЛАВНО ЈЕ ДА СУ УХВАЋЕНИ!

ЕВО... СТИЖУ!

КАКО СТЕ ИХ УХВАТИ-ЛИ?
КАКО СТЕ ОТКРИЛИ ПУШКЕ?
ЈЕ Л' БИЛО ПУЦЊА-ВЕ!
ЈЕСТЕ ЛИ СЕ БОЈА-ЛИ?

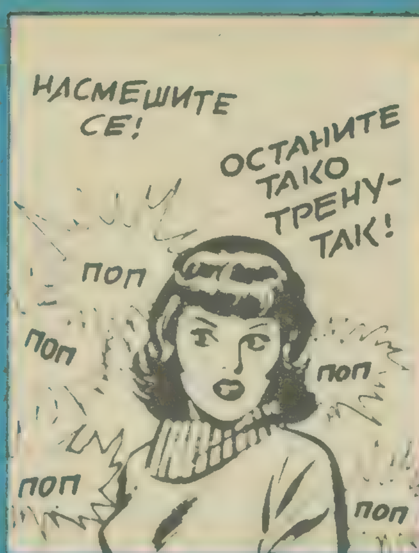
НАСМЕШИТЕ СЕ!
ОСТАНИТЕ ТАКО ТРЕНУ-ТАК!
ПОП
ПОП
ПОП
ПОП
ПОП

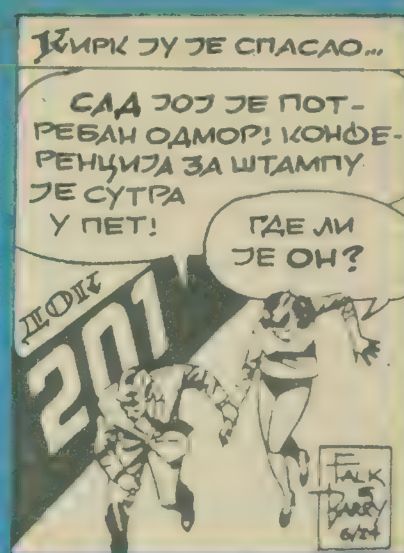
КИРК ЈУ ЈЕ СПАСАО...
САД ЈОЈ ЈЕ ПОТ-РЕБАН ОДМОР! КОНФЕ-РЕНЦИЈА ЗА ШТАМПУ ЈЕ СУТРА У ПЕТ!
ГДЕ ЛИ ЈЕ ОН?
ДОК 201

СУТРАДАН...
МЕДИЦИНСКА СЕСТРА УХВАТИЛА КРИЈУМЧАРСКУ БАНДУ
СКЛАДИШТЕ У МОРУ
ДИЈАНА
КАПЕТАН РЕЈ

О ПРОБЛЕМУ КРИЈУМЧАРЕЊА ОРУЖЈА СВУДА СЕ РАСПРАВЉАЛО...
ТОМЕ ЕНЕРГИ-ЧНО СТАТИ НА ПУТ...

ТО ЈЕ ОНА!
КАЖУ ДА МЕ У ВРТУ НЕКО ЧЕ-КА!

ТИ!
КИРК ТИ НИЈЕ РЕКАО ДА ТИ ЈЕ БОЛ-НИЦА ДАЛА ОДМОР?

СУД ВАС ПРОГЛА-ШАВА КРИВИМ И ОСУЂУЈЕ ...

КАПЕТАНЕ, КАЖЕМ ВАМ ДА ЈЕ ДЕВОЈКА СЛУЧАЈ-НО ОТКРИЛА ОРУЖЈЕ!
ДО-СТА! ЧУО САМ ТО ВЕЋ СТО ПУТА!

ЗА ТО ВРЕ-МЕ...
МОРЕ ЈЕ ДИВНО! ХОЋЕШ ЛИ ДА МАЛО РОНИМО, ДИЈАНА?
НЕ, ДРАГИ! ЗАСАД ВИШЕ ВОЛИМ ПОВР-ШИНУ МОРА!

МОЈ СЕ ОДМОР ЗАВР-ШИО!
И МОЈ!

ДО ВИЂЕ-ЊА!
И ДА СЕ ОПЕТ ШТО ПРЕ ВИДИ-МО!

КО БИ РЕКАО, ДИЈАНА, ДА ЋЕТЕ ЗБОГ ЈЕДНОГ РОЊЕ-ЊА ДОЖИВЕТИ ТО-ЛИКО МУКА!
ВРЕДЕ-ЛО ЈЕ!

КРАЈ

Денис: Мајстор за рибе

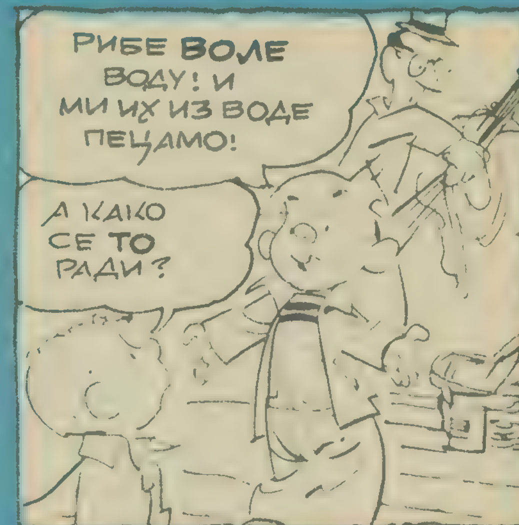

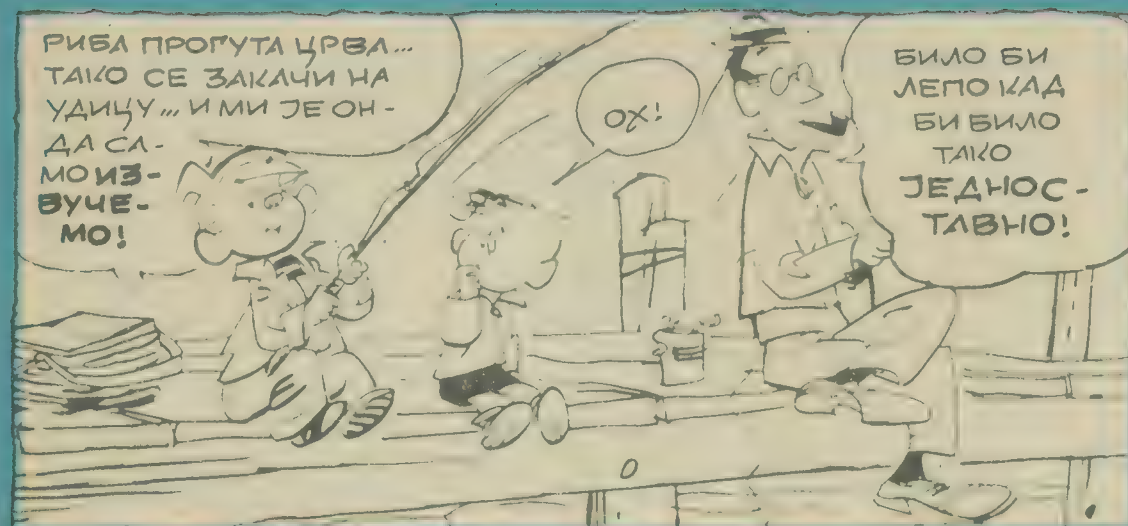
РИБА ПРОГУТА ЦРВА... ТАКО СЕ ЗАКАЧИ НА УДИЦУ... И МИ ЈЕ ОНДА САМО ИЗВУЧЕМО!
ОХ!
БИЛО БИ ЛЕПО КАД БИ БИЛО ТАКО ЈЕДНОСТАВНО!

ПРОБАЈ САД ТИ, ЧОЈ!
РИБИЦЕ ЛЕПА, РИБИЦИЦЕ... ДОЂИ, ЧЕКА ТЕ МАСТАН ЦРВИЋ!
ГЛУПОСТИ!

УРА!
ШТА ТИ ЈА КАЖЕМ, ТАТА! ПАЛИ ТО!
МАНИ МЕ СЕ...

САТИМА ВЕЋ СЕДИМ ТУ А НИЈЕДНА ЧАК НИ ДА ТРЗНЕ!
ПА КАД ТИ НЕ УМЕШ ЛЕПО С РИБАМА!

ЛЕПО С РИБАМА?
АХА! САД ЋУ ЈА ДА ТИ ПОКАЖЕМ!
3

ОВАЈ... КЛИНЦИ, КАКО БИ БИЛО ДА ОДЕТЕ И КУПИТЕ ПО ВЕЛИКИ СЛАДОЛЕД?
ВАЖИ!
УРА!
4

НЕ БИХ ХТЕО ДА МЕ ЧУЈУ КАКО ПРОБАМ ТАЈ ЊИХОВ СМЕШАН РЕЦЕПТ! АЛ' КО ЗНА...

РИБИЦЕ ЛЕПА, РИБИЧИЦЕ... ДОЂИ, ЧЕКА ТЕ МАСТАН ЦРВИЋ!
ОХ, ДЕНИСЕ!

ВИДИШ? ПАЛИ ТО!
АХА!
СЛУЧАЈНО! ЧИСТА СРЕЋА!

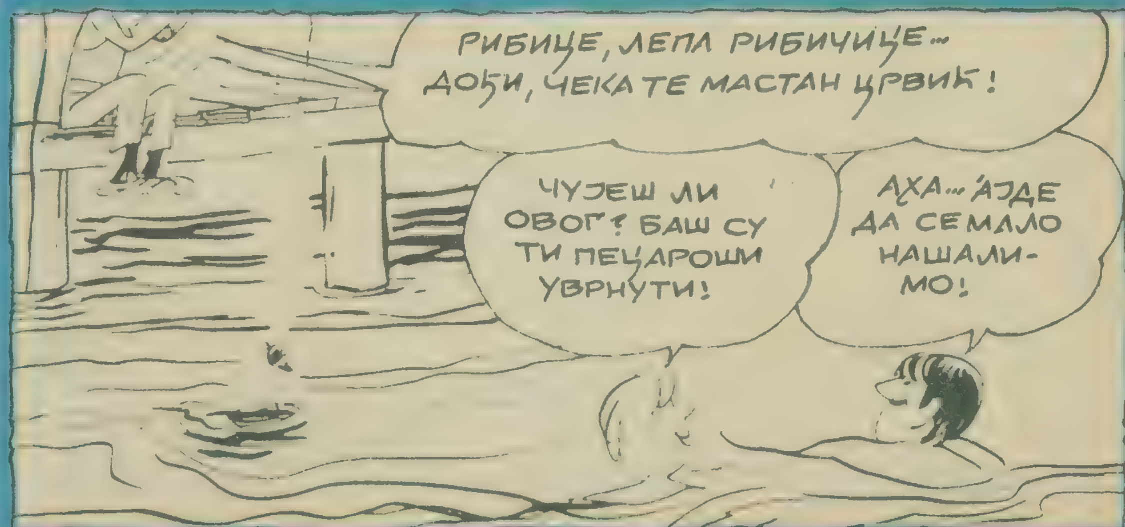
РИБИЦЕ, ЛЕПА РИБИЧИЦЕ... ДОЂИ, ЧЕКА ТЕ МАСТАН ЦРВИЋ!
ЧУЈЕШ ЛИ ОВОГ? БАШ СУ ТИ ПЕЦАРОШИ УВРНУТИ!
АХА... 'АЈДЕ ДА СЕ МАЛО НАШАЛИМО!

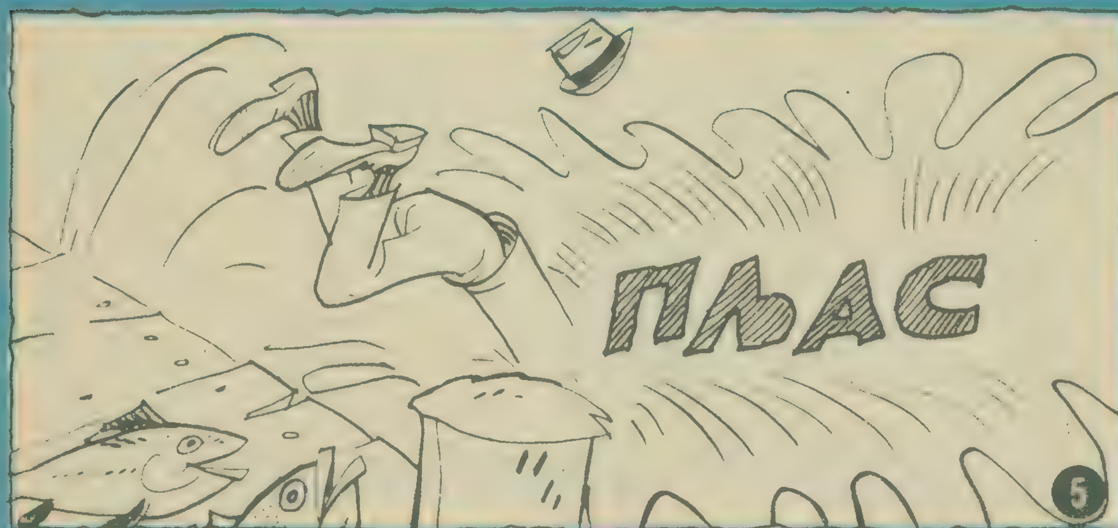

У ИДУЋЕМ БРОЈУ КОМПЛЕТАН СТРИП. **ИСТРАЖИВАЧИ СВЕМИРА**

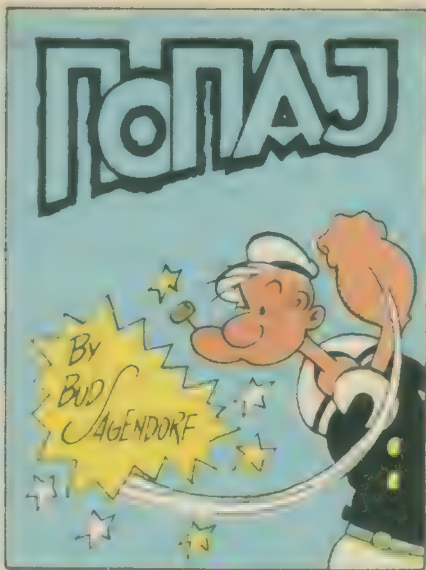
ПОПАЈ
BY BUD SAGENDORF

ХМ?!? НЕКА ЧУДНА ТИШИНА!
С ДВОЈЕ ДЕЦЕ У КУЋИ... **НЕ БИ СМЕЛО** ДА БУДЕ ТАКО ТИХО!

ОСЕЋАМ СЕ К'О МОРНАР ПРЕД БУРУ!
ТРЕБА ДА ВИДИМ ШТА МИ ЈЕ С ПОСАДОМ!

Ш... ШТА?!
СТОЈ, ДУДУЛЕ!
ДА СЕ НИСИ МАК'О С МЕСТА!

ШТА ТО КРИЈЕШ ИСПОД ЏЕМПЕРА?!
ШТА?
ГДЕ?

ЈАСНО! КУТИЈА С БОМБОНАМА! ПА ТИ СИ ЛОПОВ, ДУДУЛЕ! СРАМ ТЕ БИЛО!
АХ!
Ц! Ц! Ц!

ЗАШТО НИСИ К'О КИЋА? ОН ЈЕ ДОБАР ДЕЧАК... КАД ЗАЖЕЛИ БОМБОНУ ИЛИ КЕКС... ОН ЛЕПО **ТРАЖИ**... И **НЕ КРАДЕ** ОД ОНИХ КОЈИ ГА ВОЛЕ!
СТИДИ СЕ! СРАМОТА!

А САД... ДАЈ ОВАМО ТУ КУТИЈУ!

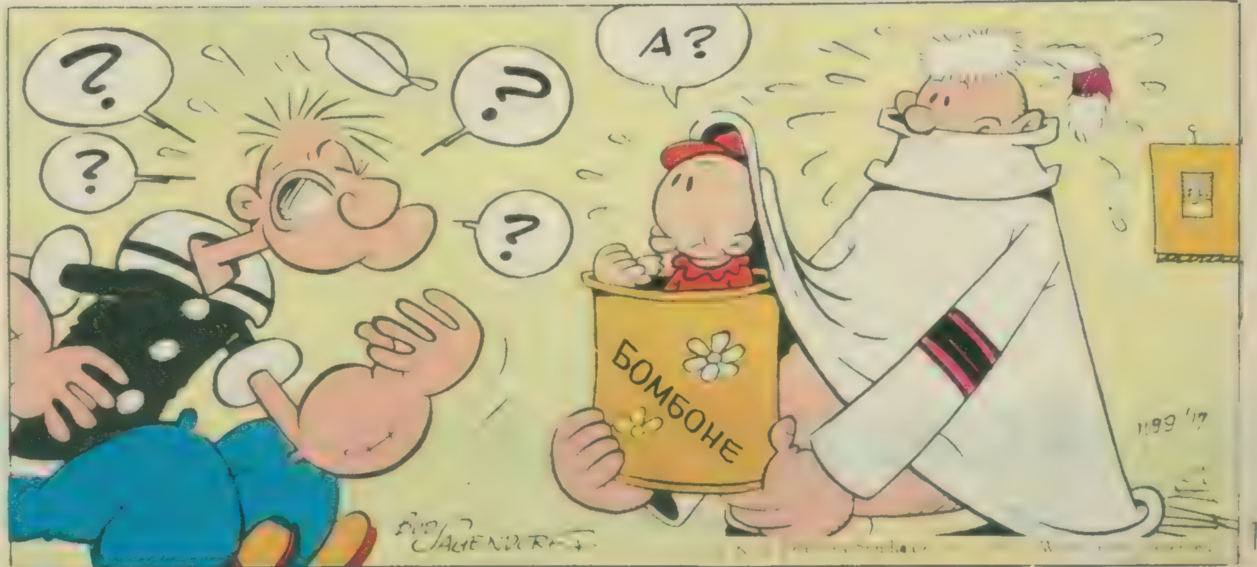
?
?
?
?
А?
БОМБОНЕ
BUD SAGENDORF

ЗАБАВНИКОВ КВИЗ

ДВОСТРУКИ ШАМПИОНИ

Ако желите да проверите своје опште знање, овај квиз ће вам у томе помоћи. На свако од ових петнаест питања дата су по три одговора од којих је само један тачан. Ако их знате, честитамо! А ако пак нисте свезналица, одговори су ту, у дну стране.

Два боксера су по два пута освајала титулу апсолутног шампиона у боксу. То су:
— Флојд Патерсон и Мохамед Али
— Џорџ Формен и Роки Марћано
— Реј Шугер Робинсон и Џое Фрејзер

У којем граду је поникао џез?
— Њу Орлеансу
— Харлему
— Рио де Жанеиру

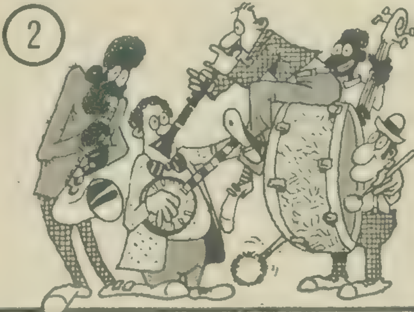

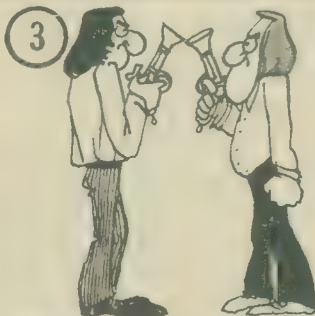

Који је чувени руски песник погинуо у двобоју:
— Јесењин
— Пушкин
— Блок

Знате ли кога старог историчара називају оцем историје:
— Тацита
— Плинија
— Херодота

Роман „20 000 миља под морем" написао је:
— Жил Верн
— Џек Лондон
— Џозеф Конрад

На ком континенту се налази планина Атлас:
— Азији
— Африци
— Јужној Америци

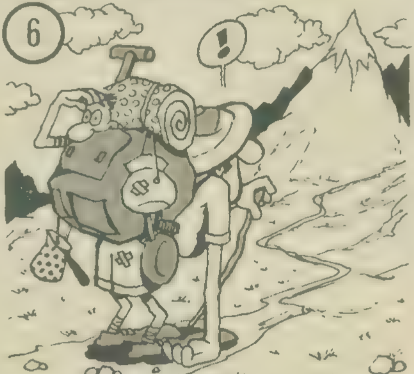

Знате ли како се још зове сазвежђе Велики Медвед:
— Млечни пут
— Стрелац
— Велика кола

Који је научник открио циркулацију крви:
— Вилијем Харвеј
— Јан Флеминг
— Луј Пастер

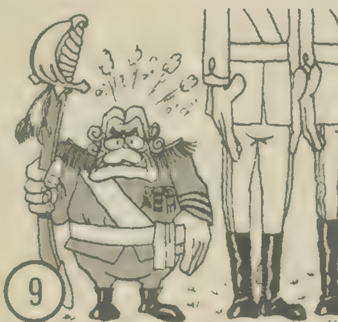

Један чувени војсковођа имао је надимак „Мали каплар". Знате ли који?
— Наполеон
— Хамилкар I
— Монтгомери

Како се звала жена Отела у истоименој Шекспировој трагедији:
— Офелија
— Розамунда
— Дездемона

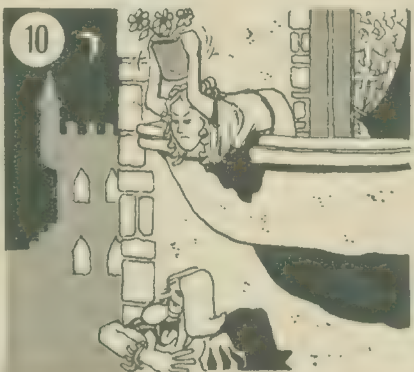

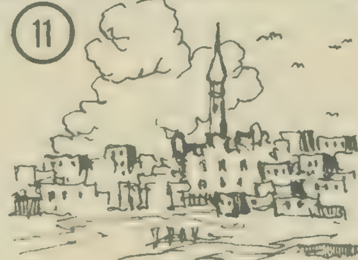

Персеполис је био престоница старог царства . . .
— Персије
— Вавилона
— Феникије

Један познати природњак написао је књигу „Постанак врста". Знате ли који?
— Лин
— Дарвин
— Брем

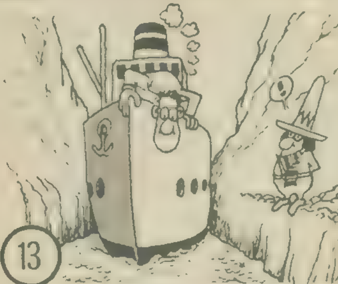

Панамски канал спаја:
— Карипско море са Тихим океаном
— Црвено море са Средоземним морем
— Средоземно море са Атлантским океаном

У којој земљи можемо да видимо сфингу:
— Ирану
— Ираку
— Египту

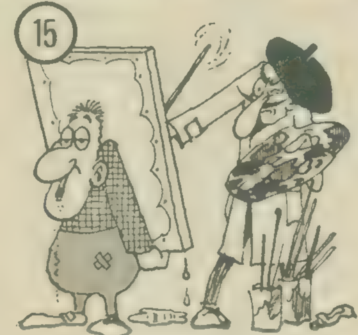

Које је народности био велики сликар Рубенс:
— Шпанац
— Фламанац
— Италијан

Одговори:

1. Флојд Патерсон и Мохамед Али; 2. Њу Орлеансу; 3. Пушкин; 4. Херодот; 5. Жил Верн; 6. Африци; 7. Велика кола; 8. Вилијем Харвеј; 9. Наполеон; 10. Дездемона; 11. Персије; 12. Дарвин; 13. Карипско море са Тихим океаном; 14. Египту и 15. Фламанац.

НАПРАВИТЕ САМИ

ЧУПКО ЧИЗМИЋ

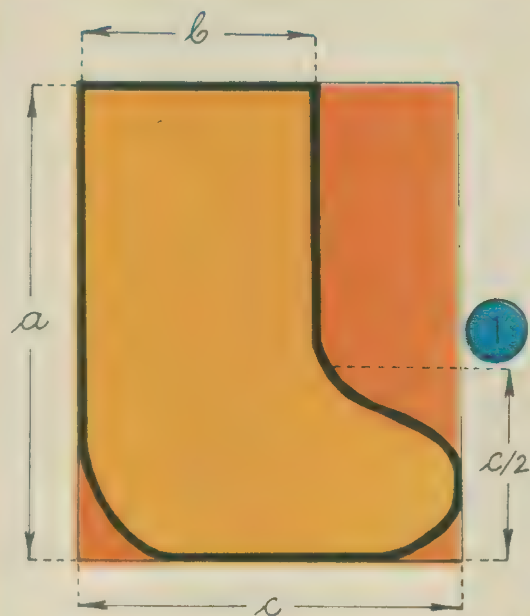

Да би вам високе чизме дуго задржале леп облик, поготову кад се овлаже од снега и кише, направите занимљиве калупе какве видите на нашем цртежу. Наиме, ови калупи на горњем делу имају чупаве главе па смо их зато назвали **ЧУПКО ЧИЗМИЋ.**

Калупе можете да правите од фланела, старих пешкира или кретона а главице од отпадака вунице.

На цртежу **1.** налази се крој за калуп: „а" је висина чизме + 10 cм, „б" је половина обима чизме, а „ц" је дужина стопала. Овај део искројте два пута (односно четири, за сваку чизму по два пута) и ушијте га тако да добијете облик чизме **(црт. 2).** Калуп преврните тако да вам шавови буду са унутрашње стране, а затим га испуните комадићима сунђера **(црт. 3),** старим чарапама или комадићима штофа. Горњи део калупа наберите јачим концем и зашијте **(црт. 4).** Сад је калуп готов, остао вам је само Чупко.

Удените у иглу двоструку нит вунице и на крајевима направите чвор. Прошијте два пута врх калупа **(цртежи 5. и 6)** а затим провуците иглу кроз петљу коју сте направили као кад на завршетку шивења правите чвор **(црт. 7).** Вуницу затегните и маказама одсеците онолико дугачке нити колико желите да вам буде дужина Чупкове „косе" **(црт. 8).** Тако „косом" покријте целу Чупкову главу, то јест онај део калупа који треба да вам вири из чизме. Пинг-понг лоптицу, коју сте претходно обојили ружичастом темпером, залепите за „косу" — то ће вам бити Чупков нос **(црт. 9)** а два сјајна дугменцета — нека буду очи **(црт. 10).**

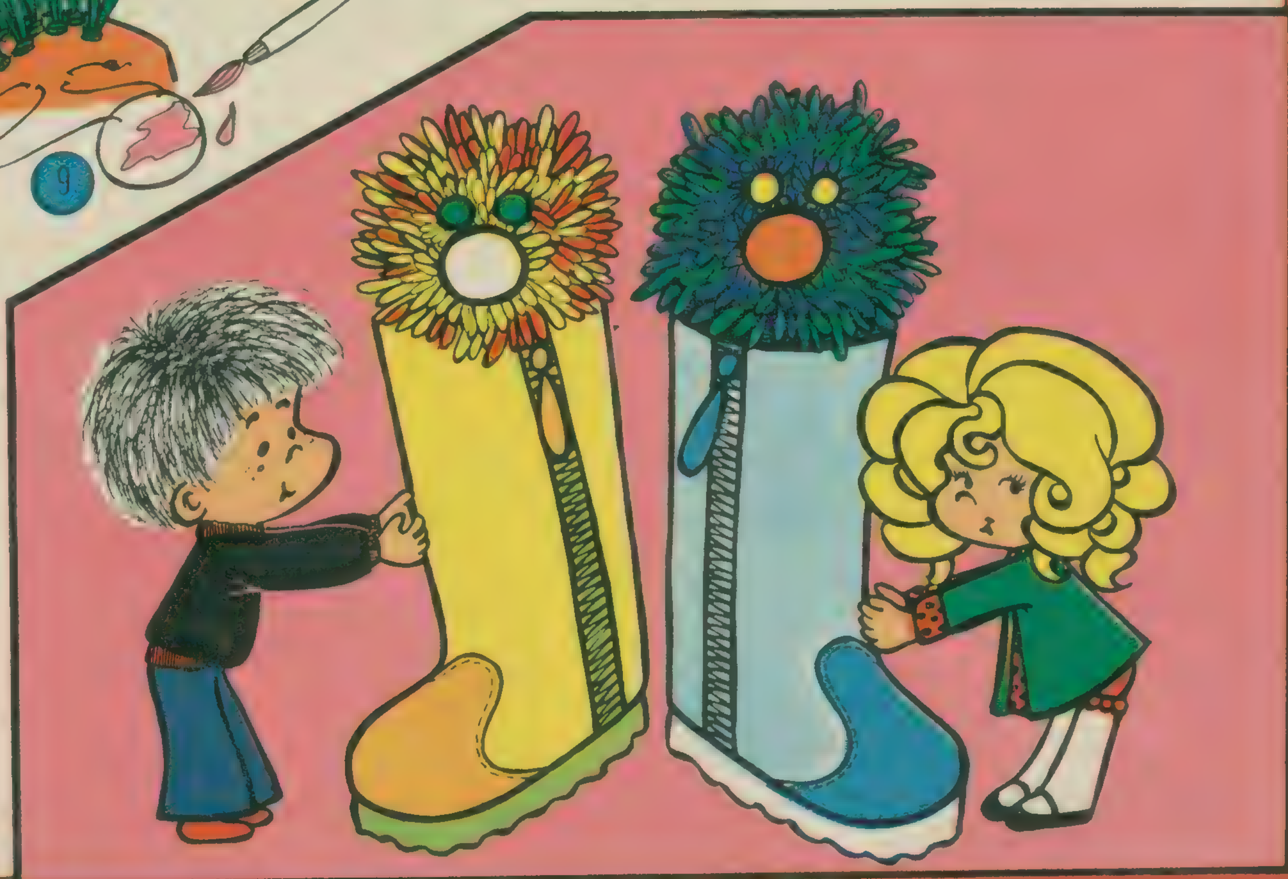

РАТ ДО ИСТРЕБЉЕЊА

У ЧУВЕНОМ »ЗИМСНОМ ПОХОДУ« ЏОРЏА КАСТЕРА НА ИНДИЈАНЦЕ НАРЕЂЕЊЕ ГЕНЕРАЛА ШЕРИДАНА ДА СЕ УБИЈАЈУ САМО МУШКАРЦИ НИКО НИЈЕ ПОШТОВАО!

ПОКОЉ У ДОЛ

У праскозорје 23. новембра 1868. године зачуло се тихо куцање на прозору генерала Филипа Шеридана у тврђави Сапли кемп у западној Оклахоми. Тренутак касније собу осветли треперави пламен свеће и разбарушена генералова глава појави се на прозору.

— Генерале, Седми коњички пук је спреман да изјаше.

— Долазим одмах! — викну генерал и нестаде у полумрачној соби. „Баш је чудан тај Кастер", помислио је „зар није могао по дану да пође у потеру за Индијанцима, него баш сад, усред ноћи". Десетак минута касније, огрнут тешком кабаницом појавио се на вратима. За тренутак је застао као да нешто размишља а онда се крупним корацима упутио ка тамним приликама у дну дворишта. Био је то одред његовог најомиљенијег официра, разметљивог и надменог потпуковника Џорџа Армстронга Кастера, човека који није презао ни од чега.

Увијени у дуге плаве огртаче, намргођених лица испод крзнених капа, 800 војника Седмог коњичког пука немо су гледали двојицу официра док су коњи под њима подрхтавали од хладноће.

Жалили су за својим топлим креветима и малим пећима у којима је пријатно пуцкетала ватра. Да их је неко упитао шта мисле о том походу у бескрајну, завејану равницу, свако би рекао да је бесмислен. Али, њих нико ништа није питао.

Када је одред најзад напустио тврђаву, снег је већ толико нападао да се чак ни извидници, који су изјахали нешто раније, нису видели.

У сумрак првог дана Кастер је одлучио да се улогори у једном шумарку, 24 километра од тврђаве. Привезавши коње за кочиће шатора, преморени људи су се завлачили под ћебад. Током ноћи снег је престао да пада. Температура се спустила испод нуле. Оседлавши коње, промрзли војници су кренули даље.

ЛОВ НА ЉУДЕ

Половином 19. века реке сточара, земљорадника, трговаца, коцкара и авантуриста почеле су да се сливају на Запад. Под њиховим сталним надирањем, индијанска племена су била приморана да се повлаче на север. Сваким даном расла је њихова срџба према белим досељеницима, који су немилосрдно крчили до тада недирнуте шуме, истребљавали дивљач, подизали насеља и железничке пруге. Индијанци из велике равнице између реке Мисисипи на истоку и Стеновитих планина на западу, решили су да томе стану на пут. Прихватали су битке са мањим одредима америчке коњице, упадали на усамљене ранчеве, палили их, убијали без милости људе и стоку, и нестајали исто тако брзо као што су се и појавили.

По завршетку грађанског рата 1865. године ситуација је постала још затегнутија. Командант пограничних утврђења, генерал Филип Шеридан добио је од Конгреса задатак да у што краћем року среди ситуацију на Западу и тиме утре пут новим освајањима белих досељеника.

Шеридан није дуго размишљао о начину на који ће извршити задатак, сматрао је да непријатеља треба тући тамо где је он најосетљивији: спалити његова села, растерати породице, онемогућити му снабдевање храном. А то је најлакше било урадити зими јер су тада, он је то добро знао, равничарски Индијанци, номади, били приморани да мирују. За време зиме трава је месецима била прекривена дебелим снежним прекривачем и индијански коњи су постајали тако мршави и слаби да им је у пролеће било потребно неколико недеља да се опораве. Управо то је и желео да искористи Шеридан. Једино што је требало да уради било је да сачека зиму и јак одред коњице пошаље у снежну равницу.

Једне хладне новембарске вечери, генерал је наредио да се у његовој канцеларији окупе сви официри. Укратко им је изложио свој план о томе како да се најлакше реше Индијанаца. Официри су се немо згледали а онда му одушевљено запљескали. Генерал је задовољно трљао руке — нимало није сумњао да ће његов план донети жељене резултате. Али, нису сви делили његово мишљење. Први му се одлучно супротставио искусни граничар Џим Бриџер.

— Али, генерале, не можете зими гонити Индијанце по равници јер снежне олује немају милости ни према коме... Бојим се да ћемо изгубити много људи.

Међутим, Филип Шеридан је био упоран. У његовим схватањима војничке дужности и части није било места размишљањима о томе да ли се могу избећи непотребне жртве или не. Чврсто је одлучио да спроведе у дело свој план који је назвао „зимски поход". За команданта операције именовао је потпуковника Кастера. Само неколико дана касније, 23. новембра 1868. године, на челу Седмог коњичког пука Кастер је пошао у потрагу за Индијанцима.

Џорџ Армстронг Кастер

ДА ЛИ ЋЕ ИЗДРЖАТИ?

Четири дана касније, одред је стигао до Канадске реке. Пре него што је наредио да се разбије лед и прегази река, Кастер је послао у извидницу мајора Џоела Елиота. И баш кад су војници с муком терали коње у ледену воду, стигао је један од Елиотових људи и јавио да су пронашли индијанске трагове јужно према реци Вашити.

Кастерово лице, зарасло у браду, развукло се у осмех. Без сумње, оправдаће поверење које му је указао генерал. Наредивши да се извиднику да одморан коњ, послао га је назад Елиоту са поруком: „Следите траг док не падне ноћ а онда сачекајте главнину". Само неколико часова касније, одред је стигао до извидника који су се улогорили под једном стеном. Кастер је наредио да се упале ватре. Прозеблим људима дао је само сат времена да попију кафу и поједу двопек.

Тачно у десет часова Кастер је наредио покрет. Незадовољно гунђајући себи у браду, људи су при слабој светлости месеца следили коње.

На челу колоне јахала су два Осаги Индијанца, који су равницу познавали као свој џеп. Непун час касније они су се зауставили.

Измучени напорним јахањем и хладноћом војници Седмог коњичког пука искаљивали су свој бес на недужним људима.

ИНИ ВАШИТЕ

Обовши снажно коња, Кастер је дојурио до њих и бесно упитао:

— Шта је, уплашили сте се? Кукавице!

Живо гестикулирајући, Индијанци су му објашњавали да су осетили мирис ватре. Оњушивши сумњичаво ваздух, Кастер није ништа осетио. Наредио је да се крене даље. Али, убрзо се показало да су Индијанци у праву: недалеко од њих тињале су ватре.

Пузећи кроз дубок снег, извидници су им се опрезно приближавали. Око ватре седели су индијански дечаци којима је било поверено чување крда коња. Значи, село је морало бити негде близу!

— Покрет! — наредио је шапатом Кастер.

У благом луку колона је обишла пропланак на коме су били индијански дечаци и избила на врх брежуљака. Нешто ниже, на обали Вашите, лежало је уснуло село.

Дим ватри које су тињале лено се пео у ваздух. Сасвим јасно зачуо се плач детета. Пробуђен њиме, неки пас гласно залаја а онда ућута. Тишина се поново спустила на долину Вашите.

НАПАД У ЗОРУ

Кастер је издао наређење да се село опколи и нападне у зору. Ослањајући се на пушке, војници су непомично стајали, док им се хладноћа увлачила у кости.

Кастер није знао коме племену припада село. За њега то није имало никаквог значаја. Генерал Шеридан му је ставио у задатак да уништи Индијанце и он ће то учинити, без обзира да ли село припада пријатељски или непријатељски расположеном племену.

Густа магла обавијала је долину Вашите тог јутра. У рану зору Кастеров одред је почео да стеже обруч око села. Дубок снег пригушивао је ударце копита. Чуло се само тихо звецкање амова.

У селу је било тихо. Не слутећи несрећу која се приближава, Индијанци су спокојно спавали, увијени у топла крзна бизона.

Одједном, ваздухом се проломи пуцањ. То је неки непознати војник случајно повукао ороз. Цептећи од беса, Кастер промрмља:

— Убићу тог лупежа — и окренувши се трубачу нареди да свира јуриш. Из замрзнуте трубе извили су се храпави звуци борбене песме Седмог коњичког пука.

На тај знак 800 белих војника напало је село Чејена са свих страна, галопирајући између шатора и пуцајући на сваког ко се појави. Пробуђени пуцњавом и узвицима белаца, полунаги Индијанци су искакали из својих шатора покушавајући да се дочепају оружја. Држећи у наручју најмлађу децу, која су вриштала из свег гласа, Индијанке су покушавале да се докопају шуме.

Пуцњи, крици рањеника, вапај самртника, њиштање подивљалих коња, све се то слило у један звук. Оштар мирис барута увлачио се у ноздрве.

Голоруки Индијанци, вукући за собом жене и децу, бацали су се у хладне таласе Вашите. Покушавали су да нађу какав-такав заклон под стрмом обалом.

Напетост која је држала белце свих ових дана, најзад је попустила. Измучени напорним јахањем и хладноћом изливали су свој бес на недужним људима.

За само неколико минута слаби отпор Индијанаца је сломљен. Поглавица Чејена Блек Кетл и његова жена лежали су мртви испред свог шатора. Нису стигли да објасне побеснелим белцима да је њихово племе одавно склопило мир са владом САД и да се самим тим налазе под њеном заштитом.

Изричито наређење генерала Шеридана да се убијају само одрасли мушкарци нико није поштовао. Само десетак мушкараца, жена и деце успело је да побегне. Сви остали били су мртви или заробљени.

ОСВЕТА ПРОГОЊЕНИХ

Пошто је самоуверени потпуковник био сигуран да је добро обавио свој задатак није хтео даље да извиђа. Тек касније сазнао је да је село великог борца за мир између белаца и црвенокожаца Блека Кетла било само прво у низу индијанских насеља дуж обале Вашите. Много више Индијанаца него што је он то уопште очекивао налазило му се надомак руке.

Не сачекавши да се врати чета коју је послао у потеру за преживелим Индијанцима, Кастер је наредио да се село спали а коњи поубијају. Четири дана касније, терајући пред собом гомилу свезаних и босоногих, заробљених Индијанаца поносито је ушао у Сапли кемп, уз звуке победничке песме.

Мала чета под командом мајора Елиота није се појавила ни тога ни следећих дана. Забринутост у тврђави је расла. Генерал Шеридан је одлучио да пошаље мањи одред извидника у потеру за несталом четом. Неколико недеља касније одред је пронашао масакрирана и залеђена тела Елиота и његових људи на обали Вашите, само неколико километара од спаљеног села. Индијанци из долине Вашите осветили су племе Чејена.

Први пут Кастер је осетио да је нешто погрешно урадио. Схватио је да није смео своје људе тек тако да препусти саме себи на територији која је припадала прогоњеним и непријатељски расположеним Индијанцима. И то што је због своје неопрезности и самоуверености изгубио чету извидника била је ваљда једина ствар која је целог живота мучила Џорџа Армстронга Кастера, човека без савести.

О. В.

Дан BARRY

ФЛАШ ГОРДОН

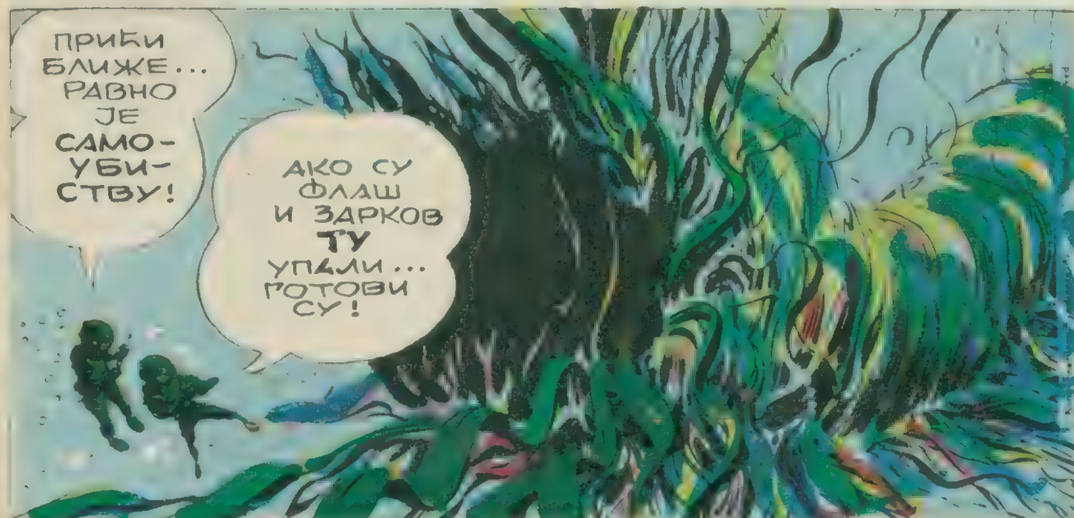

У ИДУЋЕМ БРОЈУ: ПОМОЋ!

Kandit НАЈСЛАЂА НАГРАДНА ИГРА НА СВЕТУ

ГЛАСАЈТЕ ЗА НАЈСЛАЂЕ

Објављујемо првих 25 слађаних које је специјални жири „Кандита“ одабрао међу онима који су послали фотографије за конкурс — **Најслађа наградна игра на свету!**

Читаоци Забавника, гласајте за једног дечака, разуме се онога који вам се највише свиђа. На купону упишите број дечака, за вас најслађег, исеците купон, залепите на дописницу и пошаљите **одмах** на адресу: **ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК, 11001 Београд, Македонска 29.**

Међу свима који гласају за најслађег дечака из прве групе извући ће се на срећу **15 добитника.** Они ће добити по један **слатки пакет, поклон фабрике „Кандит“.**

ИЗАБЕРИТЕ ЈЕДНУ ДЕВОЈЧИЦУ!

26. СОЊА ТРКУЉА 2. 10. 1969.

27. МАЈДА ХЕКИЋ 2. 2. 1966

28. ВЕРА ВИДАНОВИЋ 18. 10. 1969.

29. ВЕСНА ЗАФИРОВСКИ 5. 7. 1968.

30. СЛАВИЦА СТЕФАНОВИЋ 3. 8. 1969.

31. ЗДЕНКА ИВАНОВИЋ 21. 4. 1966.

32. СЛАВИЦА АНТОНИЈЕВИЋ 24. 6. 1966.

33. МАЈА ЧОНКИЋ 13. 5. 1967.

34. АНДРЕА SZENDE 3. 1. 1970.

35. МИРЈАНА ЖИГИЋ 3. 2. 1968.

36. КАЛИОПИ БУКЛЕСКА 28. 12. 1966

37. ВЕСНА КОКИР 29. 1. 1969.

38. ТАЊА МИЉКОВИЋ 20. 10. 1969

39. АМЕЛИЈА ПАНЕВА 26. 1. 1970.

40. ОЛИВЕРА МИЛОЈКОВИЋ 30. 1. 1968.

41. РАДОСЛАВА РАДОВАНОВИЋ 23. 7. 1968.

42. ГОРДАНА ПАВЛОВИЋ 19. 11. 1968.

43. ИРЕНА КОНЧАР 17. 8. 1967

44. ВЕСНА МАРЈАНОВ 12. 1. 1970.

45. ДАНИЈЕЛА РАДУЛОВИЋ 24. 10. 1970.

46. ЈОВАНКА СТАНКОВИЋ 21. 11. 1966.

47. ВЕСНА РАДЕТА 1. 7. 1970.

48. ОЛИВЕРА ЛОЗАНОВ 10. 5. 1967.

49. МАРИЈА ПЕТРОВИЋ 11. 9. 1969.

50. ТАТЈАНА ГЛИШИН 13. 11. 1968

ФАБРИКА ЧОКОЛАДЕ И БОМБОНА *Kandit* НАГРАДИЋЕ НАЈСЛАЂЕГ ДЕЧАКА И НАЈСЛАЂУ ДЕВОЈЧИЦУ 1974. СА ОНОЛИКО ЧОКОЛАДЕ И БОМБОНА КОЛИКО СУ ТЕШКИ

ГЛАСАМ ЗА ДЕВОЈЧИЦУ бр.

(Презиме и име)

(Поштански број и место)

(Улица и број)

Kandit Kandit Kandit Kandit Kandit Kandit Kandit

ПОБЕЂИВАО

НАСРАДИН-ХОЏА — Отац турских хумориста, како називају Насрадина, био је врло интересантна личност и о њему постоји мноштво анегдота. Поред Турске, у којој се родио, приче о Насрадину могу се чути код нас, у Бугарској, јужном делу Совјетског Савеза, у Арабији... У свим тим земљама Насрадин је представљен као весељак, шаљивџија а његов хумор је ведар, оптимистички. Ма шта га снашло у животу, Насрадин-хоџа не очајава. Доласком Турака у наше крајеве постао је популарна личност и код нас, понајвише због тога што је његов хумор био израз народног духа а отуда и најближи народу. Његов хумор преносио се што усменим, што писменим путем и још од 13. века па до данашњег дана сачувао своју вредност.

У СРЦУ АНАДОЛИЈЕ — Град у коме је Насрадин-хоџа живео од 1208. до 1285. године зове се Акшехир, што на нашем језику значи бели град. Он се налази на јужном делу средње Анадолије, у азијском делу Турске, на обали истоименог језера. Има око 30.000 становника.

КРЕПАО КОТАО — Замоли једном Насрадин-хоџа свог комшију да му да на послугу велики котао. Сутрадан узе хоџа свој мали котао, стави га у комшијин велики и понесе да врати комшији. Комшија извади котлић па рече: „Ово није моје". Али, хоџа не хтеде да га прими. „То се твој котао јуче код мене окотио", рече комшији, „те је сад тај котлић твој. После неког времена Насрадин затражи од комшије онај исти велики котао. Комшија му га овог пута даде радо, али Насрадин му га не врати. Чекао комшија неколико дана па кад виде да хоџе нема да котао врати, дигне се и сам љутито оде по њега. „Е, мој комшија", рече му Насрадин, „твој котао крепао и ја га лепо укопао". Наљути се комшија па подвикну: „Ко је још чуо и видео да котао може крепати?!" А хоџа ће њему: „Чудиш се како је крепао котао а ниси се ономад чудио. Кад се могао окотити, може и крепати!"

УТЕХА У НЕСРЕЋИ — Изгубио Насрадин-хоџа свог магарца па га стаде тражити стално вичући: „Е, хвала богу, хвала богу!" Слушају га људи па се чуде и запитају га: „Зашто захваљујеш богу?" А он им одговори: „Ето, хвалим га што се нисам ја десио на магарцу кад се изгубио, јер да сам ја био на њему, изгубио бих се заједно с њим".

ПУН ТАЊИР ВОДЕ — Донео некакав сељак Насрадин-хоџи на дар зеца. Прими га хоџа са захвалношћу, почасти сељака и остави га да код њега ноћи. После неколико дана дођоше хоџи неки људи. „А који сте ви?" — упита хоџа. Они му одговорише: „Ми смо рођаци оног човека што ти је донео зеца". Чеше се хоџа по глави, али и њих почасти. После неког времена ето опет неких непознатих људи. Хоџа их упита: „А који сте ви, добри људи?" „Ми смо, веле они, комшије оног човека што ти је донео зеца". „Е, добро дошли, седите", рече им хоџа и стави пред њих пун тањир воде и кашике. „Шта је то, хоџа", запиташе га гости. „Е, то вам је вода од оне воде која је остала од чорбе оног зеца", рече Насрадин сит свега.

БОЉЕ СМОКВЕ НЕГО РОТКВЕ — Насрадин-хоџа је био у великом пријатељству са једним бегом. Једног дана стави у чинију неколико ротви и понесе их бегу на дар. Сретне га један пријатељ, па кад виде шта је хоџа понео, рече му да се ротвке не носи на поклон, него нека понесе смокве, то је лепше и згодније. Хоџа га послуша. Кад их донесе и стави пред бега, бег заповеди слугама да гађају хоџу смоквама у главу. „Хвала бегу, хвала бегу", повика на то хоџа. „А зашто ми захваљујеш?" упита бег у чуду. „Захваљујем на томе што у чинији није било оно што сам прво понео. Шта би било од моје главе да сам ти донео ротвке".

ЈЕ СМЕХОМ

ТЕКСТ И ЦРТЕЖИ ALEKSANDAR KLAS

ЦЕНТАР СВЕТА — Насрединов гроб налази се у Акшехиру и Турска је решила да од овог малог забаченог места направи културни и уметнички центар. Већ су почеле припреме за подизање „Насрадиновог културног центра" који ће бити завршен до краја 1977. године. У њему ће се изградити читаонице,. биоскопска и позоришна сала, изложбене просторије за уметнике из Турске и целог света који ће овде излагати а све у славу овог шаљивог хоџе који је пронео славу Турске ван граница своје земље. У оквиру почетка радова на оснивању „Насрадиновог културног центра" у Акшехиру је прошле године одржан први међународни фестивал карикатуре који ће убудуће бити традиционалан. Тако је већ почела да се остварује идеја да Акшехир постане центар света, као што је то написано у једној старој причи о Насрадину. Питали људи хоџу где је центар света а он им рече: „Ево испод копита задње ноге мог магарца, па погледајте!" Пошто се нико није усудио да подигне ногу магарцу, центар света је остао у Акшехиру.

НЕ ТРЕБА ВЕРОВАТИ МАГАРЦУ — Замоли један пријатељ хоџу да му да на послугу свог магарца, а хоџа му се извињаваше да магарац није код куће. Таман то рече, а магарац однекуд поче да њаче. Пријатељ му на то рече: „Па, ефендија, ето ту је магарац, а ти кажеш да није!" — „Е, јеси ти неки чудан човек!", рече му хоџа. „Више верујеш једном магарцу него мени, човеку беле браде".

САПУН ВРАНИ НА ПОКЛОН — Оде Насрадин-хоџа са својом женом до потока да перу рубље. Жена поче прати а хоџа седе да размишља. Одједном долете однекуд врана и зграби комад сапуна који се крај воде затекао. „Однесе нам врана сапун", повика жена, а хоџа јој мирно одговори: „Нека је, жено! Јадница, много је црња него наше рубље, па јој је сапун и потребнији".

НЕ ЗНА КОЈИ ЈЕ ДАН — Отишао Насрадин у неку варош и док је ходао по њој, упита га један човек: „Ефендија, који је данас дан?" — „Не могу ти казати", рече Насрадин. „Тек данас сам овде стигао, па још нисам научио дане у овом месту".

ДА ИМ НЕ ОКРЕНЕ ЛЕЂА — Ишао Насрадин са другим хоџама неком у село на свадбу. Сви су ишли пешице а само Насрадин, испред њих, на магарцу. После неког времена паде му на памет да је толиким хоџама окренуо леђа те му се учини да то не ваља. Зато брзо сјаха с магарца и узјаха га поново, али натрашке. Кад га упиташе зашто то чини, он одговори: „Кад јашем онако, онда вам окрећем леђа, а то не ваља; овако ћу, па ем у друштву идем, ем вам част одајем".

НИ ЗНАТИ, НИ НЕ ЗНАТИ — Прича се за Насрадин-хоџу да осим корана није ништа друго изучио, те је зато нерадо говорио народу у џамији. Једног дана попе се ипак на предикаоницу да држи проповед, па обраћајући се верницима, рече: „А знате ли, добри људи, о чему ћу да вам говорим?!" Они му одговорише да не знају и хоџа настави: „Па, кад не знате, онда шта да вам казујем и коме да казујем?!" Кад то рече, сиђе и оде кући. Другога дана опет се попе и рече: „О, људи, знате ли шта ћу вам данас говорити?!" Они му одговорише да знају. „Па, кад знате", рече хоџа, „онда зашто да џабе трошим речи". Кад их исто то упита и трећи пут, једни одговорише да знају о чему ће им хоџа говорити, а други да не знају. А хоџа им онда рече: „Е, таман као што ваља! Сада нека они што знају кажу онима што не знају". То рече и оде из џамије.

ХИТ СТРАНА

Петком у Забавнику, а понедељком на Радио-Београду I, у емисији ВЕЧЕ УЗ РАДИО, најбољи певачи, ансамбли и хитови!

ВЕЧЕ УЗ РАДИО

ЏО КОКЕР

Џо Кокер сигурно је један од најбољих белих интерпретатора блуз и рок-музике. Међутим, слично многим чувеним музичарима своје генерације и на њега је слава лоше утицала. Назван „жива Ценис Џоплин" због свог начина живота, скренуо је на странпутицу у тренуцима највећих успеха и тако дозволио да његова сјајна каријера пође низбрдицом.

После четири године пропадања Кокер се вратио музици. У току прошлог лета снимио је нов албум а стижу и вести да његова нова група бележи све лепше успехе.

Џо Кокер је рођен 20. маја 1944. године у Шефилду. За овај познати енглески индустријски центар везан је и почетак његове певачке каријере. Кокер припада оној генерацији острвских музичара која је одушевљено изводила „црну музику", мада велике користи од ње није било: певао је у малим клубовима. Прву плочу снимио је 1967. године. Његова композиција „Меџорин" није дошла на топ-листу али је наговестила перспективног певача. Кокер се нешто касније сели у Лондон и оснива JOE COCER'S BIG BLUES BAND који са много успеха наступа на националном џез и блуз-фестивалу у Сабарију.

Праву афирмацију и популарност Кокер је стекао релативно брзо. За свега осамнаест месеци. Прво је септембра 1968. године снимио познату композицију из репертоара Битлса „Уз малу помоћ мојих пријатеља" и изванредна верзија већ знане песме одмах се нашла у самом врху многих топ-листа. Други велики корак Кокер је направио када се неколико месеци касније на извесно време преселио у Америку. Заједно са пратећом групом GREASE BAND избија у први план. Кокеров велики тренутак дошао је августа 1969. године на Вудсток-фестивалу после чега постаје водећи бели певач у Америци. Највеће успехе енглески певач постигао је следећег пролећа на турнеји под називом „Луди пси и Енглези". Одржана марта и априла 1970. године, та турнеја остаје у сећању као један од највећих подухвата у рок-музици. Специјални авион летео је од једног америчког града до другог превозећи „Кокеров циркус" од 49 чланова који је свуда обарао све рекорде у броју посетилаца. Али, баш у време незапамћених овација настаје преокрет. Кокер оставља групу и нестаје!

Касније се сазнало да певач живи сасвим повучено у родитељској кући припремајући нову групу и повратак на сцену. Дани су пролазили. Пуне две године Кокер је провео у том добровољном изгнанству. Прави разлози су били друге природе. Мада никад није званично потврђено зна се да је популарни певач извесно време провео на клиници за лечење наркомана и алкохоличара. У једном тренутку пронела се чак вест да је умро.

Пре две године Кокер је скупио своје старе пријатеље и оформио састав с којим је пошао на турнеју по Европи, Аустралији и Америци. Али, група је била неспремна па је доживела прави фијаско.

То је био велики ударац и многи су били склони да поверују да је Кокерова каријера завршена. Истовремено, Кокер је физички био потпуно пропао тако да су сви у њему видели „још једну велику жртву рок-друштва". Остављен и заборављен велики певач проводио је дане обилазећи „пабове" Шефилда и трошећи последње остатке великог богатства које је стекао 1969. и 1970. године.

Овог пролећа пријатељи га наговарају да покуша још једном. За његов повратак на сцену заузели су се многи, па ипак први концерт одржан у Лос Анђелесу био је — тужан. Новине су писале: „Аплаузи помешани са сузама поздравили су повратак Џоа Кокера".

Тај неуспех, за дивно чудо, није обесхрабио певача. С групом изванредних музичара снимио је албум I CAN STAND A LITTLE RAIN. Критика се похвално изразила о плочи и тако је Кокер поново постао актуелан.

Почетком јесени оформио је нов састав у коме свирају већ афирмисани музичари: гитариста Алберт Ли (ALBERT LEE), бубњар Пит Гавин (PETE GAVIN), оргуљаш Мик Вивер (MICK WEAVER) и мање познати бас-гитариста Грег Браун (GREG BROWN). Велики певач успешно се враћа на музичку сцену. Кажу: „Кокер је поново ненадмашни рокер".

ДИСКОГРАФИЈА ЏОА КОКЕРА:

АЛБУМИ: WITH A LITTLE HELP FROM MY FRIENDS (REGAL ZONOPHONE 1968); COCKER!!! (REGAL ZONOPHONE 1969); MAD DOGS AND ENGLISHMEN (A&M RECORDS 1970); HAPPY COCKER (FLY 1971); SOMETHING TO SAY (CUBE 1972); I CAN STAND A LITTLE RAIN (CUBE 1974).

Плоче Џоа Кокера у нашој земљи издаје Продукција грамофонских плоча РТБ.

АДРЕСА:
JOE COCKER
c/o CUBE RECORDS
Essex House
19—20 Poland Street
LONDON W 1
ENGLAND

ПОП ЗАНИМЉИВОСТИ

Ринго Стар постиже све већи успех као филмски глумац. Недавно је чак предложен за највећу филмску награду Оскар за улогу у филму: „То ће бити дан".

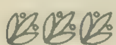

Инглберт Хампердинк познат је по томе што са собом увек носи велику гардеробу. Тако је приликом последње турнеје по Британији носио 14 огромних кофера.

Род Стјуарт игра главну улогу у филму који се снима о њему самом. У филму ће играти и његов стари музички партнер Џеф Бек.

ПЕСМА НЕДЕЉЕ

PUT OUT THE LIGHT
(УГАСИ СВЕТЛОСТ)

Текст и музика: Данијел Мур
Пева: Џо Кокер

Why should I worry
When I know you're lovin'me
Why should I care
When there's joy everywhere
How can I see the beaty of the light
When somebody I trusted
Somebody I know quite well
Somebody I loved
Done reached up and put out the light
Put out the light
Turned the day into night
Put out the light
I got this little melody
I think it's makin'it blue on me
Then I hear the symphony
And that's what I use
When somethin's been
Gettin' the best of me
Why should I hurry
I do the best I can
Do what I do
And I hope you'll understand
How can I see the beauty of the light
When somebody I trusted
Somebody I know quite well
Somebody I loved
Done reached up and put out the light
Put out the light
Turned the day into night
Put out the light
Somebody I trusted
Somebody I know quite well
Somebody I loved
Done reached up . . .
They done reached up and put out the light

БЕРЗА ПЛОЧА

Продајем следеће ЛП плоче: SUPERGROUPS (50 нд), 20 FANTASTIC HITS 3 vol (120 нд), 40 FANTASTIC HITS (220 нд), SANTANA: WELCOME (60), FACES: OOH LA LA (60 нд), JIMI HENDRIX: PARE HENDRIX (68), ALICE COOPER: BILLION DOLLAR BABIES (60), SLADE SLAYED (60 нд) и касету »Hits from England« (70 нд). За продају имам и 20 сингл-плоча. Све плоче су одлично очуване и шаљем их поузећем.

Мирам Ибрахимовић
Ирчева 63
75000 Тузла

Купујем или у замену дајем значке и разгледнице за старе плоче. Интересује ме период 1955—1968.

Ото Фехер
Лопудска 4
24413 Палић

За једну од следећих ЛП плоча групе BEATLES: REVOLVER, ABBEY ROAD, LET IT BE, дајем ЛП плочу OSMONDSA и 3 сингл-плоче. Размена по договору.

Срећко Будимировић
Ивана Мичурина 19/67
11090 Београд

ОГЊЕН
ПЕТРОВИЋ

Снимио: М. Вучићевић

АНАЛИЗА ЈЕДНОГ МЕГДАНА

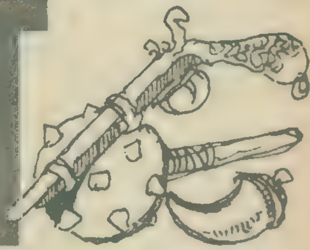

РАТКО ЈАНКОВИЋ

Ће се право не докаже, не може се право просудити.

(народна пословица)

Поштована редакцијо,
Читајући ваш цењени лист увидео сам, не без особитог задовољства, да сте наклоњени темама и проблематици фантастике које и мене интересују. Ваше су приче веома добре. Међу њима посебно издвајам плодове стваралачког грча Ратка Јанковића (човека са којим имам исто име и презиме). Има ту нешто, има... има...

Да почнем.

Елем, овако. Отац мој, сеоски учитељ, још од најранијих дана усадио ми је љубав према народној поезији која је, у мојим зрелим годинама, постала предмет мог снажног интересовања и изучавања. Чак и сестра моја, банкарски службеник, са презиром гледа своје колеге и колегинице јер налази да не личе на Топлицу Милана, некога од Југовића, Јевросиму мајку или Косовку девојку. Можда и ја неожењен остах чекајући своју вилу Равијојлу.

Ипак, прођимо се интима, које вас можда не занимају, и пређимо на моју најновију анализу једне песме која понегде, нарочито код завидних и оштрином духа сиромашних људи, налази на пакосну завист и злурадни подсмех. Овај мој рад је, верујем, дефинитивни доказ мојих претпоставки. Не бих био изненађен да и овако јасне и очигледне истине прођу без одјека и уважавања, јер, (констатујем ово са уздахом) тек смрт генију доноси признање. У том смислу волео бих да се упознам са неким од бритких пера наше фантастике: Душицом Лукић, Зораном Поповићем а нарочито са Р. Јанковићем (пошто осећам да смо веома блиских схватања).

У својој анализи користићу изворна имена јер сматрам да у XXI или неком даљем веку на Месец, у висину или неку свемирску вратоломију исто као Стенли Смит из Јоркшира или Блек Џек из Чикага могу да оду Алексије М. Злајић од Мионице код Ваљева илити Бранислав Максимовић од Каленића пијаце код кафане „Чубура“.

Дакле, ево моје теорије у вези са настанком наше добро познате, до сада погрешно тумачене народне песме.

Марко Краљевић и Муса Кесеџија

Личност Марка Краљевића је свима позната. За Мусу Кесеџију „познаваоци“ (ха!) тврде да је то вођа Мојсеја који се одметнуо од Скендербега и 1454. године кренуо са војском на свог господара. Смешно! Моја даље анализа а и песма јасно то оповргавају. Но, будите стрпљиви, утолићу вашу умесну радозналост.

Све недвосмислено указује да Муса никако није могао бити некакав војвода:

Кад цару тужбе додијаше,
Посла нањ'га Ћуприлић-везира
И са њиме три хиљаде војске.
Кад дођоше у равно приморје,
Све поломи Муса по приморју
И ухвати Ћуприлић-везира.

Дакле, народни песник већ лагано описује са киме ће Марко Краљевић (друмски силеџија и први српски хулиган — види „Орање К. М.“ имати посла. Пратећи даље ток песме видимо да је турски султан позитивно уочио опасност од наведеног Кесеџије и решио да опрости даље издржавање казне Краљевићу Марку. У песми се, додуше, не наводи разлог његовог заточења али претпостављамо да је због неких ниженаведених преступа:

— Дели-Муса, уклон' ми се с пута, ил' с' уклони ил' ми се поклони!

— —То је Марко послушао мајку
Он узима рало и волове;
Ал' не оре брда и долине,
Већ он оре цареве друмове.

А када се Марку досадило,
Диже Марко рало и волове
Те он поби Турке јаничаре.
или:
Расрди се Краљевићу Марко,
Пак дохвати ону купу с вином
Па удари царева чауша:
Прште купа а прште и глава.

Не желим да се упуштам у даљу обраду његових карактерних црта које су, судећи по извештајима СУПа- и трауматолошких клиника, ухватиле дубоке корене у нашем народу.

Пошто је Марку обећао три товара блага (по Ст. Вуку Караџићу товар је око сто килограма — толико потегне коњ уједанпут) султан је извршио све неопходне припреме:

— Намјести га у нову механу,
Примаче му вина и ракије.

Захваљујући овим течностима, чија су окрепљујућа и лековита дејства по организам дискутабилна, Марко је био спреман да се суочи са Мусом Кесеџијом.

Сусрет

Муса је живео у приморским областима у апсолутној духовној и физичкој изолацији користећи исте продукте винове лозе као и М. Краљевић. Они су код њега, изгледа, вршили одређен утицај на нервни систем у смислу чистоте мисли и лепоте говора — беседништва:

— Кад се Муса накитио вина,
Онда поче пијан бесједити.

Ова сличност са једним Земљанином, Словеном пореклом, не треба да нас завара јер он:

— Топузину баца у облаке,
Дочекује у бијеле руке.

То је физички, за наше крхке земаљске појмове, сасвим апсурдно али је још један, доказ да он није могао бити никакав војвода.

Пошто су се срели он и Марко Краљевић (ток борбе управо анализирам у својој најновијој студији коју ћу вам неизоставно послати) углавном су се „носили љетни дан по подне".

Завршетак борбе је на свој начин интересантан:

— Тад оману Муса Кесеџија,
удри Марка у зелену траву
Пак му сједе на прси јуначке.

И ово указује на загонетно Мусино порекло. Јер, да је био из ових крајева он не би целу ствар ћутке обавио већ би, када се удобно сместио на Марков грудни кош, уз пригодан осмех рекао:

— Зло ти вино, Краљевићу
Марко,
Зло ти вино, а гора ракија
— Шта сад мислиш,
Краљевићу Марко,
Шта сад мислиш, чему ли се
надаш?

Завршетак борбе је свима познат. Марко се послужио прљавим триком и распорио Мусу Кесеџију. На овом месту народни песник даје расплет догађаја и дефинитивно демаскира Мусу Кесеџију:

— Мртав Муса притиснуо Марка,
И једва се ископао Марко.

Пажљивом аналитичком оку не измиче да наш народни јунак чије су, истини за вољу, физичке способности несумњиве

(— Донесоше дреновину Марку;
Кад је стеже у десницу руку,
Прште, пуста, надвоје натроје,
И дв'је капље воде искочише.)

једва успева да се извуче испод Мусе што сугерише његову надљудску тежину!

Финале песме ћу, да будем до краја доследан и документован, цитирати:

— А кад стаде Марко преметати,
Ал' у Муси три срца јуначка,
Троје ребра једно по другијем;
Једно му се срце уморило,
А друго се јако разиграло,
На трећему љута гуја спава.

Мртав Муса по ледини скаче.

Закључак

Верујем, не без разлога, да су добронамерни и оштроумни читаоци схватили ове непобитне доказе. Ипак да их групишем:

1) Муса растерује три хиљаде војника;

2) Муса баца топуз у облаке (висина најнижих облака — кумулуса — понекад достиже и 2500 метара);

3) Муса има необичну телесну тежину;

4) Муса са медицинске тачке гледишта представља појаву незабележену у историји ове древне науке (троје ребара, три срца, посмртни скокови итд.)

Из наведених доказа као и из свеобухватне анализе текста песме недвосмислено следи закључак: Муса Кесеџија није никакав војвода, он је *неземаљско* биће које је хтело да успостави контакт са тадашњом цивилизацијом.

Последња тврдња проистиче такође из песме. Мада у свему супериорнији од М. Краљевића (тадашњег еминентног представника људске расе) Муса је покушао да на леп и Марку близак начин приступи разговору:

— Прођи, Мрко, не замећи кавге,
Ил' одјаши да пијемо вино.

Марко, вероватно, није схватио значај понуђеног пријатељства за касније нараштаје (Срби су још од Косова неповерљиви према странцима) те га грубо одбија:

— Дели-Муса, уклон' ми се с пута
Ил' с' уклони, ил' ми се поклони!

Како и зашто М. Краљевић није прихватио сарадњу остаје тајна. Претпостављам из несхватања важности понуђеног пријатељства. Међутим, исто тако ово одбијање можемо објаснити његовим хировитим карактером или већ обећаним износом звечеће валуте у апоенима од једног дуката.

Надам се, поштована редакцијо, да сам овим радом макар мало осветлио један тамни део наше прошлости. Верујући у васпитни и пре свега образовни значај мога текста, слободан сам вам у потпуности доставити своју адресу како би у овој области могли и даље сарађивати.

С поштовањем
Ратко Јанковић
пензионер
Ул. марцељска 31/60
11000 Београд

Драги друже Јанковићу,

Ваше писмо, због дужине, нисмо могли објавити у нашој Малој пошти па га у целости објављујемо у рубрици намењеној фантастичној причи. Ваш рад, чији је резултат и ово писмо, свакако је занимљив али Вас, ипак, молимо да нам више не пишете. (Ово је Ваше седмо писмо.) Ви сте пензионер, па мислимо да је за Вас најбоље да се одмарате. Рад у овој, „признајемо" чудној области, препустите другима које можда то интересује!

укрштене речи

ВОДОРАВНО:

1) наука о очним болестима, 10) ветар разорне снаге, 11) лопов, 13) образовна установа, 14) Ужичанин, 16) први летач, Дедалов син (мит.), 18) име филмске глумице (Гарднер), 19) држава у Азији, 20) древна посуда, 22) личност из Андрићеве приповетке, 23) ушур, 25) нумера, цифра, 26) стара српска престоница, 28) поука, 29) узвик негодовања, 31) спортска верзија НСУ-а, 32) тишина, спокој, 33) статуа, 35) енигматски састав, 36) речца која означава дубоку старост, 38) река у Сибиру, 40) начин изражавања, 42) предмет обожавања код примитивних народа, 45) историјско место у Тексасу, 47) старогрчки јунак, 48) мајка Ромула и Рема, 50) име нашег песника (Жупанчич), 51) шпанска титула, 52) презиме апсолутног шампиона света у боксу, 54) везник, 55) тежња ка савршеном, 56) племићки сталеж.

УСПРАВНО:

1) стручњак за сочива, 2) заразно грчење мишића, 3) рђав, 4) тамна, 5) метални колутови и ланци, негве, 6) тулипан, 7) лична заменица, 8) старо име за Шпанију, 9) пустиња у Чилеу, 12) лука у Израелу, 15) водени зглавкар, 17) библијско место уживања, 19) друго, остало, 21) римски војнички логор, 22) циркуски акробата, 24) физиотерапеут, 25) Београдске музичке свечаности (скр.), 27) марка француског аутомобила, 31) енглески утописта (Томас), 33) професорски сто, 34) проналасци, изуми, 36) листопадно дрво (мн.), 37) самртни ропац, 39) страно женско име, 41) блато, кал, 43) лична заменица, 44) део народне ношње, 46) уређена морска обала, 48) драге воље, 49) сеоско подручје, 52) предање, 53) аждаја.

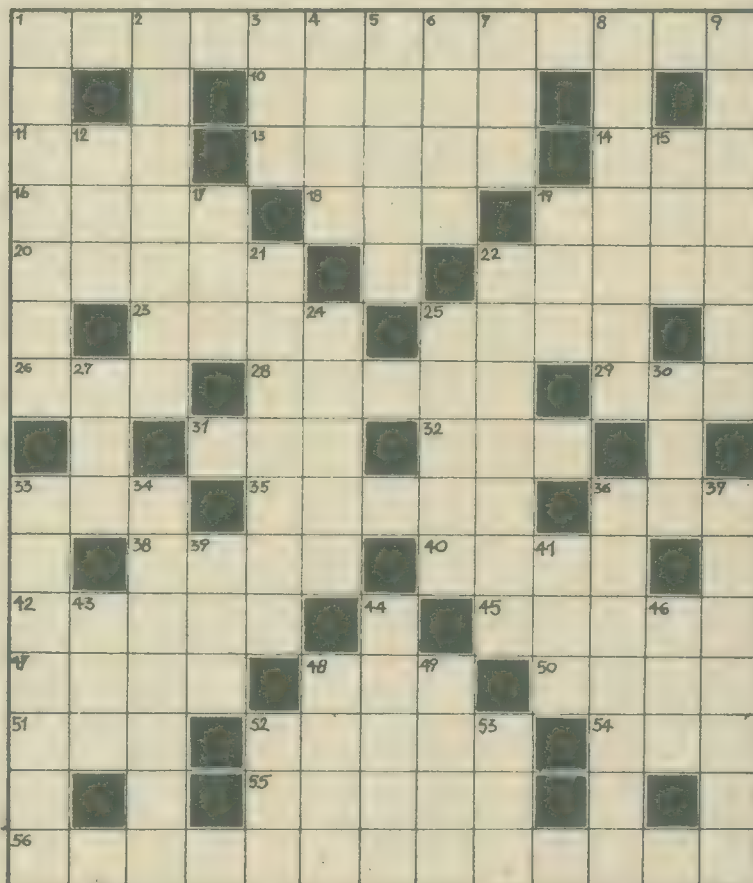

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

ВОДОРАВНО: 1) кантон, 7) прамац, 13) акантн, 14) истина, 15) пост, 16) Кар, 18) Амор, е, е, 19) поток, а, и, 21) тн, 23) паламар, 24) Ин, 25) алка, 27) Арап, 28) ари, 29) Нарта, 31) ин, 32) тлак, 33) мода, 35) Исак, 37) овас, 39) мд, 41) снага, 44) Кир, 45) март, 47) ерар, 48) ир, 49) Козарац, 51) ли, н, п, 53) роман, м, з, 55) Акра, 58) Неп, 59) било, 61) Васток, 63) ешалон, 65) антика, 66) Зеница.

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА" 11000 Београд, Македонска 29. Директор НИП „ПОЛИТИКЕ" Мирољуб Лазаревић.
Главни и одговорни уредник „Политикиног забавника" Живорад Стојановић, технички уредник Владимир Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 176,00 дин, полугодишња 88,00 дин, тромесечна 44 дин. Претплата за иностранство: годишња 352,00 дин, полугодишња 176,00 дин, тромесечна 88,00 дин. Уплате на текући рачун број 60801-601-822. Годишња претплата у страној валути: ДМ 60.—, Долар 24.—, Фф. 112.—, Шфр. 70.—, Шкр. 102.—. Девизне уплате из иностранства слати преко Београдске банке — Београд на рачун 60811-620-292-32000-000-00054. Поштански фах 124. Телефони: 324-471, централа 324-191 и 325-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 35/I, тел. 322-711.
На основу мишљења Републичког секретаријата за културу СР Србије број 413-2973-02 од 22. I 1973. године не плаћа се порез на промет.

ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК

Мала пошта

11001 БЕОГРАД
МАКЕДОНСКА 29, П. ФАХ 124

Драги Забавниче,

КАКО СЕ ПРАВИЦА БОРИЛА ЗА ПРАВДУ

Желео бих да знам више о животу народног хероја Драгице Правице.

Гоце Ивановски, Кратово

Кад је 1939, као двадесетогодишња девојка завршила гимназију у Дубровнику, где је дошла из свог родног Бијелача код Требиња, Драгица Правица је прешла у Београд и уписала се на студије филозофије. Слободарског духа и упорни борац за права и правду, Драгица се брзо укључује у редове комунистичке студентске омладине и крајем 1940. постаје члан КПЈ. Истиче се неустрашивошћу у студентским демонстрацијама у децембру 1940. године. Рат је затиче на Београдском универзитету. Почетком јуна 1941. долази у свој родни крај, где ради на организовању устанка, сакупља оружје и помаже формирању првих партизанских група и одреда. Храбра и потпуно одана Партији, Драгица Правица учествује у образовању актива омладине и СКОЈ-а, одбора АФЖ-а и првим оружаним акцијама против италијанског окупатора. Тада је секретар Среског комитета КПЈ за Требиње, а почетком 1942. постаје секретар Окружног комитета КПЈ за јужну Херцеговину. После италијанско-четничке офанзиве на слободну територију Црне Горе и Херцеговине крајем маја 1942. и повлачења партизанских јединица у Босну, четници су је ухватили на превару. Предали су је италијанским фашистима, који је муче да би добили било какво признање. Кад нису успели, јер је Драгица упорно ћутала, враћена је четницима. Иако мучена најстрашнијим мукама у озлоглашеном четничком затвору у Љубомиру код Требиња, остала је несломљена духа до краја. Стрељана је заједно с братом Радом. Њене поклике Комунистичкој партији и другу Титу прекинуо је куршум издајника. За народног хероја Драгица Правица проглашена је 8. јуна 1945. године.

ПЕСМА О ЗДРАВКУ ПРОЛЕТЕРУ

Ученица сам осмогодишње школе „Здравко Челар" у Дервенти па бих желела да у Малој пошти прочитам нешто више о народном хероју чије име носи моја школа.

Ивка Мијатовић, Дервента

Још док је био неустрашиви командант славног Крајишког пролетерског батаљона, Здравко Челар је ушао у топле народне песме и искрене стихове партизана-песника као омиљени борац, пролетер и друг.

Рођен у Рашиновцу код Босанског Петровца 1917. године, Здравко после студирања на Економско-комерцијалној школи у Загребу ради као хонорарни наставник на грађанској школи у Петровцу. Али, с тог места брзо је био удаљен због напредних политичких схватања. С почетком рата и народног устанка, почиње и Здравков сјајни пут пролетера и партизана. У фебруару 1942. постаје први командант Крајишког пролетерског батаљона. У јуну 1942. године, борећи се на челу батаљона с надмоћнијим немачким, усташким и четничким снагама, заробљен је при пробоју ка планини Мотајици, у близини села Раковца. Ту су га четници мучили а затим стрељали.

У шумовитој Мотајици, где је Здравков гроб, долазили су и долазе млади нараштаји да одају пошту и захвалност храбром команданту и народном хероју. Тада се поново чују песме о овом револуционару, а најчешће топла и људска Ћопићева „Пјесма о Здравку пролетеру".

ТАХИТИ И ХАИТИ

Занима ме да ли су Тахити и Хаити једно исто острво.

Мира Петрић, Београд

Тахити и Хаити су острва, али сасвим различита по свом географском положају. Док се Тахити налази у Полинезији, у Тихом океану, Хаити је смештен у групи Великих Антила, у западном делу Атлантског океана, између острва Кубе и Порторика.

КАД ЈЕ ЖИВЕО МИЧУРИН?

Интересује ме кад је живео велики руски научник Иван Мичурин.

Стево Ивановски, Куманово

Иван Владимирович Мичурин, творац многих нових врста воћака, живео је од 1855. до 1935. године.

И ПУЖЕВИ ИМАЈУ ЗУБЕ!

Молим те да у Малој пошти напишеш да ли пужеви имају зубе.

Гордана Стојков, Ниш

Пужеви су најбројније врсте мекушаца и сви у устима имају посебан орган за дробљење хране. То је плочица са тврдим рожнатим зубима, тзв. треница или радула. Код већине пужева треница је грађена тако да је погодна за биљну храну. Неке посебне врсте, као известан број морских или тропских копнених пужева, имају треницу за хватање ситнијих животиња и инсеката.

WALT DISNEY
МИКИ

МИЋО, ЈА ЋУ САД ДА КРЕНЕМ КУЋИ...

ЈЕСИ Л' ЗАВРШИО ЗАДАТ-КЕ?
ПА...

...БИЛО БИ ДОБРО ДА, ЗДРАВЉА РА-ДИ, ИДЕШ **ДУЖИМ** ПУТЕМ!

ТАКО?! ТА ДЕЧУРЛИЈА... ОПЕТ НИСУ СКУПИЛИ СВОЈЕ КЛИКЕРЕ!

МОГ'О САМ ДА СЕ ОКЛИЗНЕМ НА ЊИХ!
МИЋО! ФИЋО!

ЧИКАМ ВАС ДА СА МНОМ ОДИГРА-ТЕ КОЈУ ПАРТИЈУ!
ОДЛИЧНО!

Copyright © 1974 Walt Disney Productions World Rights Reserved
АУУУ! САСВИМ НАС ЈЕ ОПЕЉЕ-ШИО!
ЗАДРЖАЋУ ВАМ СВЕ КЛИКЕ-РЕ...
ПИНГ!

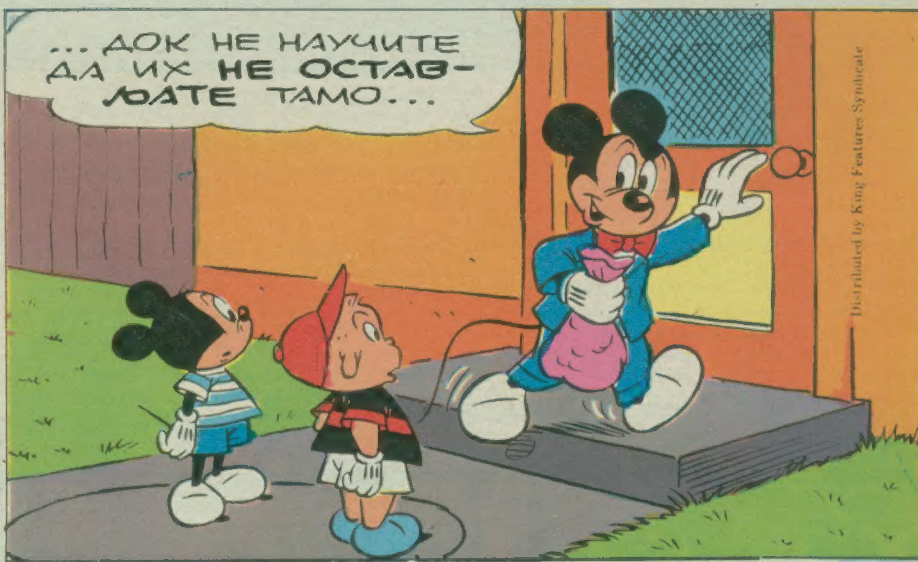
...ДОК НЕ НАУЧИТЕ ДА ИХ **НЕ ОСТАВ-ЉАТЕ** ТАМО...
Distributed by King Features Syndicate

...ГДЕ БИХ МОГ'О ДА СЕ НА ЊИХ ОКЛИЗ-НЕМ И...

АЈОООЈ!
1199/32

ИХ, БРЕ... УЈКА МИКИ! ЗАР СИ ЗАБОРАВИО ДА СИ МИ ЈУТРОС НАРЕДИО ДА **УГЛА-ЧАМ** ПОД!

ЈАНУАР

Н	П	У	С	Ч	П	С
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

ФЕБРУАР

Н	П	У	С	Ч	П	С
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	

МАРТ

Н	П	У	С	Ч	П	С
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

АПРИЛ

Н	П	У	С	Ч	П	С
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

МАЈ

Н	П	У	С	Ч	П	С
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

ЈУН

Н	П	У	С	Ч	П	С
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

ЈУЛ

Н	П	У	С	Ч	П	С
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

АВГУСТ

Н	П	У	С	Ч	П	С
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

СЕПТЕМБАР

Н	П	У	С	Ч	П	С
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

ОКТОБАР

Н	П	У	С	Ч	П	С
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

НОВЕМБАР

Н	П	У	С	Ч	П	С
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30						

ДЕЦЕМБАР

Н	П	У	С	Ч	П	С
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

Снимак: З. Секуловић

ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК

1975.

Издаје и штампа Новинско-издавачко предузеће „Политика", Македонска 29 — 1974. г.